மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும்" என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,92,56,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

Thiru M. SUNDARADAS: Mr. Speaker, Sir, to discuss the need to construct a bus stand at Marthandam in Kanyakumari District, I move—

"that the allotment of Rs. 1,92,56,86,000 under Demand No. 28, Community Development Projects and Municipal Administration, be reduced by Rs. 100".

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி 33-ம் வட்டம், அண்ணா நகர் மேற்கு விரிவாக்கத்தின்கீழ் பிரதான சாலையில் தெருவிளக்கு அமைப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,92,56,86,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் நகராட்சி நிர்வாகத்தின் நடைமுறைகள் பற்றி கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் 19 நகராட்சி

உறுப்பினர்கள் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மனு மீது எடுக்கப் பட்டுள்ள நடவடிக்கைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,92,56,86,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சியினுடைய வருவாயை அதிகரிக்க ஊராட்சிக்குச் சொந்தமான இடங்களில் பலன் தரும் தென்னை, புளி, மா போன்ற மரவகைகள் பயிரிட உதவி செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழி கிறேன் :—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,92,56,86,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் முன்னுரையாக ஆற்ற வேண்டிய என்னுடைய உரையினை* நூல் வடிவில் மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களுக்குத் தந்திருக்கிறேன். அவ்வுரையை இம் மன்றத்தில் ஆற்றியதாகக் கொண்டு, அவர்களது மேலான கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் ஒரு மணிக்கு முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் மாலை 4-00 மணிக்குக் கூடும்.

---

* 436–501 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

**திரு. ஆர். ஈஸ்வரன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள எழுத்தர்களுக்கு சுமார் 37 ரூபாயிலிருந்து 60 ரூபாய் வரைதான் வழங்கப்படுகிறது. தமிழகம் முழுவதும் உள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்து பகுதி நேர எழுத்தர்களுக்கு சுமார் ரூபாய் 100-லிருந்து 150 ஆகக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பகுதி நேர எழுத்தர் களுக்கு. அவர்களுடைய சம்பளம் தினக் கூலியாக ஒரு நாளைக்கு வேலைக்குப் போகிறவர்களுக்குச் சாதாரணமாக 10 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் கிடைக்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 37 ரூபாயிலிருந்து 60 ரூபாய்தான் இதுவரைக் கும் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள கிராம பஞ்சாயத்துப் பகுதி நேர எழுத்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 100 ரூபாயி லிருந்து 150 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே தூக்குச் சிப்பந்திகள் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள கிராமம், பேரூராட்சிகளிலுள்ள தூக்குச் சிப்பந்திகளுக்கு சுமார் 60 ரூபாய் வரைதான் வழங்கப்படுகிறது. அதை ரூபாய் 150-இலிருந்து 200 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி, பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதிப் பற்றாக் குறையாக இருக்கிற காரணத்தினால் பல்வேறு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அடிப்படையான வேலைகள், எந்த வேலையும் முடியவில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு நிதி கொடுப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பொது நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் அல்லது அரசாங்கமே அந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு எந்த வகையிலேயாவது நிதி கொடுத்து அந்தக் கிராமத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலும் பேரூராட்சிகளிலும் போர்வெல் அடிப்பம்புகள் போடப்படுகின்றன. அந்த போர்வெல் அடிப்பம்புகள் சரிவர இயங்கவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு போர்வெல் அடிப்பம்பு போடுவதற்கு 20,000 ரூபாய் முதல் 25,000 ரூபாய் வரை செலவிடப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் தனியார்கள் வீடுகளிலும், நிலங்களிலும் போர்வெல் பம்புசெட் அமைக்க சுமார் 10,000 ரூபாய்தான் ஆகிறது. ஒரு போர்வெல் போடுவதற்கு ஒரு அடிக்கு தனியார்கள் 10 ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்கிறார்கள். 200 அடி போர்வெல் போடுவதற்கு சுமார் 2,000 ரூபாய் ஆகிறது. மேற்கொண்டு தேவைப்படும் சாமான்களுக்கு சுமார் 4,000 ரூபாய் முதல் 5,000 ரூபாய் வரையில் ஆகிறது. மொத்தத்தில் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு போர்வெல் போடுவதற்கு சுமார் 10,000 ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால் அரசு சார்புடைய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக ஒரு போர்வெல் போடுவதற்கு 20,000 ரூபாய் முதல் 25,000 ரூபாய் வரையில் செலவாகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்? தனியார் போடுவதைவிட குடிநீர் வடிகால் வாரியம் போடுவதற்கு 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் ஒரு போர்வெல்லுக்கு கூடுதலாகச் செலவாவதற்கு என்ன காரணம்? இரும்புக்குப் பதிலாக வெள்ளியிலே போடுகிறார்களா அல்லது தங்கத்தில் போடுகிறார்களா? என்ன காரணத்தினால் இப்படி அதிகமான தொகை செலவாகிறது? எங்களுடைய கிராமத்தில் போர்வெல் போட 10,000 ரூபாய்தான் ஆகியிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இதற்கு முன்னால் கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு ஆகிய இலாகாக்கள் இருந்தன. இப்போது இந்த இலாகாக்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுள்ளன. நாம்தான் சொல்கிறோம். ஜனநாயக அடிப்படைத் தன்மைக்கு தொடர்புடைய காரியங்கள் எல்லாம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். மத்தியிலே அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன; அவற்றை மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்று நீங்களே சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் அப்படிச் சொல்லும்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு ஆகிய இலாக்காக்களைப் பறித்துவிட்டீர்களே! என்? அதன்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆர். ஈஸ்வரன்]

காரணமாக கிராம மக்களுக்கு அடிப்படையான சிறு வேலைகளைக்கூட இன்றைக்குச் செய்ய முடியவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இந்த இலாகாக்கள் இருந்தபோது ஊராட்சி மன்றக் கூட்டங்கள் நடக்கும்போது இந்த நான்கு இலாகாக்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் கலந்துகொள்வார்கள். இப்போது இந்த இலாகா அதிகாரிகள் வந்து கலந்துகொள்வதில்லை. அதனால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும், பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் அந்தக் கிராமங்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எந்த நேரத்தில் என்ன மருந்து அடிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் ஆள் இல்லை; மருந்தும் கிடைப்பதில்லை தேவையான நேரத்தில்; ஆனால் எல்லாம் கிடைக்கிறது என்று இங்கே சொல்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று கல்வித் துறை இருக்கிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக்கூடிய யூனியன் ஆசிரியர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்கள் ஆக்கினீர்கள். ஆனால் அந்தக் கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் பழுதடைந்த நிலையில் உள்ள கல்விக்கூடங்களை அவர்களால் பழுது பார்க்க முடியவில்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற கல்விக் கூடங்களை பராமரிக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்தான். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஒரு நகராட்சி இருக்கின்றன. அங்கே 5, 6 கிராமங்களில் இருக்கிற கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் பழுதுபட்டிருக்கின்றன. 1984-85, 1985-86 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு தொடர்பு கொண்டு, கல்விக்கூடங்கள் பழுதுபட்டு, பிள்ளைகள் மேல் விழுந்துவிடும் அபாயகரமான நிலையில் இருக்கின்றன; ஆகையால் உடனடியாக அவற்றைப் பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். நிதிப் பற்றாக்குறை இருப்பதால் கல்விக்கூடங்களைப் பழுது பார்க்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போதும் அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாடு முழுவதிலும் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றிய கல்விக்

[திரு. ஆர். ஈஸ்வரன்] [1987 ஏப்ரல் 28

கூடங்களை முழுமையாக அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லை என்றால் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றிய கல்விக்கூடங்களை பராமரிக்க தேவையான நிதியை தனியாக ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும் டி.வி. வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் டி.வி. பழுதுபட்டால் பழுது பார்க்க முடியவில்லை. ஊராட்சிமன்றத் தலைவரிடம் சொன்னால், அல்லது ஒன்றியத் தலைவரிடம் சொன் னால் டி.வி. பழுது பார்க்க பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள், அது தொடர்பான அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கி றார்கள். ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் அல்லது கோட்ட அளவில் டி.வியை பழுது பார்ப்பதற்கு பயிற்சி பெற்ற அலுவலர் களை நியமிக்க வேண்டும். இப்போது அந்த அலுவலர்கள் இல்லை என்று சாக்குபோக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஆகவே, ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட டி.வி.கள் பழுது பார்க்கப்படாத நிலையில், பழுதடைந்தபடியே இருக் கின்றன. உடனுக்குடன் டி.வி.-யை பழுதுபார்த்து, பயன்படுத்து கின்ற முறையில் டி.வி.-யில் பயிற்சி பெற்ற, அனுபவம் உள்ள அலு வலர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கி றேன். அந்தப் பழுதடைந்த டி.வி. களை உடனடியாக பழுது பார்க்க மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய உரிய ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்து தமிழகம் முழுவதும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. என்.ஆர்.இ.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., போன்ற பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம் தாட்கோவின் மூலமும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் 20 அடி நீளம், 10 அடி அகலம் என்ற அளவுக்குக் கட்டப்படுகிறது. ஒருசில கிராமங்களில் மண் சாந்து வைத்துக் கட்டுகிறார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆர். ஈஸ்வரன்]

ஒருசில கிராமங்களில் சுண்ணாம்புச் சாந்தும், சிமெண்ட்டும்கூட போடப்படுகிறது. வெளிப்புறங்களில் சிமெண்ட் சாந்தைப் பயன் படுத்தியும், உட்புறங்களில் சுண்ணாம்புச் சாந்தைப் பயன் படுத்தியும் பூசப்படுகிறது. இந்நிலையில் இதற்காக வழங்கப்படு கின்ற தொகை போதுமானதாக இல்லை. எனவே இந்த 6,000 ரூபாய் என்பதை 10,000 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் தரமான வீடாகக் கட்ட முடியும்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு ஜீப் வழங்க வேண்டுமென்று அரசு ஏற்கெனவே ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பொறுத்தவரையிலும் சுமார் 2 ஒன்றியங்களாவது இருக்கும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த ஒன்றியப் பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கச் செல்கிறபோது, எப்போது போய்க் கேட்டாலும் ஜீப் ரிப்பேராக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதியைப் பார்வையிடுவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இரண்டு ஒன்றியங்கள் இருந்தால் 4 நாட்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஜீப் வழங்க வேண்டு மென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றைக் கேட்கிறபோது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஜீப் கொடுக்கப்படுவ தில்லை. இதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாதம் மூன்று முறையாவது தொகுதியைப் பார்வையிடுவதற்குரிய வகையில் வசதி செய்து அந்த வகையில் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜீப் கிடைக்காத நிலைமையில் வாடகை முறையில் வாகனங்களை எடுத்துக்கொண்டு செல்லக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் மிகுந்த செலவு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கி றேன்.

அடுத்து தமிழகத்தில் எப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆரம் பிக்கப்பட்டதோ அப்போது ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் டைப் அடிப்பதற்காக ஒருவரை நியமனம் செய்தார்கள். எனவே இப்படி ஆங்கிலமானாலும், தமிழானாலும் டைப் அடிப்பதற்கு

ஒரே நபர் இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி இரண்டு நபர்கள் இருக்கின்ற நிலைமையைத் தமிழகம் முழுவதும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாசுதேவநல்லூர் ஒன்றியத்தில் 15—3—1985 அன்று மாங்கன்று நடுவதற்காக ஒன்றியத்திலிருந்து ஐ.ஆர்.டி.பி. பணம் 10,000 ரூபாய் வன இலாக்காவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதுவரையிலும் அவர்களுக்குக் கன்றுகள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதுபற்றி ஒன்றிய ஆணையரைக் கேட்டபோது சரியான முகாந்திரத்தை அவர்கள் சொல்லவில்லை. அந்தக் கன்றுகள் வேறு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு மோசடியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முறையாக அந்தக் கன்றுகளை ஒன்றியத்திற்கு இது வரையில் வழங்கவில்லை. அந்தக் கன்றுகளைப் பாவுவதற்காக அங்கு ஓரிடத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்ததைப் பொறுத்த வரையில், அந்த 10,000 ரூபாய் பணத்திலிருந்து நிதி கொடுக்கப்படவில்லை. அதாவது அந்தக் கன்றுகளைப் பராமரிக்கின்ற வகையில் நிலத்திற்கு வாடகையும், தண்ணீர் வாடகையும் கொடுப்பதற்காக நிலச் சொந்தக்காரரிடம் ஒப்பந்தம் பேசி அந்த அடிப்படையில் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டும் அந்த பராமரிப்புக்கான நில வாடகையும், தண்ணீர் வாடகையும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் மறு வருடம் அவை கொடுக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி அவர்கள் என்னிடத்திலும் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவரிடத்திலும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கன்றுகளை எடுத்து வன இலாக்காவினர் நடவு செய்யாத நிலைமையில் நிலச் சொந்தக்காரரே அந்தக் கன்றுகளை அப்புறப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கன்றுகளை விவசாயத்திற்கு வினியோகம் பண்ணியது மாதிரி தவறான வவுச்சர்ஸைப் பயன் படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் புகார் கூறியும் இதுவரையில் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அந்த 10,000 ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வாசுதேவநல்லூர் ஆணையாளர் அவர்கள் 29—7—1986 அன்று ஏ.எஸ். 699785 என்ற எண்ணில் வனத்துறையினரிடத்தில் எழுத்து மூலமாகக் கேட்டிருக்கிறார்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆர். ஈஸ்வரன்]

அடுத்து குடிதண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குரிய வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும், பேரூராட்சி மன்றத் தலைவரும் உடனடியாக ஆணையாளருக்கும், பொறியாளருக்கும் அனுமதி வழங்கினால்தான் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். ஆனால் அப்படி இல்லாமல் இப்போது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலிருந்து ஒரு அதிகாரி வந்து பார்வையிட்டு, அதன்பின்னர் அவர் சென்று தகவல் கொடுப்பதற்குள்ளாகக் கிட்டத்தட்ட 6 மாதம் முதல் ஒரு வருட காலம் வரையில் ஆகிவிடுகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கும் அந்தப் பணியை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அங்குள்ள ஆணையாளரே இன்ஜினியரை அனுப்பி உத்தரவு பிறப்பிக்கக்கூடிய அடிப்படையில் ஆணை பிறப்பித்தால் தான் உடனடியாகக் குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்குரிய வசதிகளைச் செய்ய முடியும். அந்தக் கிணற்றை ஆழப்படுத்துவதற்கோ அல்லது தரை மட்ட நீர்த் தேக்கத் தொட்டி கட்டுவதற்கு வேண்டுமானாலோ அது வசதியாக இருக்கும். இப்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் குடிதண்ணீர் வடிகால் வாரியத்திலிருந்து வந்து ஆய்வு செய்து இன்ன இடத்தில்தான் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று தகவல் சொல்லி அதற்குப் பிறகு போர்வெல்கள் போடுவதிலே சில தவறுகள் நடக்கின்றன. அவர்கள் இன்ன இடத்தில்தான் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொன்ன இடத்தில் 200 அடி 150 அடி தோண்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் பொதுமக்கள் இன்ன இடத்தில் வேண்டும் என்று வசதி கருதி கேட்டால் அதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் அவ்வாறு இன்ன இடத்தில் போர்வெல் போட வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் சொன்ன இடத்தில் போட முடியாது என்று சொல்லி பெண்கள் மலஜலம் கழிக்கக் கூடிய இடத்தில் கொண்டு போய் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு ஆண்களும் மற்றவர்களும் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மாதிரியான நிலைமை வரும்போது ஊராட்சி மன்றத் தலைவரோ அல்லது அந்தப் பகுதி மக்களோ சொல்லக்கூடிய இடத்தில் போர்வெல் போட வேண்டும். அப்படிப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் வாரியம் தன்னிஷ்டப்படி போடும் இடத்திலும் 200 அடி

தோண்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே பொது மக்கள் விரும்புகிற இடத்தில் அந்த ஊர் மக்கள் சொல்லுகிற இடத்தில் போர்வெல்லை போட ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை இட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தில் உள்ள ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சி திட்டம் அமுல் நடத்தும்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள வேலைகளைச் செய்வதற்கு அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் களையே தலைவர்களாக போட வேண்டும். கிராமப்புற சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அல்லது ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி. திட்டத்தின்கீழ் வேலைகளைச் செய்யும்போதும் இந்த முறை களைக் கடை பிடிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஊராட்சி பணிகள் செவ்வனே நடைபெற முடியும்.

கும்பகோணம் பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் ஆறு பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு 1984 ஆம் ஆண்டு ஒரு பகுதி மட்டும் பூர்த்தி செய்து முடிக்கப்பட்டது. மற்றவை அப்படியே கிடக்கின்றன. மீதம் உள்ள பிரிவுகளையும் எடுத்துச் செய்வதற்கு அரசு ஆணை இட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு சாக்கடை போன்றவைகள் குடந்தையில் சரிவர பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பாதாள சாக்கடை வரும் வரை அதை பராமரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடந்தையில் குடிதண்ணீர் வழங்கும் ஏற்பாட்டில் காவிரி ஆற்றிலிருந்து ஒரு நாளைக்கு 3 மணி நேரம்தான் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அத்தோடு தெற்கு பகுதியில் மிகவும் வறட்சியாக இருப்பதால் குடந்தையின் தெற்குப் பகுதியில் 150 ஆழ் குழாய்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு பாதாள சாக்கடையும் மூடப்படாமல் இருப்பதால் சுகாதார கேடு ஏற்படும் நிலையும் இருந்து வருகிறது. அதையும் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடந்தை நகரில் நகர சுத்தி தொழிலாளர்கள் குறைவாக இருப்பதால் நகரத்தை சரிவர பராமரிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு ஆர். ஈஸ்வரன்]

கொள்கிறேன். 27—4—1986 அன்று நகரத்திற்கு சொந்தமான கடைகளை ஏலம் விட்டதில் கீழ்க்கண்டவாறு ஏலம் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. ராஜி என்பவர் 400 ரூபாய்க்கும், குமார் 350 ரூபாய்க்கும், சேகர் 300 ரூபாய்க்கும் கேட்டிருக்கிறார்கள். 250 ரூபாய்க்கு கூட சிலரால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குறைந்த பட்ச தொகையான ரூ. 100-க்கு ஏலம் விடப்பட்டிருக் கிறது. ஆகவே இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல இப்பகுதியில் உள்ள டவுன் பஞ்சாயத்து மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவர் மற்றவர்கள் சேர்ந்து பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் கட்டிடங் களையும் ஆக்கிரமிப்பு செய்துக் கொண்டு பல்வேறு முறைகேடு களையும் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிநீர் தட்டுப்பாடு உள்ள பெரம்பலூரில் லாரி மூலமாக குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல மேலகண்ட ஒன்றியத்தில் அப்ரூவல் இல்லாமல் கட்டப்பட்ட 500 வீடுகளுக்கு வீட்டு வரி வசூல் செய்வதில் பெரிதும் முறைகேடுகள் நடை பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அத்தோடு முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர், முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், முன்னாள் டவுன் பஞ்சாயத்து தலைவர், இப்போதுள்ள டவுன் பஞ்சாயத்து தலைவர் தற்போதுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் துணைத் தலைவர் ஆகியவர்கள் சேர்ந்து டவுன் பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களையும் காலி இடங்களையும், பேருந்து நிலையங்களையும் ஆக்கிரமிப்பு செய்து வருவதுடன் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் வேண்டும் என்றே பல முறைகேடுகளையும் செய்து வருகின்றனர். ஆகவே இதற்குத் துரித நடவடிக்கை யெடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

(முற்பகல் 11-50)

திரு. என். விஜயபாலன்: தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சி, நகராட்சி நிர்வாகமும் மாநகராட்சிகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய ஒருசில

கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தி அவைகளுக்கு சுயாட்சி தந்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் முதற்கண் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பலவேறு நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் நிலவும் வறுமையை ஒழிக்க ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்புறுதித் திட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் ஊக்கம் காட்டி, அந்தவகையில் திட்டங்களைத் தீட்டி இந்த அரசு செயல்படுவதை நான் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் காடுகள் வளர்த்தல், பழங்குடியினர் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு மொத்தமாக வீடுகள் கட்டுதல், சமுதாயக் கூடங்களைக் கட்டுதல், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட கட்டடங்களைக் கட்டுதல், ஊரக இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்தல், புதிய குடிநீர் கிணறுகளை அமைத்தல் அரிசி மற்றும் சிமெண்ட் கிடங்குகள் கட்டுதல், ஆகிய பணிகளை 1986-87-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் இந்த அரசு சிறப்பாக செயலாக்கி வருவதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊரக மக்களுக்கு ஊரகத் தகவல் அளிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக அரசின் உதவித் தொகையுடன் ஊராட்சிகளுக்கு கறுப்பு வெள்ளை தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்குவதையும், வண்ண தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கவிருப்பதையும் நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றப் பகுதியிலும் ஒதுக்குப்புறத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிற ஆதிதிராவிட குடியிருப்பு மக்களுக்கு வானொலிப் பெட்டியை வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் செயலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். விஜயபாலன்]

இப்படி அரசினுடைய சாதனைகளையும், அரசு கொண்டு வருகிற பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு நேரம் போதாது. இறுதியில் நேர மிருந்தால் அவற்றைக் குறித்து தெளிவாகப் பேச விரும்புகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற தேவைகளையும், சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடைபெறுகிற குறைபாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டுவது எனது கடமையென கருதுகிறேன். இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் வரி விதிப்பதற்கும், வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும் இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவை தனித்து இயங்குவதற்கு ஒரு வாய்ப்பைத் தந்தமைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதுகுறித்து அரசு சமீபத்தில் ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது நினைவு இருக்கலாம். ஊராட்சிக் கட்டடங்களை மத்திய அரசின் மூலமாகவோ, மாநில அரசின் மூலமாகவோ உதவி பெற்று கட்டப்படுகின்ற இடங்களில் அந்தக் கட்டடங்களை யார் யார் திறக்க வேண்டுமென்று அந்த விவரத்தை வெளியிட்டி ருப்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அப்படி வெளியிட்டி ருந்தும் கூட சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தவறுகள் நடைபெறு வதை நான் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையெனக் கருது கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு அரசியல் தலைவர்கள் எல்லாம் கட்டடங்களைத் திறப்பதற்கு வாய்ப்புத் தரவேண்டும். இல்லையென்றால் போராட்டம் நடத்துவோம் என்று சொல்கிற காட்சிகளை நாம் வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழக அரசையும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மனதாரப் பாராட்டுகிறவர்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால் நல்லதைப் பாராட்டி, தீயதை எடுத்துக் காட்டுகிறவர்கள் வேண்டுமானால் அப்படி சொல்லலாம். ஆனால் காலையில் எழுந்தது முதல் இரவு படுக்கும் வரையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் மிகக் கேவலமாக, கீழ்த்தரமாகப் பேசுகிறவர்கள் எல்லாம் கட்டடங்களைத் திறக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவது எந்தவகையில் நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்த

அரசாணையைப் பிறப்பித்ததற்குப் பிறகு என்னுடைய பூம்புகார் தொகுதியில் செம்பனார்கோவில் ஒன்றியத்தில் இந்த ஆணையை மீறியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செம்பனார்கோவில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளையும், சத்துணவுக் கூடங்களையும் கடந்த 23—4—1987 அன்று ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் துணைத் தலைவரும் சேர்ந்து திறந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாளில், என்னுடைய ஒப்புதலைப் பெறாமலும், என்னிடத்திலே தகவலைச் சொல்லாமலும் அந்த அழைப்பிதழிலே என்னுடைய பெயரையும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினருடைய பெயரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதேநேரத்தில் எனக்கு அழைப்பிதழ்கள் அனுப்பப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசு விழா என்றால், அதிலே அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பொறுப்பிலே இருப்பவர்களும் கலந்து செயலாற்றுவதுதான் அரசு விழாவாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தனிப்பட்ட ஒரு பொறுப்பிலே இருக்கிற ஒருவர் கலந்துகொள்கிற விழா, அரசு விழாவாகக் கருத முடியாது என்பது அறிவார்ந்த அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் கலந்து கொள்ளாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நானும் கலந்து கொள்ளாமல், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற அவரும் கலந்து கொள்ளாமல், செம்பனார்கோவில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் துணைத் தலைவரும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும், ஆகிய மூவருமே இணைந்து தங்களுடைய கட்சி விழாவைப் போல் அந்த விழாவை நடத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதனுடைய போட்டோ நகல்கள், அதனுடைய விவரங்களை எல்லாம், நான் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அளித்திருக்கிறேன் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். விஜயபாலன்]

தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தன்னுடைய எண்ணங்களையும், கொள்கைகளையும் திரைப்படத்தின் மூலமாக இந்த நாட்டுக்கு அறிவித்த ஒருவர் என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். "ஒரு தவறு செய்தால், அதைத் தெரிந்து செய்தால், அவன் தேவன் என்றாலும் விடமாட்டேன்" என்று சொன்னவர், நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அந்த அடிப்படையில் இன்று ஆட்சியை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஆட்சியிலும் நடைபெறாத அளவிற்கு தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே தான், இன்றைக்கு சாதனைகளையும், சரித்திரங்களையும் படைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், என்பதை மனச்சாட்சி படைத்த அனைவரும் எண்ணிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதே சட்டமன்றத்திலே, தான் எடுத்துக்கொண்ட பதவிப் பிரமாணத்திற்கு மாறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் நன்னடத்தையின் காரணமாக, நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் 10 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை பதவி நீக்கம் செய்து, ஒரு சரித்திரத்தைப் படைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே, முறைகேடாக, அரசு வெளியிட்டுள்ள ஆணைக்கு மாறாக ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவரும், அதிலே பொறுப்பிலே இருக்கிற துணைத் தலைவரும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும் தங்களுடைய கட்சிக் கூடாரமாக அதை ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஆட்சியிலே படைத்த சில சரித்திரங்களைப் போல, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், நன்னடத்தையின் காரணமாக 10 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை பதவி நீக்கம் செய்து நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கிய அந்தச் சரித்திரத்தைப் போல, நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், அரசு ஆணையை மீறியிருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களை பதவி நீக்கம் செய்து, இந்த நாட்டுக்கு ஒரு சரித்திரத்தைப் படைக்க முன்வருவார்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிக் காரணமாக தானும், தன் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கலந்து கொண்டு

செயல்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் மீது மக்களுடைய தேவைகளுக்கு, அரசு செய்கின்ற தேவைகளுக்குப் புறம்பாக செயல்படுகின்றவர்கள் மீது, அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, ஊராட்சிமன்றங்களிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தப் பகுதிகளுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள், எந்தக் காரியத்தையும் செய்யாமல் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதைப்போல அரசு மானியங்களை முறைகேடாக பயன்படுத்துவது இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், அதிலும் குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் இருக்கிற இடங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஐ.ஆர்.டி.பி., கடன் வழங்குதல், ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தல், போன்றவற்றில் எல்லாம் ஊழல்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால், இந்த அரசு மக்களுக்காக பல்வேறுபட்ட காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. . . (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊராட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிற ஒன்றியங்களில் அனைத்தும், முறைகேடாகவே, விரயமாகவே பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக ஏதாவது ஒரு ஒன்றியத்தைச் சொல்லவேண்டுமே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவர்கள் இருக்கிற அனைத்து ஒன்றியங்களிலும் இப்படி நடைபெறுகிறது என்று குறிப்பிட்டு இருப்பது நல்லதல்ல.

1987 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குறிப்பாக ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள். ஒட்டுமொத்தமாக சொல்ல வேண்டாம். குறிப்பாக இருந்தால், குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். விஜயபாலன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பரவ லாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற தகவலைச் சொன்னேன். அதிலும் குறிப்பாக முதலிலே, செம்பனார்கோவில் ஒன்றியத் தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கான போட்டோக் களைக் கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பார்களா னால், இந்த மன்றத்திலே உங்கள் அனுமதியோடு காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, இந்த நாட்டிலே நடைபெற்ற பல்வேறுபட்ட நன்மைகளை மக்களுடைய தேவைகளைக் கருதி செய்தாரே தவிர, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே செய்யவேண்டும், அந்தக் கட்சிக்காக செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே செயல்படவில்லை. கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் இன்றைக்கு தெளிவாக எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே நடைபெறும் நன்மைகளெல்லாம், இவர், யார், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், இவருக்குக் கொடுக்க லாமா அல்லது இவருக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா; இந்தக் கிராமத் திலே நமக்கு வாக்குகளைப் போட்டார்களா; இந்தக் கிராமத் தில் நமக்குப் போடவில்லை; ஆகவே இந்தக் கிராமத்திற்கு சாலை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் ஆட்சியிலே யாரும், அமைச்சர் பெருமக்களோ, என்னைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ நடந்துகொள்வ தில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு, இதற்குமாறாக, தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக் கின்ற, ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கின்ற என்னுடைய ஒன்றியத்திலே முறைகேடுகளும்,

ஊழலும் மலிந்து இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிராமப் புறங்களிலே ஆதிதிராவிடர்களுக்காக, மாநில—மத்திய அரசுகளுடைய உதவியோடு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களுக்கு ஒதுக்குகின்றபோதுகூட, தனக்கு அதிகமாக வாக்களித்த கிராமம் எது என்று பார்த்து, ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்குவதைக்கூட நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அது கொடுக்கப்படுகிறபோது தன்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் யார், தன்னுடைய கட்சி உறுப்பினருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப் படையில் அந்த வீடுகளை ஒதுக்குகிறார்களே தவிர, ஏழை மக்களுக்காக இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது; ஏழை மக்களுக்காக இதைப் பயன்படுத்தவேண்டும்; ஆகவே ஏழை மக்களுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படை யிலே அவர்கள் செயல்படவில்லை என்று எண்ணுகிறபோது அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் செயல்படுகிறார் களே தவிர மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டு மென்ற நிலையிலே அவர்கள் செயல்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று கடன்களை வழங்குகிறபோதும்கூட ஆட் களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறபோதும்கூட, அதிலும் கட்சிக் கண் ணோட்டத்தோடுதான் செயல்படுகிறார்களே தவிர, மக்களுக் குரிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படை யிலே அவர்கள் செயல்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நம்முடைய அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய கூடங்களில் மக்களைச் சந்திக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பல்வேறு பட்ட நேரங்களில் சாத்தியப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு முன்னாலே இருந்ததைப்போலவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகங் களில் ஒரு அறையை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத் திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். விஜயபாலன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களைச் சந்திப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கிற வாகனத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அரசு கூறியிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய தலைவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு அந்த வாகனத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற வாய்ப்பு மிகவும் குறைந்து இருப்பதால் அதற்கு வேறு வகையிலே ஏதாவது உதவிகளைச் செய்ய முடியுமா என்பதையும் இந்த அரசு ஆய்ந்தறிந்து ஒரு நல்ல முடிவினை வழங்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழக அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் பல்வேறுபட்ட நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. விவசாயப் பெருங்குடிமக்கள் வளமாக வாழவேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே, இந்தக் காரியங்களை இந்த அரசு செய்து கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு மழைக் காலங்களில் அறுவடை செய்கிறபோது, மழை கடுமையாக இருக்கின்ற நேரங்களில் நெற்பயிரைப் பாதுகாக்கவும், நெல்லைப் பாதுகாத்து அரசுக்கு விற்கவும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வசதியற்ற சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் தார்பாயை வழங்கி அதை விவசாயப் பெருமக்களுக்கு வழங்குவதற்கு அரசு முன்வருமானால், நெல்லைப் பாதுகாத்து அவர்கள் விற்பதற்கும், அரசுக்குக் கொடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உணவுத் துறைக்கும் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற காரணத்தால் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமும் இந்தத் தார்பாயை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வழங்கி உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறுபட்ட இடங்களில், ஆதிதிராவிடர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பகுதிகளில் மயான சாலை இன்னும் சீர் செய்யப்படாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கின்றது. அதையெல்லாம் கவனத்திலேகொண்டு ஆதிதிராவிடர்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் மயானச் சாலைகளை அமைப்பதற்காகவும், ஆதி திராவிடர்கள் குடியிருக்கின்ற இடங்களில் சாலை வசதிகள்

மழைக் காலங்களில் மிகவும் மோசமான நிலையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், அதையெல்லாம் ஒரு திட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில், தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு, கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சியடையவேண்டுமென்று, கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சியடைவதால்தான் நாட்டினுடைய நிலை நன்றாக இருக்கும் என்பதை பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல, ஒரு நல்ல ஆட்சியை கிராமப்புறங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கிராமப்புறத்திலே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற, குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த, அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த ஒன்றியத் தலைவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற—நான் அனைத்தையும் சொல்லவில்லை என்றாலும்—என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற செம்பரம் ஒன்றியத்தைப் பார்க்கிறபோது இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் பல இடங்களில் நடக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு ஒரு நல்ல முடிவினை உருவாக்கித் தருமாறு நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி, முடித்துக் கொள்கிறேன்; நன்றி, வணக்கம்.

திரு. மா. மணிமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம்முடைய உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏறத்தாழ 192 கோடி ரூபாய் அளவுக்கும் மேலாக உள்ள சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நகராட்சி நிர்வாகம் என்ற மானிய கோரிக்கை எண் 28-ன் கீழ் இந்த மன்றத்தில் நிதி கோரியிருக்கிறார்கள். அதன் மீது என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இந்த மாமன்றத்தில் கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு சென்னை மாநகராட்சியை எடுத்துக் கொண்டால் கூட ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 7 ஆயிரம் பேர் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் 10 ஆண்டு

1987 ஏப்ரல் 23] [திரு. மா. மணிமாறன்]

களுக்கு முன்னால் 7 ஆயிரம் துப்புரவு பணியாளர்கள் இருந்து இருக்கிறார்களே தவிர, இந்த 10 ஆண்டு இடைவெளியில் பார்த்தால் சாலைகள் ஏறத்தாழ பல்லாயிரக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் பெருகியிருக்கிறது.

அதே நேரத்திலே குடிசைகளைப் பார்த்தாலும் மிக அதிகமாகியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எடுத்தவர்கள் இன்றைக்கு வரை ஓய்வு பெற்றவர்கள் போக புதியதாக நியமிக்கக்கூட இன்றைக்கு மாநகராட்சி தயாராக இல்லை. அப்படி இல்லாததன் காரணமாக எங்கு பார்த்தாலும் சென்னை நகரத்தில் வீதிகள், தெருக்கள், சாலைகள் பெருகி இருக்கின்ற நேரத்தில் குப்பைகள் குவிந்து இருக்கின்றன. அவைகள் மேடாகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. போக்குவரத்து நெரிசல் பகுதியான ஹைகோர்ட் பகுதியில் சாலை ஓரங்களில் வியாபாரிகள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு பொதுமக்கள் நடப்பதற்கு இடையூறாக இருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து நிலையத்திற்கு அருகில் சென்றால் பல்வேறு பேருந்துகள், அரசு பேருந்துகள் அல்ல, தனியார் பேருந்துகளை வரிசையாக நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு பொதுமக்கள் செல்வதற்கு இடையூறாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை நாம் பார்க்கிறோம். பேருந்துக்கு செல்வதற்குக் கூட நேரம் அதிகமாகி விட்டவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாக செல்ல முடியாத நிலையை இன்றைக்கு சென்னையில் நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

சென்னையில் இருக்கிற கழிப்பிடங்களிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீரை நீக்குவதற்கு உள்ள நிலையங்கள் இன்றைக்கு முறையாக செயல்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. பொதுக் கழிப்பிடங்களாக உள்ள ஏறத்தாழ 800 கழிப்பிடங்கள், அதுவும் முறையாக பராமரிக்காத காரணத்தால் இன்றைக்கு சாக்கடை நீர் தேங்கி, உடைப்புகள் ஏற்பட்டு, சென்னையில் சிறப்பாக இருக்கின்ற எக்மோர் புகைவண்டி நிலையத்தின் எதிரில் மாதத்திற்கு ஒரு முறை 2 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கட்டாயமாக அங்குள்ள கழிவு நீர் செல்கின்ற இடம் பிரச்சினையாகி அந்தப் பகுதிகள் குறிப்பாக எக்மோர் புகைவண்டி நிலையம் எல்லாம் அருவருப்பான நிலையில் வாடை வீசக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன எனவே இது இ

ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக கொசுக்கள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. கொசு அதிகமாகி இன்றைக்கு காய்ச்சல் போன்ற கொடிய நோய்கள் எல்லாம் சென்னை மாநகரில் பெருகியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு சென்னையில் குடிநீர் எந்த அளவுக்கு பிரச்சினைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. எங்கெங்கு எல்லாம் சென்று தண்ணீர் எடுக்கவேண்டிய நிலை மக்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை செய்தித் தாட்கள் படம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. மனைவி செல்கிறாள், கணவன் செல்கிறார். அந்த வீட்டுக் குழந்தைகள் செல்கிறார்கள், இப்படி ஆளுக்கு ஒரு பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீருக்கு அலைகின்ற செய்தியை செய்தி தாள்கள் படம் போட்டு காட்டுகின்றன.

நாம் 6 வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடிநீருக்காக ஒதுக்கிய பணம் இருக்கிறதே, அதனுடைய மொத்தம் 497 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இந்த 497 கோடி ரூபாய் மதிப்பீடு தயார் செய்து வேலைகள் செய்தது ஏறத்தாழ 302 கோடி ரூபாய்தான் நாம் செலவழித்து இருக்கிறோம். எனவே, 195 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக அங்கே விட்டு இருக்கிறோம். எனவே 497 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அதில் 302 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து மீதி ரூபாயை செலவழிக்காமல் விட்டிருக்கிறது. குடிநீர் பிரச்சினை கொடூரமாக காட்சி அளித்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் நம்முடைய அரசு 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய பணத்தை முறையாக செலவு செய்யவில்லை அதனால் இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினை பூதாகரமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசு 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் ஒதுக்கி இருக்கிற பணத்தை யாவது முறையாக நகராட்சிகளுக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்களா என்று சொன்னால் அதிலும் இந்த அரசு மிகவும் மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

தமிழ்நாடு நகராட்சி நிர்வாகத்திற்கு நிதி உதவிக்காக நடப்பு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1985-86-லும் சார்ஜ் செய்திருக்கிறீர்கள். 1987-88-லும் சார்ஜ செய்து இருக்கிறீர்கள். ஆயிரம் ரூபாயை மட்டும் சார்ஜ செய்திருக்கிறீர்களே தவிர, அதற்குரிய நிதி ஆதாரத்தை பெருக்குவதற்கு, கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயக்கம் காட்டுவதற்கு காரணம் என்ன? அதேபோல் நகரசுத்தி தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்காக 2 கோடி ரூபாயை நடப்பு நிதி ஆண்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அதிலாவது அந்த சார்ஜை செய்திருக்கிறீர்களா என்றால் இல்லை. அதிலும் காலியாக விட்டு வைத்து இருக்கிறீர்கள். இதனுடைய காரணம் என்ன?

அதேபோல் நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு 1½ கோடி ரூபாய் வீடு கட்டுவதற்காக நடப்பு நிதி ஆண்டிலே நீங்கள் திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் 1985-86-லும் காலியாக விட்டு இருக்கிறீர்கள். 1986-87-லும் காலியாக விட்டிருக்கிறீர்கள். ஏன் என்று தான் எனக்கு தெரியவில்லை. ஆனால் நீங்கள் * * இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் * * முன்னாலே என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற சாலைகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12-10)

நம்முடைய இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே, தரைப்பாலங்களை நாம்தான் மிக அதிகமாகப் பராமரித்து வருகிறோம். ஏறத்தாழ 85,000 கிலோ மீட்டருக்குமேலே நாம் சாலைகளைப் பராமரித்து வருகிறோம். 85,000 கிலோ மீட்டருக்கும் அதிகமாக பராமரித்து வருகின்ற இந்தத் துறையில் நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஒதுக்கிய மானியத்திலே

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

யும் செலவு செய்யப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கத்திலே கூட . . . . , (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * பற்றிக் குறிப்பிடுகிற போது, நீங்கள் * * நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வார்த்தைகளுக்கு இரண்டு பொருள் உண்டு. * * நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் * * அவர்கள் ஆகிவிடக் கூடாது. ஆகவே அந்த வார்த்தைகளை எடுத்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. மா. மணிமாறன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அடிக்கடி ஆங்கிலம் பேசுவதற்காக வெளியிடங்களுக்கெல்லாம் உதவியாக சென்றுகொண்டு வருகிறார். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் அதிகமாகப் பேசுவதன் காரணமாகத் தான் * * வித்தியாசம் தெரியாமல், சட்டமன்றக் குறிப்புகளில் ஏற்றுவதை அவர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பரவா யில்லை. அவருடைய தமிழ் ஆர்வம் பெருகட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசியதை யும், அமைச்சர் பேசியதையும் நீக்கியாகிவிட்டது. அதையே பழையபடி ரெக்கார்டு பண்ணுவது என்றால் எப்படி? நீக்கி விட்டபின், அதையே திரும்பத் திரும்ப பேசிக் கொண்டிருக் கிறீர்களே ?

திரு. மா. மணிமாறன் : தமிழ் எழுத்திலேகூட ? உச்சரிப்பிலே யும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே * * என்று அர்த்தம். * * என்று ஒன்றிருக் கிறது. அதற்காகத்தான் அதை எடுத்துவிடச் சொன்னேன்

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 28]

**திரு. மா. மணிமாறன்:** * * அதிகமாக அவர் அக்கறை வைத்திருப்பதன் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. பரவாயில்லை. அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:** அந்தப் பகுதியை நீக்கிவிடுகிறேன். சபையில் பேசக் கூடாத தவறான வார்த்தை என்று நீக்குகிறேன். அப்புறம் அதை எப்படியாவது ரெக்கார்டு பண்ணவேண்டுமென்றால் எப்படி? டிமாண்டைப் பற்றிப் பேசுங்கள். இல்லையென்றால் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் என்ற அக்கறையில் பேசுங்கள்.

**திரு. மா. மணிமாறன்:** உள்ளூர் சாலைகள் 1985—86-ல் மானியமாக ரூ. 4.20 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். 1986—87-ல் ரூ. 4.3 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். 1986—87-ல் ரூ. 4.3 கோடி என்று திருத்திய மதிப்பீட்டிலே இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு 1987—88-ல் 4.3 கோடி தான் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். ஸ்தல ஸ்தாபன மானியமாக ஒதுக்கி இருக்கிற அந்தப் பணம் முறையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் போய்ச் சேரப்படுவதில்லை. நீங்கள் ரூரல் ரோட்ஸ் கிராண்ட்ஸ் தலைப்பில் ஒதுக்கியிருக்கிற கணக்கைப் பார்த்தால், மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. தலைக்கு 18 காசு என்றும் அதைப்போல் ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு தரைப் பகுதியாக இருந்தால் ரூ. 600 என்றும், கடற்கரைப் பகுதியாக இருந்தால், ரூ. 800 என்றும், மலைப் பகுதியாக இருந்தால் ரூ. 1,500 என்றும் கொள்கை வைத்து ஒதுக்கி வருகிறோம். இது எந்த ஆண்டிலிருந்து இருக்கிறது? ஏறத்தாழ 20 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதே நிலையில்தான் இன்னைக்குறம் தொடர்ந்து வந்து காண்டிருக்கிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் சாலைகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருப்பது மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு கிலோ மீட்டருககு கிராவல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ரூ. 25,000 ஆகிறது.

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

அதையே டபிள்யூ.பி.எம். செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், கருங்கல் ஜல்லி போட வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு ரூ 75,000 ஆகிறது. ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு ரூ. 75,000 ஆகக் கூடிய சாலைக்கு உங்களிடமிருந்து கிடைக்கின்ற நிதி ரூ. 600 ஆக இருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் தலைக்கு 18 காசு என்று நிர்ணயித்திருப்பது, அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து உள்ளாட்சித்துறை, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிதியை ஒதுக்குவதில் அக்கறை காட்டாமல் அவசர அவசரமாக நகராட்சிகளுக்கெல்லாம், வீட்டுவரியை உயர்த்துவதற்கு, தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, அங்கே என்னென்ன முறை கேடுகள் எல்லாம் நடந்தது என்பதை எல்லாம் நாம் செய்தித் தாள்களிலே பார்க்கிறோம். வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு வரி விதமும், வேண்டாதவர்களுக்கு ஒரு வரி விதமும், இப்படி முறைகேடாக அதிகாரிகள் செய்து, தாட்சண்யம் காட்டுவதை எல்லாம் நாம் செய்தித் தாள்களிலே பார்க்கிறோம். அதிலே அக்கறை காட்டும் நீங்கள் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்னாலே ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்காகவென்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட விகிதாச்சாரம் அப்படியே இருக்கிறது, அதை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வழிவகைகளை நீங்கள் ஆராய்ந்து பாராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இன்றைக்கும் அவர்கள் தான் உங்களுக்கு வாக்களிக்கிறார்கள். நீங்கள் நம்பியிருப்பது எல்லாம் கிராமப்புறங்களைத் தானே. அந்தக் கிராமப்புறங்களுக்கு இப்படி ஒரு மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு இருப்பதன் காரணம் என்ன? கிராமப் புறங்களிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். குடிதண்ணீர் வசதியாக இருந்தாலும், சாலை வசதியாக இருந்தாலும், விவசாய அபிவிருத்தியாக இருந்தாலும், இன்றைக்குத் தொடர்ந்து கிராமப்புறங்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பாரியாக இருக்கக்கூடிய அவர்கள், தொடர்ந்து உங்களுக்கு வாக்களித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

இந்த கிராம மக்களுக்காக நீங்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன மானியமாக இருந்தாலும, அல்லது லிங்க் ரோடாக இருந்தாலும், பணங்கள் ஒதுக்கவில்லை என்று இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் சொல்வது உங்களுக்கு வாக்களித்திருக்கின்ற அந்த அப்பாவி மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான், நீங்கள் கிராமப்புற மக்களின் வளர்ச்சிக்காக எந்த வித அக்கறையும் காட்டவில்லை என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்தத் துறைக்கென்று பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு மிகச் சிறப்பாக ஆய்வு செய்து, ஸ்தல ஸ்தாபன மானியத்திற்காக அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இணைப்புச் சாலைகள் அதிகமாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற ஆர். ஆர். ரோடிற்காகத் தருகின்ற நிதியை நீங்கள் பெரும்பாலும் நெடுஞ்சாலைத் துறைக்காவது எழுதி, அந்தப் பணத்தை முறையாகச் செலவு செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்று சொன்னால் இன்றைக்கு ஆர். ஆர்.-லே போடுகின்ற ரோடுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 60 கோடி தான் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் ஆண்டுக்கு 12 கோடி ஒதுக்குவதற்கு மாறாக வெறும் 5 கோடி ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். தொடர்ந்து கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வரப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னுமொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்கள் என் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற உங்களுக்கு மாநகராட்சி தேர்தலை நடத்துவதில் என்ன சங்கடம்? கோவை மாநகராட்சியாக இருந்தாலும், சென்னை மாநகராட்சியாக இருந்தாலும், மதுரை மாநகராட்சியாக இருந்தாலும் அதிலே கவனம் காட்டுவதற்கு உங்களுக்கு என்ன சங்கடம்? 1983-லே இதே மன்றத்தில், அந்தச் துறையை நிர்வகித்து வந்த அன்றைய அமைச்சர், 4 மாதங்களுக்குள்ளாக அதற்குரிய சட்டத்தை தயார் செய்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். 1983-லே 4 மாதங்களுக்குள்ளாக தயாரித்துவிடுவோம் என்று

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பல ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. இன்னும் சட்டங்கள் சரியாக்கப்படவில்லையா? இழைப்பதற்கு ஆசாரிகள் சரியாக வரவில்லையா? அல்லது இங்குள்ள சட்டத்துறை செயலாளர் மாண்புமிகு வடிவேலு அவர்கள் ஒழுங்காக உதவி செய்யவில்லையா? எதெதற்கோ உதவி செய்து கொண்டிருக்கின்ற சட்டத்துறை இதற்கு ஏன் உங்களுக்கு ஒத்துழைக்கவில்லை? நீங்கள் வற்புறுத்தவில்லையா? அல்லது அவர்கள் செய்வதற்கு தயக்கம் காட்டுகிறார்களா? மக்கள் உங்கள் பக்கம் என்று சொல்லி சவால் விடுகின்ற உங்களைப் பார்த்து நான் சவாலாகக் கேட்கவில்லை. ஆனால் துணிவு இருந்தால் மூன்று மாநகராட்சிகள் தேர்தலையும் நடத்தி மக்கள் யார் பக்கம் என்பதை நிரூபிக்கத் தயாரா என்று கேட்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இன்றைக்கு நீங்கள் ஐ.ஆர்.டி.பி.-யிலே பல உதவிகளைச் செய்துகொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். உங்களைப் பார்த்து நான் கேட்கின்றேன். நீங்கள் அமைச்சராக அன்றைக்கு இருந்திருக்கிறீர்கள். 1975-லே வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தார்கள் ஆதி திராவிட மக்களுக்காக. எப்படிப்பட்ட வீட்டை நீங்கள் கட்டினீர்கள்? நீங்கள் அங்கேதான் இருந்தீர்கள். கான்கிரீட் வீடாக கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசின் ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி., என்.ஆர்.ஈ.பி போன்றவற்றில் நீங்கள் போடுகின்ற பங்கு மூலதனமாக இருந்தாலும் சேர்த்து, கல்லை வைத்து மண் கட்டாக கட்டி மேலே ஓடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஓட்டு வீடு கட்டிக் கொடுத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு கான்கிரீட் வீட்டை கட்டிக் கொடுத்தார்கள். நீங்கள் இன்னொரு மாடி கூட கொடுக்கா விட்டாலும் கூட, தொடர்ந்து கான்கிரீட் வீட்டை கட்டிக் கொடுப்பதிலே நீங்கள் ஏன் தயக்கம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? பாவம் அவர்கள் உங்களுக்காகத்தான் நிற்கக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் போய் இந்தச் சங்கடத்திற்கு ஆளாக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே. திண்டிவனத்திற்கு பக்கத்திலே ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள், சாலை ஓரத்திலே. போய்ப் பாருங்கள். அதற்குப் பக்கத்திலேதான் நீங்கள் ஒன்றாக இருக்கின்ற நேரத்திலே 1975-ல்

பாக்கம் என்ற ஊருக்கு பக்கத்திலே, அதே ஊருக்கு பக்கத்திலே வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீட்டையும் நீங்கள் பாருங்கள். இரண்டையும் பார்த்ததற்கு பின்னாலே பாவமான அந்த ஆதி திராவிடர்களுக்கு யார் முறையாக குடியிருப்பதற்கு வீட்டு வசதிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற முடிவிற்கு நீங்களே வாருங்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையை அவர்களுக்காக தொடர்ந்து செய்ய வேண்டாம் என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அவர்களுக்காக அடிக்கடி நீங்கள் பரிந்து பேசினீர்கள். உள்ளாட்சித் தேர்தல் வருவதற்கு முன்னாலே நீங்கள் அடிக்கடி என்ன சொன்னீர்கள்? தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்காக நாங்கள் இடம் ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். அதன் காரணமாக நாங்கள் தேர்தலைத் தள்ளி வைக்கிறோம் என்று சொன்னீர்கள். அதற்கு பின்னாடி, தள்ளி வைத்ததற்குப் பின்னாடி, அதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, புது சட்டத்தை காலாவதி செய்துவிட்டு, பழைய சட்டத்திலேயே நீங்கள் தேர்தலை நடத்தி விட்டீர்கள். பரவாயில்லை. நடத்தி 1½ ஆண்டுகளாகியிருக் கிறது; இன்னும் 1½ ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக தேர்தல் வந்தாக வேண்டும். தேர்தல் வருமோ, வராதோ, இதிலே ஒரு சர்வாதி காரமோ எங்களுக்குத் தெரியாது. அப்படி 1½ ஆண்டு காலத் திற்கு நீங்கள் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் ஆதி திராவிடர்களுக்காக அடிக்கடி பரிந்து பேசுகின்ற நீங்கள் அவர்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்ய புதிய சட்டத்தை எப்போது வைக்க இருக்கிறீர்கள். இன்னும் 1½ ஆண்டுக்காலம் இருக் கிறது. இதற்குள்ளாக புதிய சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்து அந்த ஒதுக்கீட்டை உருவாக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் தேர்தலை உண்மையில் நீங்கள் இன்னும் இதே சிக்கலை சொல்லி—முன்னாலே எப்படி தேர்தலை தள்ளிப்போடு வதற்காக அவர்களை பயன்படுத்தினீர்களோ, ஆதி திராவிடர் களுக்கு ஒதுக்கீடு என்று, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இடம் என்று சொல்லி தேர்தலை தள்ளிப் போட்டீர்களோ அதே போல—இன் னொரு தடவையும் ஒத்திப்போடுவதற்கும் இந்த ஆதி திராவிடர் களைப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த அவகாசத்தை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்வீர்களோ என்று எங்களுக்கு சந்தேகமாக இருக் கிறது. அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்

கிறேன். ஆதி திராவிடர்கள், ஆதி திராவிடர்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தி நீங்கள் அவர்கள் பெயராலே ஒரு சர்வாதிகாரத்தை தயவு செய்து உருவாக்கிவிடாதீர்கள். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆட்சி பரவலாக்கப்படக்கூடாது, ஒரே இடத்தில் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயர்கள் நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். அன்றைக்கு சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்திலே என்ன சொன்னார்கள்? அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்டால்தான் ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் விவரம் தெரிந்தவர்களாக இருக்க முடியும். அவர்களுடைய தேவையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்றெல்லாம் முடிவு செய்து அதிகாரங்களைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சுதந்திரம் பெற்றதற்கு பின்னாலே அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 'ராம ராஜ்யம், கிராம ராஜ்யம்' என்று சொன்னது. அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக உள்ளாட்சித் துறைகள் எல்லாம் தோன்றி அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்டன. இன்றைக்கு நாம் பார்க்கின்றோம் அதிகாரங்கள் எந்த அளவிலே இருக்கின்றன? உள்ளாட்சித் துறையில் இருக்கின்ற அதிகாரங்களை இன்றைக்கு நாம் எந்த அளவிற்குக் கையிலே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்? அவைகள் நடமாடுவதற்கு நாம் விட்டு வைக்கிறோமா? அரசாங்கத்தினுடைய ஆணையின் காரணமாக அவைகளை அடக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களைப் பார்த்து நான் கேட்கின்றேன், யார் யார் புதிய கட்டிடங்களைத் திறக்க வேண்டும், யார் யார் அடிக்கல் நாட்ட வேண்டும் என்றெல்லாம் நீங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்னாலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கட்டிடங்களைத் திறக்கலாம்; அடிக்கல்லை நாட்டலாம் என்று இருக்கிறதே அதை நீக்கி இருக்கிறீர்களே நியாயமா? இவைகளை மாநில, மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர்களும், சபாநாயகர் அவர்களும், துணை சபாநாயகர்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

அவர்களும் சேர்ந்து திறக்கலாம் என்று இருக்கின்ற நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை யும் விட்டுவிட்டீர்களே, இது ஒரு ஜனநாயகமா?

(பிற்பகல் 12-20)

ஜனநாயகத்தின் குரல் வளையை இன்றைக்கு நெறித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். விருப்பத்திற்கு விடவே மறுக்கிறீர்கள். மக்களுடைய விருப்பம் என்ன, அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமல், முடிவு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், கோட்டையிலே உட்கார்ந்து கொண்டு. உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு எப்படி எல்லாம் சொல்கிறீர்கள்? 'யார் யாரோ தெருவிலே போகிறவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கம் ஒதுக்குகின்ற பணத்திலே கட்டிய கட்டிடங்களைத் திறக்கலாமா' என்று கேட்கிறீர்கள். உங்களை நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாவலர் அவர்கள் பட்டீஸ்வரத்திலே ஒரு மேல்நிலை நீர்த் தொட்டியைத் திறந்தார்களே. என்னவாகத் திறந்தார்? அன்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே திறந்தார். அதேபோல், மாதவன் அவர்கள் எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்திலே ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அன்றைக்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சி தான். ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவர் காங்கிரஸ்காரர் தான். அன்றைக்கு எந்த நிலையிலே அதைத் திறந்தார்? தெருவிலே சென்றவராகவா திறந்தார்? அன்றைக்கு தெளிவான சிந்தனை இருந்தது. ஜனநாயக உணர்வு இருந்தது. அதன் காரணமாக, எதிர்க்கட்சிகளாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, திறக்கவேண்டும் என்று அன்றைக்கு கருதினார்கள்.

இன்றைக்கு நீங்களும், அவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு, நீங்கள் செய்வதற்கு அவர்கள் வாய் மூடியாக இருக் கிறார்கள். நீங்கள் ஜனநாயகத்தின் குரல் வளையை நெரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, நியாயமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தெருவிலே செல்கிறவர்கள் எல்லாம் திறக்கலாமா என்று கேட்கிற உங்களைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன். அண்ணன் மாதவன் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும், தெருவிலே

இருந்தவர்களா? அன்றைக்குத் திறந்தார்களே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை தொடர்ந்து நீடித்தால், ஒரு சர்வாதிகாரத்தை நீங்கள் தொடர்ந்து கொண்டு வருவதாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். எனவே, கிராம இராஜ்யங்களாக இருக்க வேண்டிய கிராமங்கள் இன்றைக்கு எப்படிப்பட்ட நிலைக்கு உங்கள் ஆட்சியிலே உருவாக்கப்படுகின்றன?

உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், நகராட்சிகள் பதவிக் காலம் 5 ஆண்டுகள் என்று இருந்தது. அது 4 ஆண்டுகள் ஆகும் என்று சொன்னீர்கள். இன்றைக்கு மூன்றாண்டாகப் போட்டு இருக்கிறீர்கள். மூன்றாண்டுக்குள் முடியுமா? ஒரு உள்ளாட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம் தீர்மானம் போட்டால், ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்குத் தான் கலெக்டரிடத்திலே ஒப்புதல் பெறமுடியும். அதற்கு மேலாக வேண்டுமானால், ஆர்.டி.எல்.ஏ-க்கு வரவேண்டும், இங்கே டைரக்டருக்கு வேண்டும், இல்லையெனில் அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டும். அவர்கள் உத்தரவைப் போட்டு, அரசாங்கத்தின் உத்தரவை வாங்குவதற்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். ஒரு உத்தரவைப் போட்டு, ஒரு திட்டத்தை எடுத்து, அரசாங்க ஒப்புதலுக்கே காலம் கடக்கும் என்று சொன்னால் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவரோ அல்லது நகராட்சியினுடைய தலைவரோ நியாயமாக திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த காலத்திலிருந்து, 1 இலட்சம் ரூபாய் என்று இருப்பதை மாற்றி, ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் அளவுக்காவது உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் திட்டங்களைத் தீட்டுகிற நேரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒப்புதலோடு நிறைவேற்றுவதற்கு—அந்த ஒரு இலட்சம் ரூபாய் என்று பல்லாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் இருந்த திட்டத்தை மாற்றி, ஒரு ஐந்து இலட்சம் அல்லது மூன்று இலட்சம் அளவுக்காவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கீகரிக்கலாம் என்ற உத்தரவை வாங்கிட, அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்றவர்கள் உள்ளே வருவதா, வெளியே போவதா என்பதிலே காட்டுகிற ஆர்வத்தையும், அக்கறையையும்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு இதிலே முறையாக அரசாங்கம் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

உள்ளாட்சித் துறையிலே பல அதிகாரிகள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊர் நல அதிகாரிகள் பணியாற்று கிறார்கள். அதிலே கூட எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் (ஆதி திராவிடர்) என்று ஒருவர் பணியாற்றுகிறார். அவர்களைப் பார்த்து, என்ன வேலை இருக்கிறது என்று பார்த்து இல்லா விட்டாலும் பரவாயில்லை, இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக அவர் களை வேலை செய்யச் செய்யமுடியுமா என்று பாருங்கள்.

இன்றைய நிலையில், ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தினைச் சார்ந்தவர்கள் முறையாக ஒரு டீக்கடைக்குச் சென்று, உட் கார்ந்து டீ குடிக்க முடியாத நிலை பல இடங்களில் இருக்கிறது. அதேபோல் மழித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்தக் கடைக்குள்ளே போக முடியாத நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது அந்த ஆதிதிராவிட அதிகாரி இருக் கிறாரே, அவர் முறையாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக் கும் சென்று பொதுமக்கள் பயன்படுத்துகின்ற இடங்களில் ஆதி திராவிட இனத்தவர் நுழைய முடியாத இடங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கெடுத்தால் அரசாங்கத்திற்கு அறிவிப்பதற்கும், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அவர் கள் மீது வழக்குப் போடுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும். அப்படி செய்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கான திட்டங் களை நல்ல முறையில் தீட்டுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தஞ்சாவூரிலே ரூரல் வெல்பேர் ஆபீசர்கள், மிக அதிகமான அளவில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்—கிராமசேவக்குகள்—அவர்கள் அதிகமாக அங்கு இருப்பதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு பிரமோஷன் வாய்ப்பு இல்லாத நிலையிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், சீனியாரிட்டி ஃபிக்ஸ் பண்ணி அவர்களுக்கு

பிரமோஷன் கொடுக்கின்ற காரணத்தால், அந்த மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகிற ஊர் நல அதிகாரிகளுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு மாநில அளவில் சீனியாரிட்டி ஃபிக்ஸ் பண்ணி அவர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974-இலே அரசு ஊழியர்களாக ஆன, உள்ளாட்சித் துறையிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள்—இன்றுவரை அவர்களுடைய பணி வரன்முறை செய்யப்பட்டு, சர்வீஸ் புக் எல்லாம் சீர் பண்ண முடியாத நிலை இருக்கிறதென்று மிக வருத்தத்தோடு எடுத்துச் சொல்லி, உண்ணாவிரதம் இருப்பதாக செய்தி கிடைக்கின்றது. எனவே, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசு பரிசீலித்து, நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டு, உள்ளாட்சித் துறையிலே நீங்கள் போட்டிருக்கிற உத்தரவுகளை மறுபரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் பற்றிய 28 ஆவது எண் மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்தமைக்காக முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்தின் தங்கத் தலைவன் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் பல்வேறு திட்டங்கள் கிராமப்புறங்களை நோக்கி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் முதலிலேயே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணிமாறன் அவர்கள் பேசுகிறபோது கிராமப்புறங்களில் என்ன திட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்கள். கிராமப்புற மக்கள் முழுமையாக உங்களை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கிராமப்புறத்து மக்களுக்கு

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்]

நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்ற கேள்வியை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—அதாவது 7 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு 'தன்னிறைவுத் திட்டம்' என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ரூ. 50 லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்து கிராமப்புற மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளைச் சீரான முறையில், சிறப்பான முறையில் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். பாதை இல்லாத பல்வேறு கிராமங்களுக்குப் பாதை வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லாத கிராமங்களுக்குப் பல்வேறு, அழகான பள்ளிக்கட்டிடங்களை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல்வேறு திட்டங்கள் கிராமப்புறங்களை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கின்றன. பாதை வசதி இல்லை—எப்போது எங்கள் கிராமத்திற்குப் பாதை வசதி கிடைக்கும் என்று ஏங்கித் தவித்த மக்களுடைய தாபத்தைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு வருகை தருகிற போது நல்ல பாதைகளில் வருகிற நிலைமையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் 7 ஆண்டுக் காலம் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது தன்னிறைவுத் திட்டம் எந்தக் கிராமத்தையும் நோக்கி வரவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அண்ணல் காந்தியடிகள் அவர்கள் சுதந்திரம் பெற்ற உடனே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதாவது முழுமையான சுதந்திரத்தை நாம் இந்த நாட்டில் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதன் வாயிலாகத்தான் செய்ய முடியும், அப்போதுதான் கிராம ராஜ்யம் மலரும் என்ற தத்துவத்தை அண்ணல் காந்தி அடிகள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களின் தத்துவங்களைப் படிப்படியாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்குப் பல்வேறு திட்டங்களின் அடிப்படையில்

[திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்] [1987 ஏப்ரல் 28

நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அன்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் மாநகராட்சித் தேர்தல்களை நடத்தவில்லையே என்ற கருத்தைக்கூட குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிற நகராட்சி மன்றங்களில் எவ்வளவு ஊழல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு கருணாநிதி * * * வந்து கொண்டிருக்கிறார். அரசோ, நகராட்சிகளில் விதிக்கப்பட்ட வரி உயர்வை 1—4—1987 லிருந்து ரத்து செய்துவிட்டது. அந்த வரி உயர்வை நகராட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் மற்றும் நகராட்சியில் பல்வேறு பொறுப்புகளில் இருப்பவர்களை அழைத்து வைத்து, நகராட்சிகள் வரி உயர்வைச் செய்திருக்க வேண்டும். குறிப்பாக * * என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். . . (குறுக்கீடு)

திரு. மா. மணிமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் பேசுகிறபோது தி.மு.க. வின் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் வருகிறபோது ஒவ்வொரு இடத்திலும் * * * ஆதாரம் இருந்தால் நிரூபிக்க வேண்டும். நிரூபிக்கவில்லை என்றால் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து அது நீக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணிமாறன் அவர்கள் ஒன்றைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். * * * அதற்கு வேண்டிய ஆதாரத்தை நான் தரவும் தயாராக இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் என்னைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இங்கே * * * (குறுக்கீடு).

---

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1987 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதாரம் இருக்கிறது என்று அவர் சொல்கிறார். என்னவென்று கேட்டுவிட்டு நாம் முடிவு செய்யலாம். அவரைப் பேச விடாமல் செய்தால் எப்படி? நீங்கள் பேசுங்கள். . .

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ந. அ. செங்கோட்டையன்: * * *

கடுமையான வறட்சி நாட்டிலே தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, சட்டமன்றத்திலே வறட்சியைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, இங்கே இந்தக் கடுமையான வறட்சி நேரத்தில் இந்தப் பகுதியில் இருக்கிறவர்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * * * பற்றி பேசுவதற்கு ஆதாரம் இருந்தால் சொல்லுங்கள். கூலிப்பிங்காக * * * என்றால் எப்படி? இதை யோசித்து நீக்கக் காரணம் இந்தப் பக்கம் உள்ளவர்கள் தான். எதிர்க் கட்சிப் பக்கம் உள்ளவர்கள் எவ்வளவோ பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாலோ பண்ணித்தான் அவரும் பேசுகிறார். நீங்கள் அப்படிப் பேசும் போது அவற்றை எடுக்க விடமாட்டேன் என்கிறீர்கள். உறுப்பினருடைய பேச்சை கேட்டுவிட்டு முடிவு செய்கிறேன். * * * என்ற அந்தப் பகுதியை நீக்கிவிடலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அதைப் பற்றி பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறை சொல்லுவது என்பது ஒன்று, குற்றச்சாட்டு சொல்லுவது என்பது ஒன்று (Lapse is different from charge) இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணிமாறன் பேசுகின்றபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். வீட்டு வரிகளை, சொத்து வரிகளை மாற்றியமைக்கவென்று நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பல தவறுகளைச் செய்து இந்த வரியை உயர்த்தினார்கள், சில இடங்களில் குறைத்தார்கள் என்று சொன்னார். இதை ஒரு 'லாப்ஸ்' என்ற வகையிலே

---

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 28

எடுத்துக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செங்கோட்டையன் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறார். ஆதாரம் இருந்தால்தான் குற்றச்சாட்டு சொல்ல வேண்டும். * * * என்று குற்றச்சாட்டு சொல்லுகிறார்கள். ஆதாரம் இருந்தால் தங்களிடம் தந்துவிட்டுச் சொல்லுவதுதான் சரியாக இருக்கும்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:** ஆதாரம் இருந்தால் சொல்லிவிடுங்கள்.

**திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்:** மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதாரத்தை நீங்கள் எப்போது வேண்டும் என்று கேட்டாலும் நான் உங்களிடத்திலே அதைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:** ஆதாரம் கொடுக்காமல் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லக் கூடாது. குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லும்போது ஆதாரத்தைக் கொடுக்காமல் பேச முடியாது. (குறுக்கீடுகள்) நானே சொல்லிவிடுகிறேன். ஆதாரம் இல்லாமல் பேச முடியாது. அதனாலே அந்தப் பகுதியை நீக்குங்கள். * * * பற்றி சொன்ன குற்றச்சாட்டுக்களை நீக்கிவிடுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

**திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்:** மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * * இந்த வறட்சி என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், வறட்சியால் வாடிக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் நேரத்தில், ஊர்வலத்தை நடத்தி. . .

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * * அதுதான் சரியில்லை.

---

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 ஏப்ரல் 28]

**திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் :** ஆகவே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் வறட்சி என்று சட்ட மன்றத்திலே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களிடத்திலே வரிப் பணம் என்ற நிலையை வைத்து அவர்களுடைய முதுகெலும்பை முறித்துக்கொண்டு வசூல் செய்து கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டு வரி உயர்வால் பல தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தவறுகளைக் கண்டறியும் வகையில் ஒரு கமிஷனை அமைத்து, தவறு ஏற்பட்டிருக்கும் நேரத்தில், என்னென்ன தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று நடைபெற்ற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் நேரத்தில் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முன் வர வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக வரி உயர்வைப் பொறுத்த வரையில் 1-4-1987 அன்று வரியை ரத்து செய்து அரசாங்கம் உத்திரவிட்ட பிறகும் பல்வேறு நகராட்சிகளில் வரி உயர்வு போடப்பட்டிருக்கிறது. உயர்த்தப்பட்ட அந்த வரியை, பொது மக்கள்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற அந்த வரியை, அரசு நல்ல மனத்தோடு குறைத்து, அதை எடுத்துவிட்டாலும், பல நகராட்சியில் உள்ளவர்கள் அந்த உயர்த்திய வரியை ரத்து செய்யாமல், மக்களிடத்தில் பிரச்சினைகளைக் கேட்காமல், பல்வேறு சங்கங்களை அணுகி அவர்களிடம் எவ்வளவு வரி போடலாம் என்று கேட்காமல், வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, உடனடியாக அதை ரத்து செய்ய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த அரசினுடைய ஆட்சியிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நகராட்சி மேம்பாட்டுத் திட்டமென்று 14 நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 30 கோடி

[திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்] [1987 ஏப்ரல் 28

ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து 11 திட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. துப்புரவுப் பணியாளர்கள் அதிகமாக இல்லாத நகராட்சிகளில் பல்வேறு வேலைகள் நடைபெற வில்லை என்பதால், இன்றைக்கு பணிகள் முடக்கப்பட்டி ருக்கின்றன. இதைக் கருத்திலே கொண்டு துப்புரவுப் பணி யாளர்களை அதிகமாக அரசு உதவித் தொகை வழங்குகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கதாகும். இதைப் போலவே நகராட்சிகளிலே உள்ள துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்பு கட்டுகின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருப்பதும் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கூடிய ஒன்றாகும். இப்படி அரசைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல பல திட்டங்களை இன்றைக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கவும், வாழ்த்தவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, பல்வேறு திட்டங்கள் ஒருங்கிணைந்த நகர்ப்புற வளர்ச் சித் திட்டத்தின்கீழ் நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து, மத்திய அரசு கொடுக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் நிதியை வைத்து, நகராட்சியிலே பல்வேறு திட்டங்களை இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைப்போல நம்முடைய தமிழக அரசின் சார்பில் ஒருங்கிணைந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு திட்டங்கள் நடைபெறு வதற்கு நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசின் உதவித் தொகை கிடைக்காத நகராட்சிகளை எடுத்து, அவை ஒவ்வொன் றுக்கும் 25 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே நம்முடைய அரசு திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படை யிலே சத்தியமங்கலம் நகராட்சி இன்றைக்கு விடுபட்டிருக்கிறது. சத்தியமங்கலம் நகராட்சியை மத்திய நகர்ப்புற ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின்கீழ் சேர்த்து, ஒரு கோடி ரூபாய் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டும், அந்த நகராட்சிக்கு அந்த நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. எனவே அந்த நகராட்சிக்கு நம்முடைய ஐ.யு.டி.பி., திட்டத்தின்கீழ் 25 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்]

அடுத்து கோபியைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக எந்த ஆட்சியிலும் செய்யாத பல்வேறு திட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பேருந்து நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி, காவல் நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி, கோபியின் மையத்திலே உள்ள ஒரு பகுதியிலே பேருந்து நிலையத்தை விரிவுபடுத்தியிருக்கிற நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பாதை வசதிகளை விரிவுபடுத்தும்போது சாதாரண குழல் விளக்குகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நகராட்சியில் கருப்பூர் என்று சொல்லக்கூடிய நகராட்சி எல்லையிலிருந்து சாந்தி தியேட்டர் வரையிலும் இன்றைக்கு குழல் விளக்குகள் அமைத்து, பாதையை விரிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பாதையிலே செல்லும்போது போதிய ஒளி இல்லை என்ற காரணத்தாலே, அரசால் இன்றைக்குத் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிற சோடியம் வேப்பர் விளக்குகளை அமைப்பதற்கு, அரசு தடையை நீக்கி, கோபி நகராட்சிக்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பெருந்துறையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய பெருந்துறை சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் ஒரு கோரிக்கையை போன ஆண்டே நம்முடைய அரசுக்கு வைத்திருக்கிறார். பெருந்துறைத் தொகுதியில் இருக்கிற கருமாண்டி செல்லிபாளையம் பேரூராட்சிக்கு ஆண்டு வருமானம் 12 இலட்சம் ரூபாயாகவும், பெருந்துறை பேரூராட்சிக்கு ஆண்டு வருமானம் ஏறத்தாழ 8½ இலட்சம் ரூபாயாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு பேரூராட்சிகளையும் இணைத்து, நகராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையை பெருந்துறை சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் டாக்டர் அ. பொன்னுசாமி அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்] [1987 ஏப்ரல் 28

அடுத்து, அரசைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுடைய நலனைக் கருதி பல்வேறு திட்டங்களை இன்றைக்கு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எந்த ஆட்சியிலும் இல்லாத அளவுக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலேதான் கிராமப்புறங்கள் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கின்றன. அதோடு மட்டுமல்லாமல், பாதை வசதி இல்லாத பல்வேறு கிராமங்கள் இன்றைக்கு பாதை வசதிகளைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஊராட்சி மன்றங்களிலே உள்ள துப்புரவுப் பணியாளர்கள் 100 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு பகுதி நேர வேலையாட்களாக, துப்புரவுப் பணியாளர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை முழு நேர வேலையாட்களாக மாற்ற வேண்டும். 100 ரூபாய் சம்பளத்தை வைத்து அவர்கள் குடும்பத்தை நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, மாண்புமிகு தமிழகத்தின் தங்கத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர்களுக்கு கூடுதலாக சம்பளத்தை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று

(பிற்பகல் 12-40)

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை, அவர்களுடைய குடும்ப நலத் திட்டங்களை செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் நான் இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்றைக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் கிராமப்புறங்களிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கோபி நகராட்சியிலே இன்று கீரிப்பள்ளம் என்ற இடம் இருக்கிறது. அதிலே பல்வேறு சாக்கடைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. நகரத்தின் மையத்திலே இருக்கின்ற பகுதி. அதை அழகுபடுத்தி நல்ல முறையிலே அந்த சாக்கடைகளை சீர் செய்து கோடியிலே இருக்கின்ற நஞ்சுகொண்டான் பாளையம் என்ற இடத்திற்கு அடுத்து சாக்கடை நீரை வெளியேற்றுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 23] [திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்]

நகராட்சியிலே நஞ்சன்கொண்டான் பாளையத்திற்கு 1½ கிலோ மீட்டர் சுற்றி வருகின்ற அளவில் இருக்கின்றது. மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவில் குறுகிய பாதையை அமைத்து அந்த மக்களுடைய நலனைக் கருதி, பொது மக்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்கின்ற அளவுக்கு ரூ. 47,000 நகராட்சியிலே பணம் செலுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதி திராவிட மக்கள் தங்கி வசிக்கின்ற அந்த இடத்தில் உள்ள அந்தப் பாதையை செப்பனிடவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களின் இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை உரு வாக்கித் தந்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. கே. எம். தங்கமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக் கின்ற சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற பெயரால், நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பாக சில கருத்துக் களை எடுத்து வைக்கலாம் என்று நான் விரும்புகிறேன். எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை முதன் முதலாக ஆதரித்துப் பேச ஆரம்பிக்கிறேன். கிராமத்தின் வளர்ச்சியே நாட்டின் வளர்ச்சி என்று சொன்னார் தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தி அடிகள், அவரது அந்தத் தலையாய சிந்தனை யைத் தீர்க்கதரிசனமான சிந்தனையை மனதிலே ஏற்று 17 ஆண்டுக்காலம் அறிவார்ந்த சிந்தனையால் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமர் பொறுப்பை வகித்தார்கள் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள். அவருடைய திறமையால், தலைமையால் இந்த நாட்டிற்குள் நம்முடைய ஊராட்சி மன்றங்களும் நகராட்சி மன்றங்களும் அமைக்கப்பட்டன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் 384 ஊராட்சி ஒன்றி யங்கள், 98 நகராட்சி மன்றங்கள், 3 மாநகராட்சி மன்றங்கள் இன்றையதினம் இயங்கி வருகின்றன. 15 ஆண்டுகளாக தேர்தல் இல்லாமலிருந்த நகராட்சிகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கடந்த ஆண்டு தேர்தல் நடத்தி அமைந்த புதிய தலைவர்கள்

பொறுப்பேற்று இருக்கிறார்கள். மக்களுக்காக மக்களால் நடத்தப்படும் மக்கள் ஆட்சிதான் ஜனநாயகம் என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று ஆணையிட்டார்கள். அது போன்று மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இன்றைய தலைவர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் அதிகாரம் இல்லாத தலைவர்களாக இருந்துகொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்கள் வெறும் அலங்காரப் பொம்மைகளாகத்தான் காட்சியளிக்கின்றார்களே தவிர, ஊராட்சி மன்றங்களிலே பொறுப்பாக செயல்படக்கூடிய தலைவர்களாக இன்றையதினம் இல்லை. ஊராட்சி மன்றங்களின் ஜீவனாக இருந்த வேளாண்மை, சுகாதாரம், கல்வி, கால்நடை, மகளிர் நலம் எல்லாம் இன்றைய தினம் பிரித்துவிட்டிருக்கின்றார்கள். அதனால் வெறும் எலும்பு கூடுபோல, அதிகாரம் இல்லாத வெறும் நவாப்பாக இன்றைய தினம் ஊராட்சிகளும், மாநகராட்சிகளும் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே பிரித்துவிட்ட அதிகாரங்களை எல்லாம் மீண்டும் அவர்களுக்குத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்கள் தான் இப்படி என்றால் நகராட்சிகளுடைய நிலையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலே மிகவும் நலிவுற்ற நகராட்சிகள் அதிகமான அளவிலே இருக்கின்றன. தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா நகரசபைகளும் சொத்து வரி விதிக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய சர்க்கார் ரிவிஷன் அசஸ்மெண்ட் என்று போட்டு பின்னாலே வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல என்று தகவல் வந்து வரியை நீக்கிவிட்டார்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரிந்த விஷயம். அவர்கள் மேலே பழி வரக் கூடாது என்பதற்காக நல்ல நோக்கத்திற்காக அப்படி செய்திருக்கின்றார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் இன்றையதினம் நகராட்சி மன்றங்களின் நிர்வாகங்களில் நடைபெற வேண்டிய பல்வேறு பணிகளுக்கு அரசு பணம் தர வேண்டியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து ஏற்கெனவே இருந்த வரியோடு 25 சதவிகிதம் வரி புதிதாக அவர்களே போட்டுக்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. எம். தங்கமணி]

கொள்ளலாம் என்பதற்கு வழிவகை செய்யுமாறு என்னுடைய அடிப்படையான யோசனை ஒன்றை இங்கே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் நகராட்சி மன்றங்களிலே பணியாற்று கின்ற துப்புரவுப் பணியாளர்களுடைய சம்பளம், ஆசிரியர் களுடைய சம்பளம், சிப்பந்திகளுடைய சம்பளம் போன்றவை களைத் தரவே இன்றையதினம் நகராட்சிகள் திண்டாடிக் கொண் டிருக்கின்றன. திண்டிவனம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரை, அது வருவாய் குறைந்த, அதிக வருவாயில்லாத ஒரு நகரசபை. அங்கே இருக்கின்ற நேரு வீதி, செஞ்சி பஸ் நிலையம், மீன் மார்க்கெட் போன்ற இடங்களில் ஓரமாக சாலை ஓரக்கடைகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட வேண்டும். அப்படி விட்டால் வருமானம் அதிகமாக வரும். அதேபோல் திரௌபதி அம்மன் கோவிலில் காலியாக உள்ள இடத்தில் திருமண மண்டபம் கட்டி வாடகைக்கு விட்டால் வருவாய் கிடைக்கும். இதற்குத் தேவையான பணத் தைக் கடனாகவோ அல்லது மானியமாகவோ அளிக்கலாம். இதற் கெல்லாம் வழிவகை செய்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திண்டிவனம் என்று சொன்னாலே எல்லோருக்கும் ஒரு பயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் திண்டிவனத்தில் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை அதிக அளவில் இருக் கிறது. தீராத குடி தண்ணீர் பஞ்சம் நிலவுகிறது. எங்கள் பகுதியில் திருமணத்திற்குப் பெண் கொடுப்பதற்குக்கூட பயப்படு கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு தண்ணீர் பஞ்சம் பயங்கரமாக உள்ளது. மிகவும் மோசமாக எங்கள் பகுதி குடிநீர் இல்லாத தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலக வங்கி உதவியோடு திருவெண்ணைநல்லூர் ஆற்றுப் படுகையிலே இருந்து அனந்த புரம், செஞ்சி வழியாக திண்டிவனத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவது என்ற திட்டத்தை இந்த அரசு துரிதமாக செயல்படுத்த வேண்டும். இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு இதே சட்டமன்றத்தில் என் வினாவிற்கு பதிலளித்த அன்றைய அமைச்சர் திரு. காளி முத்து அவர்கள் இந்த ஆண்டிலே இந்தத் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். சொன்னவர்தான் மாறிப் போனாரே தவிர திட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. எனவே

வளருகின்ற நகரத்தின் தேவையை உணர்ந்து உடனடியாக திட்டமிட்டு ரூபாய் 12 கோடி செலவில் அரசு குடிதண்ணீர் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதோடு தற்காலிகமாக மிக மிகத் தேவையான ரூபாய் 40 லட்சத்தை திண்டிவனம் நகராட்சிக்கு மானியமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்றையதினம் நகராட்சிகள் துவக்கப்பட்டனவோ, அன்றையதினம் எவ்வளவு துப்புரவுப் பணியாளர்கள் பணியாற்றினார்களோ அவ்வளவு பேர்கள் தான் இன்றையதினம் பணியாற்றுகிறார்கள். எனவே வளர்ந்து வருகின்ற மக்கள் தொகையைக் கணக்கில் கொண்டு அதிக அளவில் துப்புரவுப் பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு காலத்தில் எங்கள் நகருக்குக் குடிதண்ணீர் வழங்கிய எங்களூர் இராஜாங்குளத்தை செப்பனிட, ஊர் வாரவறட்சி நிவாரணத்தின் கீழ் நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒழுக்கசீலராய், உத்தமத் தலைவராயிருந்து மறைந்த ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களின் திருப்பெயரால் ஊரிலே ஒரு பூங்கா இருக்கிறது. பூங்கா என்று பெயரளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர பார்ப்பதற்கு ஃபுட்பால் மைதானம் போல இருக்கிறது. இதை தான் இங்கே வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அந்தப் பூங்காவில் மணம் கமழும் நல்ல பூச்செடிகளை வளர்த்து அழகுப் பூங்காவாக அதனை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாக்காணம் வட்டாரத்தில் வட ஆலப்பாக்கம் கிராமத்தில் கட்டப்பட வேண்டிய முதலமைச்சர் சத்துணவுக் கூடத்தை ஊருக்கும், காலனிக்கும் மத்தியில். இரு சாராருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் காலி இடத்தில் கட்ட வேண்டுகிறேன். இதனைக் கட்டுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பில் முடிவெடுத்தபோது நான்தான் இரு சாராருக்கும் பொதுவான இடத்தில் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். சர்க்கார்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. எம். தங்கமணி]

உத்தரவும் அதைத்தான் சொல்கிறது. அதை இதுவரை கட்ட வில்லை. எனவே அதை உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மரக்காணம், மயிலம் வட்டாரங்களில் தண்ணீர் கிடைப்பது குதிரைக் கொம் பாக இருக்கிறது. குடிநீர் வாரியத்தின் சார்பில் முன்னூர் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம், கிளியனூர் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் என்கிற பெயர்களில் பல ஊர்களில் ஆழ் குழாய் போடுவதற்கான ஏற்பாடு களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இது இன்றைக்கு நேற் றைக்கு அல்ல, ஏழாண்டுக் காலமாக, நான் சட்டமன்ற உறுப்பின ராக ஆன காலத்திலேயிருந்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற திட்டம். ஆனாலும் இத்திட்டங்கள் எல்லாம் இதுவரை எடுக்கப்பட வில்லை, நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை மிக்க வேதனை யுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்தப் பகுதி யில் குடிதண்ணீரின் அவசியத்தை உணர்ந்து இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் அரசு உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

கிராமப்புறங்களிலே தமிழக அரசு புதிய கழிவறைகளையெல் லாம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மிக நல்ல திட்டம். கிராமப் புறத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்கள், இல்லாத மக்களெல் லாம் அந்தக் கழிவறையைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். ஆனால் அந்த இடங்களுக்குப் போதிய தண்ணீர் வசதியில்லாமல் அவைகளெல்லாம் துர்நாற்றம் அடிக்கின்ற இடங்களாக இன்றைய தினம் இருக்கின்றன என்பதை மனத்திலே கொண்டு உடனடியாக அவைகளுக்கெல்லாம் தண்ணீர் வசதியைச் செய்து தர வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரே பஞ்சாயத்திலே பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. எனவே அந்தக் கிராமங்களையெல்லாம் பிரித்து தனி ஊராட்சியாக ஆக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத் திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனி ஊராட்சிகளாக

[திரு. கே. எம். தங்கமணி] [1987 ஏப்ரல் 28

அவைகள் வளர்ந்தால் அவைகளுக்கும் நல்லது என்பதை நான் சொல்ல விருப்பப்படுகிறேன்.

நெடிமோழியனூர் என்ற ஊரிலேயிருந்து நெடி கிராமத்தையும், சின்ன நெற்குணம் என்ற ஊரிலேயிருந்து எடப்பாளையம் என்ற கிராமத்தையும் ரெட்டணையிலேயிருந்து நாரேரிகுப்பம் என்ற கிராமத்தையும், தென் ஆலப்பாக்கத்திலேயிருந்து கொளூர் என்ற கிராமத்தையும், பெரமண்டூர் என்ற கிராமத்திலேயிருந்து பெரப்பந்தாங்களை மையமாகக் கொண்டு காட்ராம்பாக்கத்தையும், கோபாலபுரத்தையும் இணைத்து புதிய ஊராட்சியைத் துவங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெலாகுப்பத்திலேயிருந்து வேமூண்டியையும் தனி ஊராட்சியாகப் பிரிக்க வேண்டும். அதைப்போலவே மரக்காணம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எண்டூர் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே குருமாபேட்டை என்ற ஊர் இணைந்திருக்கிறது. எனவே, அதையும் பிரித்துத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மயிலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு மிக அருகிலே இருக்கின்ற பல ஊர்கள் மரக்காணம் வட்டாரத்திலே இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் பணிவன்போடு இன்றையதினம் தெரிவித்துக்கொண்டு, எடையாளம், தென் கலவாய், தென் பசார், ஐக்காம்பேட்டை, சிங்கனூர் ஆகிய ஊராட்சிகளெல்லாம் கிழக்குக் கடற்கரைச்சாலை என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு பஸ்களைப் பிடித்துக்கொண்டுதான் அங்கே பயணம் செய்து மரக்காணம் வட்டாரத்திற்குப் போக வேண்டும். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் உணர்ந்து உடனடியாக அந்த ஊர்களையெல்லாம் பிரித்து மயிலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே அதையெல்லாம் இணைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மயிலம் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகப் பணியாளர்கள் குடியிருப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் அந்த ஊரிலே இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு குவார்ட்டர்சோ, வீட்டு வசதியோ இல்லை. எனவே, அந்த யூனியன் வளாகத்திலே ஒரு குடியிருப்பு வீட்டு வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடலூர், பாண்டிச்சேரி, விழுப்புரம் ஆகிய ஊர்களிலேயிருந்து அங்கே வேலை செய்பவர்கள் பஸ்சிலே வர வேண்டும். அதனாலே, குறித்த நேரத்திலே அவர்களாலே வர முடியவில்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விருப்பப்படுகிறேன்.

மயிலம், பாதிநாபுலியூர், வீடூர் ஆகிய மூன்று கிராமங்களுக்கும் இன்றையதினம் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் என்ற பெயரால் தண்ணீர் வருகிறது. இதற்கு ஆத்திகுப்பம் என்ற கிராமத்திலேயிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரப்படுகிறது. 1985 ஆம் ஆண்டு பெருமழை, வெள்ளம் வந்தபொழுது அந்தக் கிராமத்திலேயிருக்கின்ற பைப்புகளெல்லாம் அடித்துச் செல்லப்பட்டதாக பொய்யான கணக்கு எழுதி, ரிக்கார்டுகளைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் ஒன்றிய நிதியிலிருந்து இன்றையதினம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், அந்த ஒன்றியத்தில் 60 மூட்டை சிமெண்ட் ஸ்டாக் குறைந்திருக்கிறது. இதைத் தணிக்கையிலே கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., என்.ஆர்.இ.பி., ஆகிய திட்டங்களுக்கு மயிலம் ஒன்றியத்திலே அரிசி வழங்கப்படுகிறது. இன்றைய தினம் அந்த அரிசி குறைந்து காணப்படுகிறது. ஸ்டாக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு தடவைகள் தணிக்கைக் குழுவினர் இதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மயிலம் ஒன்றியத்தில் எல்லா பண வரவுகளையும் பொது நிதிக்கணக்கிலே வரவு வைத்து மனம் போன போக்கிலே செலவு செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை தெரிகிறது. எங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், குறிப்பாக மயிலம், மரக்காணம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இப்படியிருக்கின்றது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விருப்பப்படுகிறேன். அங்கே வாங்கப்படுகின்ற மின் விளக்குகள், மின்சார சாமான்கள், மோட்டார் பாகங்கள்,

[திரு. கே. எம். தங்கமணி] [1987 ஏப்ரல் 28

குழாய்கள், கைப்பம்புகள் இவைகளை திருக்கோயிலூர் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் சார்பாக வாங்குவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதேநேரத்திலே கடலூர் பூபதி ஸ்டோர்ஸ், கருணாமூர்த்தி ஸ்டோர்ஸ், விழுப்புரம் காசி டிரேடர்ஸ் ஆகியவைகளின் மூலம் பில் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விருப்பப்படுகிறேன். ஒரு எலக்ட்ரிக் ஃபிட்டிங்ஸ்க்கு 150 ரூபாய் செலவு ஆகிறது என்று சொன்னால் இவைகளுக்கு 400 ரூபாய் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய ஆறு இலட்சம் ரூபாய் இதிலே களவு செய்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகுந்த கொள்ளையாகவே இதிலே நடந்திருக்கிறது. இதைக்குறித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. ஆர். சி. பாண்டா அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மாவட்ட அளவிலே இருக்கின்ற ஒருசில அதிகாரிகளைப் போட்டு உடனடியாக ரிக்கார்டுகளையெல்லாம் கைப்பற்றி வாருங்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் சொன்னது சொன்னதுதான் என்ற நிலையில் உள்ளதே தவிர, தவறுகளுக்கு உறுதியான நடவடிக்கை இன்றையதினம் எடுக்கவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு காலத்திலே நம்முடைய ஊராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் உத்தமத் தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அந்த இடத்திலே இன்றைக்கு உலக மகா திருடர்கள் எல்லாம் உட்புகுந்துகொண்டு மிகப்பெரும் தொல்லைகளை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு படத்திலே பாடினார்கள். "தவறு செய்தால் அதைத் தெரிந்து செய்தால் அவன் தேவன் என்றாலும் விடமாட்டேன்" என்று பாடி இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தவறுகளைத் தெரிந்தே செய்தவர்களை விடக்கூடாது. பி.டி.ஓ. ஆக இருந்தாலும் சரி, மானேஜராக இருந்தாலும் சரி, கிளார்க்காக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே மாண்புமிகு காங்கிரஸ்கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஆனந்த கிருஷ்ணா அவர்கள் பஞ்சாயத்தின் மூலம் ஒரு

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. எம். தங்கமணி]

தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊராட்சி மன்றத்தின் மூலம் டி.வி. நாங்கள் வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லி ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகியும் அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உடனடியாக டி.வி. வழங்கிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே நம்முடைய காட்டுமன்னார்கோவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜெயச்சந்திரன் அவர்கள் 15 கிராமங்களுக்கு சுற்றுப்பயணம் போக திட்டமிட்டுள்ளேன்; நீங்கள் உடன் வாருங்கள் என்று ஒரு வேண்டுகோளை பி.டி.ஓ. விடம் சொல்லியிருக்கிறார். நீங்கள் கூப்பிட்டால் நான் வரவேண்டுமா என்று ஆணவத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, உடனடியாக நல்ல தீர்வுகளைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டு, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. மு. சின்னக்குழந்தை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை எண் 28-ஐ வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்தியா போன்ற ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் ஆணிவேர் போன்ற உள்ளாட்சித் துறையின் மூலம்தான் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்களை எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு நல்ல முன்னேற்றங்களை தமிழ்நாடு அடைந்துள்ளது. குறிப்பாக 1981 ஆம் ஆண்டு முதல் 1984 ஆம் ஆண்டு வரையில் தமிழ்நாட்டில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற 385 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் 98 நகராட்சிகளிலும் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து பள்ளிக்கூடங்கள், சமுதாயக் கூடங்கள், ரோடு வசதிகள், ஊராட்சி மன்றக் கட்டடங்கள், கல்வெர்ட்டுகள், இணைப்புச் சாலைகள் போன்ற அத்தியாவசியப் பணிகள்

[திரு. மு. சின்னக்குழந்தை] [1987 ஏப்ரல் 28

செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, தன்னிறைவுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும். 1986—87 ஆம் ஆண்டு தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பள்ளிக் கட்டடங்கள், சமுதாயக் கூடங்கள், சத்துணவுக் கூடங்கள், சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், கல்வெர்ட்டுகள், ஆதிதிரா விடர் காலனி குடியிருப்பு வீடுகள், செடி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் போன்றவை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எனது தொகுதியான ஆரணி தொகுதிக்கு மட்டும் 1986—87 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 13 இலட்சம் ரூபாயும், 11 மெட்ரிக் டன் அரிசியும், 115 மெட்ரிக் டன் கோதுமையும் கொடுக்கப்பட்டு அனைத்தும் செலவிடப்பட்டுள்ளன.

அதைப்போல் மத்திய அரசு முழுத் தொகையும் மானியமாகக் கொடுக்கும் ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டத் தின் கீழ் ஆரணி தொகுதிக்கு 90 இலட்சம் ரூபாயும், 120 மெட்ரிக் டன் அரிசியும், 130 மெட்ரிக் டன் கோதுமையும் கொடுக்கப்பட் டுள்ளது. ஆதிதிராவிடர் காலனி குடியிருப்பு வீடுகள், செடி வளர்ப்புத் திட்டம், பருவ காலம் தவறிய திட்டத்தில் சிறு பாசன ஏரிகள், தூர் எடுத்தல் மற்றும் ஏரிக்கரைகளைப் பலப் படுத்துதல், ஆதிதிராவிடர் காலனி சாலைகளை மேம்படுத்துதல் போன்ற பணிகள் நல்லமுறையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாண எரிவாயுத் திட்டத்திற்காக 30 கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுக்க அரசு குறியீடு நிர்ணயித்திருப்பதை மனமார பாராட்டு கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

வடாற்காடு மாவட்டம் ஆரணி தொகுதியிலுள்ள சத்திய விஜயநகரம் ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம் நல்ல முறையில் செயல்பட அரசு அனைத்து உதவிகளையும் செய்து வருவதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆரணி நகராட்சியை முதல் நிலை நகராட்சியாக மாற்று வதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்திட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மு. சின்னக்குழந்தை]

ஆரணி நகராட்சிக்கு ஐ.யூ.டீ.பி., திட்டத்தின் மூலம் புதிதாக பேருந்து நிலையம் மற்றும் புதிய காய்கறி மார்க்கெட் கடைகளையும் கட்டிக் கொடுத்த புரட்சித்தலைவர் அரசை நான் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள இடங்களில் இணைப்புச்சாலை போடுவதற்கும், கல்வெர்ட்டு கட்டுவதற்கும் குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளைப் பழுதுபார்ப்பதற்கு போதிய நிதிவசதி இல்லாத காரணத்தால் என்.ஆர்.இ.பி., திட்டத்தின் மூலம் நிதி ஒதுக்கி அந்தப் பள்ளிகளைச் சீரமைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்குப் போதுமான மேஜை, நாற்காலி, பலகை போன்றவற்றை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணி நகராட்சி சார்பாக ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி அமைத்துத் தர அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரணி பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி மைதானத்தில் தற்காலிகமாக நடைபெற்றுவரும் மாட்டுச்சந்தையை சுகாதார வசதி கருதி வேறிடத்திற்கு மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணியின் மத்தியில் இருக்கும் பல ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள பூக்குட்டையை தூர்த்து அங்கு—வடஆற்காடு மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிகிறபோது ஆரணி கோட்டம் ஏற்படுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது.—அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணி நகராட்சி சார்பாக ஒரு பயணியர் விடுதி கட்டுவதற்கு ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு இன்னும் அது அப்படியே கிடப்பில் உள்ளது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரணி நகராட்சி சார்பாக ஒரு திரையரங்கு கட்டுவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணி நகராட்சிக்கு உட்பட்ட சார்பனாப்பேட்டை ஆரம்பப் பள்ளி, சைதாப்பேட்டை அனந்தபுரம் ஆரம்பப்பள்ளி, சாமி ஐயர் தெரு நடுநிலைப்பள்ளி ஆகிய இவை அனைத்தும் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றுக்கு உரிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணிபாளையம் பகுதி, அருணகிரிசத்திரம் பகுதி, கண்ணன் காலனி, ராமகிருஷ்ணாபேட்டை ஆகிய இடங்களுக்குப் போதிய குடிநீர் வசதி இல்லை. அதனால் மக்கள் பெரிதும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். நகராட்சிக்கு பல ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை கொடுத்து அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆரணி தொகுதியில் உள்ள ஊராட்சிகளைப் பிரித்து தனித் தனி ஊராட்சி மன்றங்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். கொல்லுகுளம் தோப்பு, கிட்டன்குடிசை, குருகுலம், மூலத்தாங்கல் ஆகிய பகுதிகளை ஒன்றாக்கி கொல்லுகுளம் தோப்பு ஊராட்சி மன்றத்தையும், மொராப்பந்தாங்கல் ஊராட்சியிலிருந்து ஒண்டிகுடிசையைப் பிரித்து ஒண்டிக்குடிசை ஊராட்சி மன்றத்தையும், பனையூர் ஊராட்சியைப் பிரித்து வடக்குமேடு ஊராட்சி மன்றத்தையும், விண்ணமங்கலத்திலிருந்து நடுப்பட்டைப் பிரித்து நடுப்பட்டு ஊராட்சி மன்றத்தையும் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஐ.யூ.டி.பி., திட்டத்தின் மூலம் ஆரணி நகராட்சிக்கு 201 புதிய கடைகளை அரசாங்கம் கட்டிக் கொடுத்தது. நடந்து முடிந்த நகராட்சிமன்றத் தேர்தலில் அந்த நகராட்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று இருக்கிறார். ஒப்பந்தப்படி 150 கடைகள் போக மீதமுள்ள 51 கடைகளைப் பொறுத்தவரையில் நகராட்சியின் நிர்வாக இயக்குநர் அவர்கள் 23—1—1987 அன்று ஏலம் விட உத்தரவிட்டும் 3—4—1987 அன்று நகரமன்ற உறுப்பினர்களின்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மு. சின்னக்குழந்தை]

அவசரக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, நகராட்சி ஆணையர் தீர்மானம் போடுகிறபோது நடைபாதை வியாபாரிகளுக்குக் கடைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று காரணம் கூறி எனவே இந்த 51 கடைகளில் 24 கடைகளைக் கொடுக்கிறோம் என்று பொய்யான தீர்மானம் போட்டு பினாமி பெயரில் நகரமன்ற உறுப்பினர் களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுகிறார்கள். இதுகுறித்து நாங்கள் அரசாங்கத்திற்குப் புகார் கொடுத்தோம். அந்தக் கடைகளை உடனடியாக ஏலம் விட வேண்டுமென்று நிர்வாக இயக்குநர் தகவல் அனுப்பியும் இன்னும் ஏலம் விடப் படாமல் இருக்கிறது. அவற்றை உடனடியாக ஏலம் விட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஆர்.இ.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., போன்ற திட்டங்களை நிறை வேற்ற ஒன்றியத்தின் தீர்மானம் வேண்டுமென்று சொல்லி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தீர்மானம் கொடுக்கிறபோது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பாகுபாடு காட்டி, வேண்டியவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட தீர்மானம் எல்லாம் இல்லா மல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாகவோ அல்லது தாட்கோ மூலமாகவோ அந்த வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு ஒரு குழுவை அமைத்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:* பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-05 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88—வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி. கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. முத்துவேல்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய உணவு மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களின் மீதும் நகராட்சி நலன்களைப் பற்றிய 28-வது மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. 201 கோடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கோரிக்கையின் மீதும் நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விழைகின்றேன்.

இன்று நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர், கிராம மக்கள் மீது மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில், அவர்களுடைய வளர்ச்சியில் மிகவும் அக்கறை செலுத்தி, நல்ல முறையில் செயல்பட்டு கொண்டிருக்கிறார். கிராமம் முன்னேறினால்தான் இந்த நாடு செழிக்கும் என்ற சீரிய நோக்கோடு நல்ல பல திட்டங்கள் கிராமப்புற மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற நோக்கோடு இப்பொழுது நம்முடைய தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள், சமுதாய வளர்ச்சியில் அக்கறையும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் இந்தியாவில் நடக்கின்ற, உலகத்தில் நடக்கின்ற செய்திகளை எல்லாம் உடனுக்குடன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கோடு ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் டி.வி. வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஊராட்சிக்கு ஒன்றுதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சியை உள்ளடக்கிய கிராமங்களுக்கும் அவற்றை விரிவுபடுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு, ஆதி திராவிட மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கும் தனியாக டி.வி. வழங்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. முத்துவேல்]

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற டி.வி.க்கள் அனைத்தும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய வீட்டிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், பெரும்பாலான மக்கள் அங்கே சென்று டி.வி. பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிராமங்களில் எல்லாம ஊராட்சி மன்ற அலுவலகக் கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டுமாய் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஊராட்சிகளில் பணி புரிகின்ற பகுதிநேர எழுத்தர்கள் எல்லாம் மாதம் ரூ 50, ரூ. 60 என்று சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், 4, 5 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு எழுத்தர் என்று நியமனம் செய்து, அவர்களை எல்லாம் முழு நேர எழுத்தர்களாக ஆக்கித் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கிராமப் புறங்களில் துப்புரவுத் தொழிலாளர் ரூ. 50, ரூ. 60 சம்பளத்தில் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் முழு நேர ஊழியர்களாக்கி, அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்சமயம் ஊராட்சி மன்றங்களில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கிவிட்ட காரணத்தாலும் அவர்களுக்கென்று தனியாகக் கல்வி இலாகா நிர்வகிக்கிற காரணத்தாலும் தற்சமயம் பொது மக்களால் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஆசிரியர்கள் தம்மிடத்தில் இல்லையென்ற காரணத்தாலும், அங்கே இருக்கிற பள்ளிகளை மராமத்து செய்யாமல் இருப்பதால், அவை மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஒருசில பள்ளிகள் எல்லாம் இடியும் தருவாயில் இருக்கின்றன. அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, அவையெல்லாம் இடியட்டும் என்று அந்தப் பள்ளிகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் கூட அரியமங்கலம், உடையான்பாளையம் போன்ற இடங்களில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் மிகவும் ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பராமரிக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

[திரு கே. முத்துவேல்] [1987 ஏப்ரல் 28

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒன்றியத்தில் பணி புரிகின்ற எல்லா எழுத்தர்களும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள். அதே நேரத்திலே, அங்கே பணி புரிகிற கடைநிலை எழுத்தர்களும் கடைநிலை ஊழியர்களும் இன்னும் ஊராட்சி மன்றப் பணியாளர்களாகப் பணிபுரிகின்ற காரணத்தால் அவர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக்கித் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்சமயம் ஐ.ஆர்.டி.பி. போன்றவைகள் மூலமாக கடன்களை வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இருக்கிறார்கள், டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி என்று இந்த டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டினுடைய தலைவராக ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந் தலைவர் இருக்கின்ற காரணத்தால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் எல்லாம் சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்வதற்காக இங்கே வருகின்ற நேரத்திலே, அந்த டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டியினுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி, கிராமங்களையும், கடன் பெறுவோர்களையும் தேர்வு செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் உறுப்பினர்களிடத்திலே தேதி கூட குறிப்பிடப்படாமல், அவர்களாக நினைத்த நேரத்தில், நினைத்த நாட்களில் அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டி டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி மூலம் தேர்வு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய கமுதி ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியிலே சாலை வசதிகள் இல்லாத கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கமுதி ஒன்றியத்தில், மூலைக் கரைப்பட்டி, சாமிசெய்புரம் என்கிற டவுன்பட்டி, வேடங்குட்டம், கருத்துவந்தான் போன்ற கிராமங்களுக்கு சாலை வசதியே கிடையாது. எனவே இவற்றை எல்லாம் கவனித்து, அங்கே புதிதாக சாலை வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நம்முடைய தாய் உள்ளம் கொண்ட, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் பல வேலைகளை நடத்தி, செம்மையாக முடித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் செய்து முடிக்கப்பட்ட வேலைகளுக்கு மராமத்து செய்யாமல், இன்னும் நிலைமை சீரழிந்து கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. முத்துவேல்]

இருக்கிறது. எனவே, அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அந்தச் சாலைகளை எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கமுதி ஊராட்சி ஒன்றியம் மிகப் பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருக்கிறது. அங்கே 57 ஊராட்சிகள் இருப்பதன் காரணத்தால், சிறிய ஒன்றியங்களுக்கு கொடுக்கபபடுகிற நிதியைப் போல், பெரிய ஒன்றியங்களுக்கும் நிதியை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதனுடைய அளவைக் கருதியாவது, கமுதி, முதுகளத்தூர், கடலாடி போன்ற பெரிய ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று நான் மெத்தப் பணிவன்போடு இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே இப்போது 645 பேரூராட்சிகள் இருக்கின்றன. அந்த பேரூராட்சிகளுக்கு எல்லாம் நிதி நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. எப்படி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் திருநெல்வேலியில் உள்ள செங்கோட்டை தாலுக்காவிலே உள்ள பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு வரி வசூலுக்கு சமமாக அரசு மானியம் வழங்குகிறதோ, அதைப்போல், எல்லா பேரூராட்சிகளுக்கும் இந்த நிதியை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கொடுக்க இயலாவிட்டால் கூட, நிதி நிலைமை மோசமாக இருக்கிற பேரூராட்சிகளுக்கு மட்டுமாவது இந்த நிதியை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கமுதி பேரூராட்சி மிகவும் பெரிய பேரூராட்சியாகும். அங்கே பணிபுரிகின்ற, மிகவும் கீழ்த் தரமாக உள்ள தொழிலைச் செய்கின்ற துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு 6, 7 மாதங்கள்கூட சம்பளம் கொடுக்காத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு போதிய நிதியைக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு மாதாமாதம் சம்பளத்தை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், மின்சாரம் இல்லாத ஊர்களே, கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு வரையறை செய்து, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற இந்த நேரத்தில், என்னுடைய

தொகுதியில் உள்ள அபிராமபுரம் பேரூராட்சியில் கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக அங்கே உள்ள தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை. காரணம் மின் பற்றாக்குறைதான். இதனால்தான் மின் விளக்குகள் எரிய வில்லை. அங்கே ஆண்டு ஒன்றுக்கு 65 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆனால் 75 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் பணியாளர்களுடைய சம்பளத்திற்குப் போய் விடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அபிராமபுரம் பேரூராட்சிக்கு அதிகமான நிதியை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், அபிராமபுரம் பேரூராட்சியை ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தாக மாற்றினால்கூட எங்களுக்குப் பரவா யில்லை. எனவே அபிராமபுரம் பேரூராட்சியை ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தாக மாற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நீண்ட நாட்களாக மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. தற்சமயம் ஏற்பட்டு இருக்கிற வறட்சியின் காரணமாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இல்லாத காரணத்தால் அங்கே பணிபுரிகின்ற அரசு அதிகாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டம்போல் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களால் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைக் கூட தீர்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

(மாலை 4-10)

*திருமதி பி. லட்சுமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறையில் ஒரு அங்கமாக இருக்கும் மகளிர் மன்றங்களின் அமைப்பாளர்களின் மதிப்பூதியம் ஒரு காலாண்டிற்கு ரூபாய் 15 ஆக இருந்ததை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு ரூபாய் 90 ஆக உயர்த்தியதற்கும், முதியோர் உதவித் தொகை கோரி 23 ஆயிரம் முதியோர் உதவித் தொகை விண்ணப்பங்கள் நிலுவையில் இருந்ததை, அனைத்தையும், அந்த விண்ணப்பங்கள்மீது உடனடியாக அனைவருக்கும், இந்த ஆண்டே அந்த 23 ஆயிரம் பேருக்கும் அந்த உதவித் தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்ட மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மகளிர் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இலங்கையில் தவிக்கும் தமிழர்களுக்கு உணவு, உடை, மருந்து வழங்க ரூபாய் 4 கோடி வழங்கி, இலங்கைத் தமிழர்களின் துயர் போக்கிய தமிழக அரசுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற்று ஓர் ஆண்டைக் கடந்த பின்னும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட மக்களின் அத்தியாவசியமான அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்காமலும், அவர்களின் நிர்வாகத்தில் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களின் வருவாயைப் பெருக்கி மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றாமலும் இருப்பதுடன் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை, சாலைகள் பராமரிப்பு போன்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சார்பில் இருக்கும் மன்றத் தலைவர்களைச் சந்தித்து கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுமாறு விண்ணப்பித்தால் பொறுப்பேற்றுள்ள தலைவர்கள் இக்காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் போய்ப் பாருங்கள் என்று அவர்களிடத்தில் சொல்லி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவர்கள் எங்களை வந்து சந்திக்கும்போது பேரூராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பினை ஊராட்சி மன்ற தலைவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் அவர்களிடத்திலே எடுத்துக் கூறினாலும் அவர்கள் சில நேரங்களில் அரசு பண உதவியைக் கேட்டால் தருவதில்லை என்று தங்களின் கையாலாகாத்தனத்தை மறைக்க மற்றவர்களின் மீது பழி சுமத்தி வருகின்றார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே அரசின் சார்பில் வறட்சி நிவாரண நிதியிலிருந்து ஐ.ஆர்.டி.பி. மூலம் ஏழைகளுக்கு மானியத்துடன்கூடிய தொழில் கடன் உதவி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்ட ஒதுக்கும் நிதிகளையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு, பல உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கடன் உதவிகளையும், கணிசமான தொகையை லஞ்சமாகத் தருபவர்களுக்கு வீடுகள், ரோடுகள், குடிநீர் கிணறுகள் வெட்டுதல் போன்ற பணிகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து அரசின் மூலம் பொது மக்களின் நன்மைக்காக ஒதுக்கப்படும் இந்த நிதியை முறைகேடாக பயன்படுத்தி,

பெரும்பான்மையான உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள் முறைகேடாக நடந்து வருகிறார்கள். பொது மக்கள் குறைகளைச் சொல்லும்போது அரசின் மீதும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீதும் பழியைப் போடும் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அரசின் மூலம் பணம் ஒதுக்கும்போது கூட சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பரிந்துரை செய்யும் இடங்களில் வீடுகள் கட்டவோ, ஆழ்குழாய் கிணறுகள் அமைக்கவோ, பாதைகள் போடவோ, வங்கிக் கடன் உதவிகளை வழங்கவோ கூறினால் அப்படிப்பட்ட நியாயமான கோரிக்கைகளைக்கூட உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள் புறக்கணித்து வருகின்றார்கள். மேலும் தங்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்களுக்கும், அவர்களது கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் இருக்கும் இடங்களில் மட்டும் அந்தப் பணிகளைச் செய்யக் கோருகிறார்கள். ஆகவே, காரியம் நடக்காதபோது எங்கள்மீது பழி போடுவதும், காரியங்கள் நடக்கும்போது அனைத்தும் தங்களால்தான் என்றும் செயல்படும் போக்கு எதிர்க் கட்சிக்காரர்களிடம் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த நிலையைப் போக்கி அரசுக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அவ்வப்போது நேரும் அவப் பெயரைப் போக்க வேண்டுமானால் அரசு உடனடியாக ஒரு உத்தரவினைப் போட்டு, மக்களின் பிரதிநிதிகளாகவும், அரசின் பிரதிநிதிகளாகவும் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பரிந்துரைகளை கட்டாயம் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றோ அல்லது அரசின் மூலம் ஒதுக்கீடுகள் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் செய்யும்போது இவற்றில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பரிந்துரைகளின்படியே செய்யப்பட வேண்டுமென்றோ ஒரு ஆணையை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்மீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஒரு தீர்வைக் காண ஆவன செய்யுமாறு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி அவிநாசி மழையின்மையால் கடுமையான வறட்சிக்கு ஆட்பட்டுள்ளது. அரசின் சார்பில் அவ்வப்போது பெரும் நிதியை ஒதுக்கினாலும், கிணறுகளை அடிவெட்டு வெட்டி, ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்தாலும் சுமார் 400 அடி வரை ஆழமாகப் போட்டாலும் நிலத்தடி நீர் இல்லாததால் தண்ணீர் பொய்த்துப் போய் விடுகின்றது. இதனால் தற்போது

1987 ஏப்ரல் 28] [திருமதி பி. லட்சுமி]

மேல் பவானி ஆற்றில் இருந்து மேட்டுப்பாளையம்—டு—திருப்பூர் வழித்தட கிராமங்களுக்குண்டான குடிதண்ணீர் திட்டத்திலே அல்லது மேட்டுபாளையம்—டு—திருப்பூர் இரண்டாம் குடிநீர்த் திட்டத்திலோ அவினாசி தொகுதியில் உள்ள 55 ஊராட்சிகளையும் இணைத்து ஆற்று நீரை வழங்கினால் என் தொகுதியின் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க நிரந்தரத் தீர்வாக இருக்கும் என்பதால் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி யின் கடுமையை பரிசீலனை செய்து அவினாசி தொகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்து விவசாயக் கடன்களையும், நிலத் தீர்வை வசூலிப்பதையும் சிறிது ஒத்திவைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் உள்ளாட்சிப் பொறுப்பில் உள்ள மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்ட மையங்களில் பணி புரியும் சத்துணவு அமைப்பாளர்கள், அரசு அதிகாரிகள், பொது நலப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்களை இணைத்து ஒரு ஒன்றியத்திற்கு ஒரு கண்காணிப்புக் குழுவை அமைக்குமாறு வேண்டுகிறேன். குழந்தைகள் சத்துணவு மையங்களில் பணிபுரியும் அமைப்பாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்குமாறு வேண்டுகிறேன். மேலும் குழந்தைகள் நலச் சத்துணவு மையங் களில் 2 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் பயின்று வருகிறார்கள். 1-வது வகுப்பு முதல் 8-வது வகுப்பு வரை படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு சீருடை வழங்குவதைப் போல 2 வயது முதக 5 வயது வரை படிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் அந்தச் சீருடை வழங்கும் திட்டத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று மாண்பு மிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நானும் சத்துணவு மையத்தில் பணியாற்றியவள் என்பதால் அந்த 2 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் 1-வது வகுப்பு பயிலும் குழந்தைகள் சீருடை அணிந்து போவதைப் பார்த்து தங்களுக்கும் அதைப்போல் சீருடை கொடுக்க மாட்டார்களா என்று கேட்கிறார்கள் அந்தக் குழந்தைகள் இந்தச் சீருடை பெறுவதிலே சிறு வயதிலேயே ஆர்வ மாக இருந்து தாங்களும் சீருடை அணிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் அதையும் வழங்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் வசிக்கின்ற அந்த இடங்களில் சத்துணவு உண்ட அவர்கள் பள்ளிப் பருவத்திலே அவர்களது குழந்தைகளைச் சேர்க்கும் நேரத்திலே தங்களது குழந்தைகளுக்கும் அப்படி துணி கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று அவர்களது தாய்மார் களும் பலமுறை முறையிடுகிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் மாண்புமிகு சத்துணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த 2 வயதுக் குழந்தைகளின் கோரிக்கையை ஏற்று அவர்களுக்கும் சீருடை வழங்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சத்துணவில் பணி புரிபவர்கள் பெரும்பாலும் மகளி ராக இருப்பதால் அவர்களுக்கு மகப்பேறு விடுப்பு கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர் கள் ஆட்சியில் மாற்றாரும் போற்றத்தக்க வகையில் கல்வித் துறையில் மாபெரும் புரட்சியை உருவாக்கி இருக்கும் இந்த நேரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின் கீழ் முன்னால் இருந்து வந்த துவக்கப் பள்ளி பராமரிப்பும், கல்வியின் தரமும் சிறந்து ஓங்கி இருந்த நிலைமாறி இன்று துவக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பெரும்பாலானவை பழுதுபட்டு நீண்ட நாட்களாக அவைகள் செப்பனிடப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. மேலும் ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் சரிவர நிர்வகிக்க மிகக் குறைந்த கல்வி அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். நிர்வகிக்க முடியாத சூழ்நிலையில்தான் கல்வி அதிகாரிகள் உள்ளார்கள். எனவே மீண்டும் துவக்கப் பள்ளிகளின் பராமரிப்புத் தரம் உயர அவைகளை உள்ளாட்சி நிர்வாகத்திற்கு மாறுதல் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றி யங்களுக்கு புதிய சாலைகள் போட பண ஒதுக்கீடு செய்யும் போது மண் சாலைகளை கப்பி சாலைகளாகப் போடும்போது இந்த வறட்சி நேரத்தில் நிலம் ஈரப்பசை இல்லாததால் புதிய கப்பி சாலைகள் போடும் போது மண் ரோடுகளை கப்பி சாலைகளாக மாற்றும்போது ஒப்பந்தக்காரர்கள் நிலத்தில் தண்ணீர் விட்டு ஈரப்பசை உண்டாக்கி கப்பிகளைப் பரப்பி சாலைகளைப் போடாமல் வறண்டு போன மண் சாலைகள் மீது கப்பியைப் பரப்பி மண் தூவி விடுகிறார்கள். பெரும் காற்று அடிக்கின்றபோது

1987 ஏப்ரல் 28] [திருமதி பி. லட்சுமி]

மண் காற்றில் பறந்து விடுகின்ற காரணத்தினால் கப்பிச் சாலைகள் போடப்பட்டும் போக்குவரத்துக்கு இடையூறுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஆகவே புதியதாக போடப்படும் சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட பணிகள் பொறியாளர்களின் கண் பார்வையிலேயே நடைபெற கடுமையான உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-20)

அரசு நல்ல நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யும் பணத்தை முறை கேடான வகையில் செலவு செய்வதற்குத் தடை விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த வறட்சியான நேரத்தில், எனது தொகுதியின் கடும் வறட்சியைப் போக்க பெரும் நிதியினை ஒதுக்கித் தர வேண்டுகின்றேன்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் தான் பஞ்சாயத்து மற்றும் ஊராட்சி மன்றங்களில் பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாய்க் குலத்தின் மீது அதிக அக்கறை கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லாத் துறைகளிலேயும் பெண்களுக்கு சம உரிமையை வழங்கி வருகிறார்கள். அதேபோல உள்ளாட்சி மன்றத் தலைமைப் பொறுப்பிற்கும், பெண்களுக்கும், ஆதி திராவிடர்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சியில் மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை ஆலோசனைக் கூட்டங்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்து நடத்துவது வழக்கம். சில மாதங்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படாத, சங்கங்கள் நடத்தி வருபவர்கள், மாநகராட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இல்லாமல் கூட்டம் நடத்தச் சொல்லி வற்புறுத்துகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்துத் தான் ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட வேண்டுகிறேன். வாய்ப்புத் தந்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நகராட்சி நிர்வாகம், மாநகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் சமுதாய நல வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது ஒரு சில விஷயங்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளுகின்ற தரப்பிலிருந்தும் சரி அல்லது எதிர்த்தரப்பிலே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சரி பல்வேறு நிறைவேற்றப்படாமல், தேங்கி நிற்கின்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். குறைகள் என்பது—எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து மட்டுமல்ல, ஆளுகின்ற கட்சித் தரப்பிலிருந்தும், செய்யப்படாத பல்வேறு விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டன. நான் இங்கே முக்கியமான ஒரு அச்சத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் 21-வது பக்கத்திலே 'சென்னை மாநகராட்சியின் 300-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் வகையில் மாநகர மக்களுக்கு இதர பணிகளை மேற்கொள்ளும் ஏனைய அரசுத் துறை நிறுவனங்களுடன் இணைந்து மாநகராட்சி பல நீண்ட கால அபிவிருத்தித் திட்டங்களை செயல்படுத்த உள்ளது'' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோடு, 'இதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் ஓர் உயர் மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 300-வது ஆண்டு விழா கொண்டாடுவதில் ஒன்றும் தவறில்லை. ஆனால் 300-வது ஆண்டு விழா கொண்டாடுவதன் பெயரால் நீண்ட காலமாக மக்களுக்குச் செய்யப்படாமலே இருக்கக்கூடிய பணிகளைச் செய்வதற்கு ஒதுக்குகிற பணத்தை அந்தத் திருவிழா கொண்டாடுவதற்கு ஒதுக்கிக் கொள்வது என்பது இன்றைய தேவையைப் பூர்த்தியாக்க உதவாது என்பதை அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, எளிய தோற்றத்திலே தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்ந்த அண்ணாவின் பெயரால் கட்சி நடத்துகின்ற, அண்ணாவின் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிற இந்த நேரத்தில் எளிய முறையில் அந்தத் திருவிழா நடத்தப்பட வேண்டுமே தவிர, ஆரவாரமாகவும், ஆர்ப்பாட்டமாகவும் இலட்சக்கணக்கில், இந்தத் திருவிழாவிற்கு செலவழிப்பது என்ற நிலை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்ற அச்சத்தை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய 98 நகராட்சிகள், 8 நகரியங்கள் மற்றும் 12,616 ஊராட்சிகள் 654 பேரூராட்சிகளிலே எவ்வளவு பிரச்சினைகள் இன்றளவில் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதற்கு விரிவாகப் பட்டியல் போட்டு, இங்கே சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கைக் குறிப்பிலேயே அது மிகத் தெளி

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

வாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கைக் குறிப்பிலே என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால், மக்கட் தொகை கடந்த 20 ஆண்டுக காலத்தில் அதிகமாக வளர்ச்சியடைந்து, மக்கட் தொகைப் பெருக் கத்தின் மூலம் அவர்களுக்குத் தேவைகள் உருவாக்கப்பட்டு, அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏற் பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்கின்ற உணர்வு அரசுக்கு இருந்தாலும்கூட, அவற்றை நிறைவேற்றுவதற் குரிய நிதி இல்லை என்கிற வெற்றிடத்தை நமக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. நான் இங்கே குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, மாநிலத்தை ஆளுகின்ற பொறுப்பை மேற்கொண் டிருக்கிற ஒரு அரசு நிதிப் பற்றாக்குறையைக் காரணம் காட்டி மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற கடமையைத் தட்டிக் கழிப்பது ஒரு நல்ல முன் உதாரணம் அல்ல. நீங்கள் மக்களிடம் வாக்குகளைக் கேட்கின்றபோது நிதிப் பற்றாக் குறை தொடர்ந்து இருக்கும் என்பது தெரிந்த ஒன்றுதான். நிதிப் பற்றாக்குறை உள்ள ஒரு மாநிலத்தை ஆளுகின்ற பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு ஆட்சி நிதிப் பற்றாக்குறையைக் கார ணம் காட்டி மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதிலேயிருந்து நழுவி ஓடுவதன் மூலம் மக்களிடம் வரி வசூலிக்கின்ற தார்மீக உரிமையை நடைமுறையில் இழக்கின்ற நிலைதான் ஏற்படும் என் பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வரி வசூலிப்பது என்பதே மக்களுக்கு வசதி செய்யத்தான். வரியை வசூலித்துக்கொண்டு வசதியைச் செய்யாமல் இருப்பது சௌகரியமான ஜனநாயகம். அந்தச் சௌகரியமான ஜனநாயகம் இன்றைக்கு நடப்பில் நிலவுவ தால் மக்களின் குறைகளைக் கண்டு கொள்ளாத போக்கை தயவு செய்து கடைப்பிடிக்கக்கூடாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். இங்கே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? 1961-லே நக ரங்களிலே 45 இலட்சம் பேர்கள் என்றால் இன்றைக்கு மேலும் ஒரு மடங்கு பெருகிப் போய்விட்டது மக்கள் தொகை. தொடர்ந்து பெருகியிருக்கின்ற இன்றைய நிலையில்—அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியில் பதில் அளிக்கும்போது கூறுவார்கள் என்று நினைக் கின்றேன். நான் தொடர்ந்து இந்தப் பேரவையில் அங்கம் பெற்ற தினத்திலிருந்து வலியுறுத்தி வருகிறேன்—நாடு முழுவதும் விரிவடைந்திருக்கின்ற நகராட்சி சுகாதார ஊழியர்களை எடுத் துக்கொள்வதற்கு இன்றளவில் என் தடை போட்டுக் கொண்

டிருக்கிறீர்கள்? பொதுச் சுகாதாரமும், நகர அல்லது இன்ன பிற கிராமப்புறச் சுகாதாரமும் முற்றிலும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் துப்புறவுப் பணியாளர்கள் குறைவாக இருப்பதனால் தான். குறைவாக இருக்கின்ற துப்புறவுப் பணியாளர்களை அதிகப்படுத்திக் கொள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தீர்மானம் போட்டாலும் இங்கே அனுமதிப்பதில்லை. அனுமதித்தால் அவர் களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க பணம் இருக்காது என்று சொல்லி விட்டுப் போவது எப்படி பொறுப்பாகும்? எப்படி சரியான முன் உதாரணம் ஆகும்? பணம் இல்லையென்றால் வருவாய்க்கு உரிய வாயில்கள் எவை என்பதை உருவாக்குகின்ற தார்மீகப் பொறுப்பு உங்களுக்கு உண்டா, இல்லையா? வருவாய் இல்லை, ஆகவே சாக்கடை கட்ட மாட்டோம். வருவாய் இல்லை, ஆகவே லைட் போட மாட்டோம். வருவாய் இல்லை, ஆகவே ரோடு போட மாட்டோம் என்றால் அமைச்சர் அவர்களே, கடைசியில் பதில் அளியுங்கள். நீங்கள் சாக்கடை போடவில்லை, நீங்கள் விளக்கு போடவில்லை, நீங்கள் சாலை போடவில்லை, ஆகவே நாங்கள் வரி கட்டத் தயாராக இல்லை என்று பொதுமக்கள் அரசை நோக்கிச் சொல்வதற்கு நீங்களே தூண்டிவிடுகிறீர்களா? நீங்கள் வசதி செய்யவில்லை என்றால் நான் வரி கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகின்ற உரிமை எனக்கு உண்டா இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்ன பிரச் சினை இருக்கிறது? ஆளுகின்ற கட்சி நண்பர்கள் அமைதியாக, மிக மெதுவான முறையில் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்கள் வெகு வேகமான முறையில் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்பதால் சொல்லுகின்றோம். குடிநீர்ப் பிரச்சினை தமிழ்நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. கழிவுநீர்ப் பிரச்சினை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. சாக்கடை வசதி இல்லை. விளக்கு வசதி இல்லை என்ற நிலை. பொதுச் சுகாதாரம் இல்லை. ரோடு வசதி இல்லை. இந்தப் பிரச்சினைகள் முழுவதற்கும்—நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்—உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தீர்மானம் போடுகின்றன. ஆனால், அவற்றைச் செயல்படுத்துவதில், தாமதம் ஆகிறது. தீர்மானம் போடுவது எதற்காக? செயல்படுத்துவதற்காக, செயல் படுத்த வேண்டுமானால் தீர்மானம் போட வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் எழுதி வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ஆய்வு செய்யுங்கள்.

லோக்கல் பாடீஸ் நூற்றுக்கணக்கான தீர்மானங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான தீர்மானங்களைப் போட்டு நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் தீர்மானமே ஒரு பெரிய கத்தையாகக் குவிந்து கிடக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். திருப்பூர் நகராட்சியில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரம் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு ஒன்று கூட நிறைவேற்றப்பட வில்லை. தீர்மானம் போடுவது செயல்படுத்துவதற்காகவா? போட்டு வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு உயரம் அடுக்கலாம் என்று அழகு பார்த்துக் கொண்டிருப்பதற்காகவா? அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறைக்கு பொறுப்பு ஏற்றிருக்கின்றார்கள். செயல்படுத்துவதற்காகப் போடுகின்ற தீர்மானம் செயல்படாமல் தேங்குகிறது. இவற்றைச் செயல்படுத்த, காரியம் ஆற்ற ஒரு நுட்ப வழியைச் சொல்லுகின்ற கடமை இந்த அமைச்சர் அவைக்கு உண்டா இல்லையா? நான் இங்கே நேருக்கு நேராக கேட்க விரும்புகிறேன். தீர்மானம் போட்டு நடக்காததற்குக் காரணம் என்னவென்றால் கீழிருந்து மேலே, மேலிருந்து மேலே, மேலே லிருந்து மேலே என்று போய் வருவதற்குள் காலம் முடிந்து விடு கிறது. எப்படி செயல்படுத்தப்படும்? மிக விரைவாக நீதி வழங்கு வோம், மிக விரைவாக காரியம் ஆற்றுவோம், அதுதான் உங்கள் முன் உதாரணமான நடவடிக்கை என்று நீங்கள் அடிக்கடி தம் பட்டம் அடிக்கிறீர்கள். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக் கிறது? தீர்மானம் போட்டாலும் கூட அவற்றை நிறைவேற்ற வழி இல்லையென்றால், அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற வழியைச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு உங்கள் அமைச்சரவைக்கு உண்டு.

(மாலை 4-30)

ஆகவே, நூற்றுக்கணக்கான தீர்மானங்கள் நடைமுறையில் நிறைவேறவில்லை. மாநில சுயாட்சி—மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக அதிகாரம் கோருவது நியாயம்தான். அதே நேரத்தில். கொஞ்சம் கீழிருந்து பார்க்க வேண்டும். கீழே நம்முடைய கால் களுக்கு இடையிலே சிக்கித் தவிக்கிற அந்த உள்ளாட்சி அமைப்பு களுக்கு கொஞ்சம் விடுதலை கொடுக்கலாம். விரைவாகப் பணி யாற்றுவதற்கு அதிகமான சுதந்திரம் கொடுக்கலாம் அதிகாரம் கொடுக்கலாம். நிதியும் கொடுக்கலாம்.

. . . . . . . . .

நீங்கள் முன்னாலேயே ஒரு எச்சரிக்கை விட்டீர்கள். அபாயகரமான எச்சரிக்கை. கடந்த 15 தினங்களுக்கு முன் ஒரு எச்சரிக்கை விட்டீர்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு கேட்டுக் கொள்வதைப் போல, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மாநில அரசிடமிருந்து கேட்டுப் பணம் பெற்றுக் காரியம் ஆற்றலாம் என்ற ஒரு அபாயச் சங்கை ஊதுகிறபோதே பல எதிர்க்கட்சி சார்பிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பல்வேறு நகராட்சித் தலைவர்களுக்கு நெஞ்சடைப்பு ஏற்பட்டுப் போய்விட்டது. ஏனென்றால், பல அபாயம் ஏற்படும் என்பதனாலேதான். இங்கே குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர் மீது எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. மிகச் சிறப்பான நிர்வாகத் திறனும், ஆற்றலும் படைத்த ஒரு அமைச்சர்தான். ஆனாலும்கூட * என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அடுத்து . . . . (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் மீதும் எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே ஒரு சார்பாகப் பேசி விடுவாரா, பேசமாட்டார். அதுபோல்தான் நாங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. சுப்பராயன் அந்தத் தரப்பிலிருந்து பேசும்போது ஸ்வீப்பிங்காகச் சொல்லலாமா என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு இயக்கத்தையே மோசம் என்று சொல்கிறீர்கள். அது எப்படி சரியாக வரும்? நியாயம் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு). தமிழ்நாடு பூராவும் தண்ணீர் இல்லை என்கின்றீர்கள். தமிழ்நாட்டிலே எந்த ஊரிலேயும் தண்ணீர் இல்லை என்று பேசினீர்கள். அது ஸ்வீப்பிங் இல்லையா? ஒரு கட்சியே மோசம் என்பது போல் பேசுகிறீர்கள். இது அதை விட மோசமாக இருக்கிறதே, அதனால் அதைத் தவிர்த்துப் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சொல்வீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். . . .

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. தவறு எங்கே நடந்தாலும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நீங்கள் சொன்னீர்கள். திரு. செங்கோட்டையன் சொன்னதை நீக்கினேன் அதேபோல்தான் நீங்கள் மட்டும் விதிவிலக்கு ஆக முடியாது. எனவே, அடுத்துப் பேசினால் நீக்க வேண்டியதாக வரும. இப்போதே நீக்க வேண்டும். ஆகவே ** என்று அவர் சொன்ன அந்த ரிமார்க்ஸ்-ஐ நீக்குகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: நல்லது. நீக்கிக் கொள்வது நல்லதுதான். தவறில்லை. நீங்கள் நல்லதைத் தான் சொல்லி இருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேசும்போது ஒட்டுமொத்தமாக நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் சகதி வாரி அடித்தால் சரியாக வராது. அதேபோல், இந்தத் தரப்பில் பேசினால் அனுமதிக்கவேண்டி வரும். அதைச் சொன்னால் வருத்தப்படு வீர்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர் களே, அங்கிருந்து பேசாமலேயே, 'பேசினால்' என்று சொன்னால் நீங்கள் பேசச் சொல்வது போல் ஆகிவிடாதா?...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சபையினுடைய நேரத்தைக் காப்பது எங்களுடைய கடமை. நீங்கள் இப்படிப் பேசினால் சபையினுடைய நேரம் 10 நிமிடம் போய்விடும். ஆகவே, அதை அட்வான்சாக முன்னாலேயே காப்பாற்றிக் கொள்வது எங்களுடைய கடமை. உங்களை விட எங்களுக்கு நேரம் மிக முக்கியம்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மிக்க நன்றி, அடுத்து மிக முக்கியமான விஷயம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் பேசுகிறபோது கூட குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லது இன்ன பிற எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து வந்திருக் கிறவர்கள் சரியாக நடந்து கொள்வதில்லை என்று குறிப்பிடுகிற போது, எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்தத் தரப்பிலிருந்து வந்திருந்தாலும் சரி. அவர்கள் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப் பதற்குப் பொறுப்பாக்கப்பட்டு இருக்கிறவர்கள். ஆகவே அவர்கள் அந்த அடிப்படையிலே செயல்படவேண்டும் என்பதிலே எனக்கு ஒன்றும் அபிப்பிராயம் இல்லை.

---

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

ஆனால், திருப்பூர் நகராட்சியிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றதற்குப் பின்னர், அங்கே பல்வேறு இடங்களில் ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்தார்கள். ஆழ்குழாய்க் கிணறு அமைத்ததற்குப் பின்னர் அங்கே அமைக்கப்பட்ட ஆழ்குழாய்க் கிணற்றருகில் ஒரு பெரிய கல் எழுதி, அந்தக் கல்லிலே 'நகர அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி சார்பாக அங்கே கல் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி சரியான முன்னுதாரணமாக ஆகும்?

அது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து பணம் வந்து, ஆழ்குழாய்க் கிணறு அமைத்திருந்தால் அவர்கள் அப்படிப் போட்டுக் கொள்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், கோடிக்கணக்கான மக்கள் கொடுத்த வரிப்பணத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டதிலே, ஊர்ப் பணத்திலே அவர்கள் விளம்பரம் போட்டுக் கொண்டால் நல்ல முன்னுதாரணமா? அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருக்கிறது என்பதனாலேயே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடத்துகிற நடவடிக்கைகளில் எல்லாம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரச்சாரம் செய்து கொள்வது என்பது, ஜனநாயக மரபுகளின் நெஞ்சிலே ஈட்டியை எற்றுவது அல்லவா? நெஞ்சிலே ஈட்டியை எற்றுவதைப் போல, ஜனநாயக மரபைக் கேவலப்படுத்துவதைப் போல, ஜனநாயக மரபுகளைக் காயப்படுத்துவதைப் போல, இவர்கள் பிரச்சாரம் செய்வது என்பது சரி அல்ல. அது கைவிடப்பட வேண்டும் என்ற முறையில், பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் நானும், கோவை கிழக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தோழர் ரமணி அவர்களும், கலெக்டர் அலுவலகத்திலேயே புகார் செய்து, கலெக்டர் கேட்டுக்கொண்டும்கூட, இந்த நிமிடம் வரை அது அப்புறப்படுத்தப்படவில்லை. வாழ்க. அண்ணா தி.மு.க. மாடல் ஜனநாயகம். அது பற்றி நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் சொல்லவேண்டிய விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

இறுதியாக, ஒரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சாலைகள் பராமரிப்பு விஷயத்தை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும். அதைப் போல, இன்னொரு விஷயம். அப்ரூவ்-லே-அவுட்ஸ் அங்கீகாரம் பற்றி தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

நம்முடைய மரியாதைக்குரிய சைதை துரைசாமி போன்ற பொறுப்புள்ள ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட வலியுறுத்தினார்கள். அன்-அப்ரூவ்டு லே-அவுட்ஸ் இன்றைக்கு வரை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஈரோட்டில் மட்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் எங்கேயும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையே, ஈரோட்டில் மட்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், ஈரோட்டில் மட்டும் என்ன அப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. கேட்கிறார்கள் எங்களிடம். ஈரோட்டில் இருப்பவர்கள் அங்கீகரித்து வாங்கி விட்டார்களே, திருப்பூரில் ஏன் வாங்கவில்லை என்று கேட்டால் நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமா, இல்லையா? இது சரியல்ல. ஆகவே அரசு ஒரு உத்தரவைப் போட்டு தமிழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்து அன்-அப்ரூவ்டு லே-அவுட்களையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை இதய சுத்தியோடு கவனிக்க வேண்டும் — எங்களுக்காக அல்ல — தமிழ் நாட்டில் 20 வருஷங்களாக 30 வருஷங்களாக தேங்கிக் கிடக்கிற பிரச்சினை. அன்-அப்ரூவ்டு லே-அவுட் உருவானதற்குக் காரணம் அதிகாரிகளின் குற்றம். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகள் அதைக் கண்டு கொள்ளாத குற்றம். நான் அண்ணா தி.மு.க.வை மட்டும் சொல்லவில்லை.

இதுவரையில் இருந்த எல்லா அரசுகளுமே இதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. அதன் விளைவாகத் தேங்கிக் கிடக்கிற பிரச்சினைக்கு உங்கள் காலத்திலாவது ஒரு விடிவு வரட்டும். விடிவு வரும் என்று உங்கள் பதில் உரையில் தெரிவிக்க வேண்டும் அவற்றை அங்கீகரிக்கும் உத்தரவைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாநகராட்சிக் கோர்தல்களைப் பொறுத்த வரையில் அநேகமாக உங்களுக்கு மக்களைச் சந்திப்பதில் ஒரு விதமான அலர்ஜியே வந்துவிட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது புதுப் புது நோய்கள் வருகின்றன. அப்படி வரும்

நோய்க்குப் புதுப் புதுப் பெயர்களைச் சொல்லுகிறார்கள். உங்களுக்குத் தேர்தல்களைச் சந்திப்பதில் நடுக்கமே ஏற்படுகிறது. அதாவது சில பல வியாதிகளுக்கு சில பல நடுக்கங்கள் வந்து விடும். அதுபோல் இது ஒரு வித அண்ணா தி.மு.க. மாடல் வியாதி. தேர்தலைச் சந்திப்பது என்றாலே ஒரு விதமான அச்சம். இப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்கு நீங்கள் ஆளாவது சரியல்ல.

ஜனநாயக மரபுப்படி தேர்தலைச் சந்தியுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சொல்லுகிற காரணங்கள் இருக்கிறதே அதை ஜோக்குக்கு வேண்டுமானால் அனுப்பலாமே தவிர — ஆனந்தவிகடன் மாதிரி பத்திரிகைகளுக்கு ஜோக்காக எழுதி அனுப்பலாமே தவிர — இந்தக் காரணங்கள் ஒரு பொறுப்புள்ள ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய காரணங்கள் அல்ல.

ஆகவே, தயவுசெய்து தேர்தலை உடனடியாக நடத்துவதோடு எதிர்க்கட்சிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களைப் பழிவாங்கும் ஆயுதமாக — இன்னின்னார் கலந்து கொள்ளக் கூடாது, இன்னின்னார் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டால் உண்மையிலேயே அந்த நடைமுறை சரியாக இருக்காது என்று சொல்லி, தேர்தலைச் சந்திப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் எதிர்க்கட்சிகளை அரவணைத்துச் செல்கிற ஜனநாயகப் பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சி செய்து பாருங்கள் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று சமுதாய வளர்ச்சி பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு முன்னால் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களில் நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய முடிவுகளை அறிந்து கொள்ளவும், அந்த முடிவுகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் உரையில் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காகவும் அவருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

முதலாவதாக, தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் அரசு அலுவலர்களாக ஆக்கப்பட்ட பிறகு, தொடக்கப்பள்ளி மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் எந்த துறையிடமும் ஒப்படைக்கப்படாத நிலையில்—அந்தப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் யார் பராமரிப்பது என்கிற வகையில், பராமரிப்புக்கு நிதியும் ஒதுக்கப்படாத நிலையில், அரசாங்கம் அதைப் பரிசிலித்து வருவதாகச் சொல்லப்பட்டது. எனவே இந்த நிலையில் அந்தப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களைப் பராமரிப்பதற்கு எத்தகைய நடவடிக்கைகளை, எந்தத் துறையின் மூலம் அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்கிற விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியத்திடமிருந்த தெரு விளக்குப் பராமரிப்புப் பணிகள் 1-7-1986 ஆம் தேதியிலிருந்து உள்ளாட்சி அமைப்புகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டன. அதற்குப் பிறகு மின் சாதனங்களை வாங்குவதற்கு, தற்காலிகமாக கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவிடப்பட்டது 24—7—1986 ஆம் தேதியன்று உயர்மட்டக் குழு என்று ஒரு குழுவை மாநில அளவில் அமைத்தோம். மின் சாதனங்களை எந்த நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கலாம், என்ன விலைக்கு வாங்கலாம் என்று வரையறையும் நிர்ணயமும் செய்யப்படுவதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அதுவும் விரைவாக அந்த மின் சாதனங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வாங்க ஏற்பாடு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழு தனது முடிவை அறிவித்துவிட்டதா என்கிற விவரங்களையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம் பதில் உரையில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-40)

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறைக்கு புதிதாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் இதற்கு முன்பே இந்தத் துறையை அவர் நிர்வகித்தவர் என்ற முறையில், இன்றைக்கு நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவருடைய எண்ணங்களுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் இந்தத் துறையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும், செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பல சீர்திருத்தங்களை அவர் செய்து நம்முடைய புரட்சித் தலைவருடைய திட்டங்களின் பயன்கள் கிராம மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிற வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறைக்குச் செயலாளராக பொறுப்பேற்றிருக்கிற மரியாதைக்குரிய அம்மையார் அவர்கள் இப்போதுதான் இந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தாலும், அவர், நானகாண்டுக் காலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர், இரண்டாண்டுக் காலம் டி.ஆர்.டி. யாக இருந்தவர், இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் என்னென்ன சிக்கல்கள், என்னென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதை நன்றாக அனுபவரீதியாக உணர்ந்தவர். அந்தப் பிரச்சினைகளை உணர்ந்த அவர் அந்தப் பிரச்சினைகளை தீர்க்கிற நிலைமையிலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தத் துறையிலே பல நல்ல சீர்திருத்தங்களை அவர் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கு இந்தத் துறை மக்களோடு நேரிடையாக தொடர்பு உள்ள துறை. இந்தத் துறையின் மூலம் பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகளை புரட்சித் தலைவருடைய அரசாங்கம் செயல்படுத்தி வருகிறது. அந்தத் திட்டப் பணிகளுடைய பலன்கள் அனைத்தும் கிராம மக்களுக்குப் போய்ச்சேர வேண்டும். இன்றைக்கு ஒன்றிய அளவில் கிட்டத்தட்ட 12-க்கு மேற்பட்ட திட்டங்களை ஒன்றிய அமைப்பு நிர்வகித்து வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இவற்றைக் கவனிக்க ஒரே கமிஷனர் என்கிற நிலைமையிலே ஒரே ஒருவர்தான் இருக்கிறார். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது—இந்த வளர்ச்சிப் பணிகளை சீரான முறையில், செம்மையான முறையில் செயல்படுத்த மேலும் ஒரு அதிகாரியை, குறிப்பாக நம்முடைய அரசாங்கம் போடுகிற, மத்திய அரசாங்கம் போடுகிற வளர்ச்சிப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மட்டும் ஒரு அதிகாரியை—பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்—ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். தற்போது இருக்கிற கமிஷனர் நிர்வாகத்தையும் இன்னும் பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்ட அதிகாரத்தையும் கவனிக்கும் வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. செ. செம்மலை]

அதே போல ஒன்றிய அமைப்பில் 1960 ஆம் ஆண்டு என்னென்ன அலுவலர்களை நியமித்தோமோ, அதே அலுவலர்கள்தான் இன்றைக்கும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பணிகள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வேண்டுமானால் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மேனேஜர் போன்ற ஓரிரு புதிய பதவிகளை உருவாக்கியிருந்தாலும், மேலும் இளநிலை உதவியாளர்கள், உதவியாளர்கள், தட்டச்சர்கள் ஆகியவர்களை அதிகப்படுத்தவில்லை. தேவையான அளவிற்கு இந்தப் பதவிகளைக் கூடுதலாகத் தர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே காலையில் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர், அருமைச் சகோதரர் திரு. பரிதிமாறன் பேசுகின்றபோது ஏதோ இந்த அரசாங்கம் வந்து ஒன்றியத் தலைவர்களுக்குள்ள அதிகாரங்களைப் பறித்துவிட்டதாகவும், ஜனநாயகத்தினுடைய குரல்வளையை நெரித்துவிட்டதாகவும் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர் உணர்ந்திருப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கே பொறுப்பிலே இருக்கின்ற தலைவர்கள் எப்படியெல்லாம் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை உள்ளபூர்வமாக அவர் உணர்ந்திருப்பாரேயானால் இந்தக் கருத்தை அவர் சொல்லியிருக்கமாட்டார். ஒரு குழந்தையினுடைய கையில் ஒரு கத்தி இருக்கிறது என்றால் அந்தக் கத்தியால் அந்தக் குழந்தைக்கும் ஆபத்து வரக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கும் ஆபத்து வரக்கூடாது. அதைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது அந்தத் தாயின் கடமை. அந்த அடிப்படையில் தவறான முன் மாதிரிகளை உருவாக்குகின்ற ஒன்றியப் பொறுப்பாளர்களை, தவறான வகையில் செல்லுகிறவர்களை முறைப்படுத்தி, நெறிப்படுத்துவது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி அவர்கள் காயப்படுத்துகிற போது அந்தக் காயத்திற்கு மருந்து போடுகிற சில முறைகளை நாம் வகுக்க வேண்டியிருக்கிறது. காயங்களுக்கு மருந்து போடுகிறபோது சில பேருக்கு எரிச்சல் வருகிறது என்றால், மருந்து காயத்தை குணப்படுத்துவதற்காகவே தவிர வேறு அல்ல என்பதை இந்த நோக்கில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 ஏப்ரல் 28

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு உதாரணத்தை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் ஒரு ஸ்டாச்சூட்டரி புரோவிஷன் இருக்கிறது. அதாவது ஊராட்சிப் பணிகளைக் கண்காணிக்க General purpose Committee என்ற கமிட்டியை அமைத்தாக வேண்டும். தேர்தலை முறைப்படி வைத்து அந்தக் கமிட்டியை அமைப்பது ஒன்றியத்தினுடைய தலைவருடைய கடமை, ஒன்றியத்தினுடைய அமைப்பின் கடமை. ஆனால் அண்ணா மாவட்டம் வேடசந்தூர் ஒன்றியத்தில், ஒன்றியக் குழுவிலே உறுப்பினராக இருக்கும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் பலமுறை புகார்க் கடிதம் ஆணையருக்கு எழுதியும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும், அந்தக் கமிட்டி இதுவரை அமைக்கப்படவில்லை. நான் இப்போது கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பணிகளைக் கண்காணிக்கும் கமிட்டியையே அமைக்காதிருந்தால், அந்த ஒன்றியத்தின் பணிகள் எப்படிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்பதைத் தயை செய்து நாமெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வது, இன்றையக்கு ஒன்றிய அளவிலே இருக்கிற பணிகளைக் கண்காணிக்க எத்தகைய அமைப்புகளும் இல்லை. இன்றைக்குச் சில திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் நிதி உதவி செய்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக் கண்காணிக்க ப்ரோக்ராம் எவால் யுவேஷன் கமிட்டி என்று அவர்கள் அமைத்து, நம்மைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். ரூரல் டெவலப்மெண்ட் ஆக்டிவிடிசுக்கு அவர்கள் பணம் கொடுக்கும் போது, நம்முடைய செயல்பாடுகளைக் கண்காணிக்க மானிட்டரிங் செல் என்று வைத்து நம்மைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் செயல்பாடுகளுக்காக அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவிகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா, சரியான முறையில் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு பயன்படுத்துகிறார்களா என்று கண்காணிக்க

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. செ. செம்மலை]

நம்முடைய மாநில அரசின் மானிட்டரிங் செல் அல்லது எவால்யுவேஷன் கமிட்டிய போன்ற ஒரு அமைப்பை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் உறுப்பினர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசுகிறபோது மத்திய அரசு கொடுக்கிற உதவிகளை, அதாவது என்.ஆர்.இ.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., போன்ற திட்டங்களின்கீழ் கொடுக்கிற உதவிகளைச் சரியாகச் செயல்படுத்துவதில்லை, அவற்றைச் சரியான முறையில் செலவு செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைப் பல முறை கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மரியாதையோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே அவற்றைச் செயல்படுத்தும் முறையில் எந்தவிதக் குறையுமில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சில கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் சில நார்ம்ஸ்—அளவுகோல்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; சில நெறிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியுள்ள அளவுகோல்களில் உள்ள குறைபாடுகள்தான் மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்ன குறைபாடுகள். அதைத் தவிர்க்க நம்முடைய மாநில அரசு கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதவிகளைக் கொடுக்கும் மத்திய அரசாங்கம் சில திட்டங்களுக்கு சில அளவுகோல்களை, நெறிமுறைகளை வகுத்திருக்கிறது. பல திட்டங்களுக்கு சீலிங் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில திட்டங்களுக்கு மினிமம் என்ற அளவுகோலை வைத்திருக்கிறார்கள் இன்னும் சில திட்டங்களுக்கு சில ரெஸ்டிரிக்ஷன்ஸ்களை நிலைநிறுத்தியிருக்கிறார்கள் அப்படித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது சில சங்கடங்கள் அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கிறோம்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு சமுதாய நலக் காடுகளை அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. 25 சதவிகிதம் அதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அந்தத் தொகையை மாநில அரசு மாவட்ட அளவில் கொடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக ஒன்றியத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் 25 சதவிகிதத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச்

செய்கிறபோது சில ஒன்றியங்களிலே செடிகளை நட நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. சில ஒன்றியங்களிலே இல்லை. அதை அங்கே இருக்கும் கமிஷனர்கள் எடுத்துச் சொன்னால், அந்தக் கருத்துக் களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஏனென்றால் விதிமுறை அதை ரெஸ்டிரிக்ட் செய்கிறது. எனவே அவர்கள் அதை எப்படிச் செல வழிப்பது என்று புரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இவற்றை ஃபால்டஸ் பைன்டிங்கோடு பார்க்கிறோம். ஃபேக்டஸ் பைன்டிங்-ஆகப் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட ரெஸ்டிரிக்ஷன்சைக் குறைத்து, இந்தத் திட்டப் பணிகளைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பெற்றது)

அடுத்து ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடு வைத்திருக் கிறார்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கிறபோது நேரடியாகப் பயனீட்டாளர்களிடம் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பணம் நேர்ப் பார்ட்டிக்கு செக்காகப் போகிறது. இதில் சில குறைபாடுகள் வரு கின்றன. இதிலேதான் பினாமி தலை தூக்குகிறது. இதனால் அசெட்ஸ் கிரியேட் ஆகாமல் தடைப்படுகிறது. இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு அந்தச் செயல்முறைகளை மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். மாநில அரசு இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அந்த முறை களை மாற்றி அமைக்க மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டு மென்று கருதுகிறேன். இதை நான் சொல்லவில்லை. நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட் என்ற அமைப்பு பல் வேறு மாநிலங்களில் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு அவர்கள் சொன்ன கருத்தை இங்கே சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருது கிறேன். "Schemes are not preferred by beneficiaries but are thrust on them." என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்

(மாலை 4-50)

கிறார்கள். அதனாலேயே தவறுகள் நிகழ்கின்றன என்று அவர் களே சொல்லி இருக்கின்றார்கள் எனவே பர்செண்ட்டேஜ் ஆஃப் எர்ரர்ஸ் வேண்டுமானால் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடலாம். அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசு விதித்திருக்கின்ற அந்த நிபந்தனைகளை அவர்கள் மாற்ற வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த சிஸ்டம்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. செ. செம்மலை]

ஆஃப் செலக்ஷன் ஆஃப் கிளஸ்டர் விரேலஜ் என்கிற முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் பலவேறு நல்ல பணிகளை, பல்வேறு உதவிகளை, பல்வேறு மானியங்களை நலிந்தவர்களுக்கு என்று கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். நலிந்தவர்கள் பட்டியல் நம் அரசாங்கத்திடம் இல்லை. நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வது, அந்த உதவியைக் கொடுக்கும்போது ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் கட்டாயப்படுத்தும்போது, அதிகாரிகள் யாருக்காவது கொடுத்தால் போதும் என்று கொடுத்துவிடுகின்றார்கள். ஆக, கொடுக்கக்கூடிய உதவி, வசதி படைத்தவர்களுக்கு போய் விடுகிறது. நலிந்தவர்கள் பின்னாலே தள்ளப்பட்டு விடுகின்றார்கள். நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது, ஒரு ஏஜென்சியை வைத்து நாம் இந்த நலிந்தவர்களுக்குடைய பட்டியலைத் தயாரித்து—எப்படி குடும்ப கார்டு கொடுக்கிறோமோ, அதுபோல—அடையாள அட்டைகளைக் கொடுத்துவிட்டு, எந்த உதவியாக இருந்தாலும் அது மத்திய அரசு உதவியாக இருந்தாலும் சரி மாநில அரசு உதவியாக இருந்தாலும் சரி, அந்த கார்டு உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஆர்.ஈ.பி. திட்டம். அந்த திட்டத்திலே இன்றைக்கு கவுன்சில் தான் அந்த என்.ஆர்.ஈ.பி. பிளானை அப்ரூவ் செய்ய வேண்டும் என்று செலக்ட் செய்யவேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வைத்திருக்கின்றார்கள். ஒன்றியத்தினுடைய தலைவர், எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல, தங்களுக்கு வேண்டிய ஊராட்சிகளுக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, அதிகமான பணிகளைச் செய்து கொள்கின்றார்கள். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வருகிறேன். என்.ஆர்.ஈ.பி. பிளான்களைத் தேர்வு செய்கின்றபோது அந்த ஊராட்சிக் குழுவுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்காக என்று ஒரு தனி அமைப்பை அமைக்கவேண்டும். என்.ஆர்.ஈ.பி. யைப் பொறுத்த வரையில் அந்த வேலையை அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்கள் செய்யக்கூடாது. அந்த உத்தரவை மாற்றி வேறு ஏஜென்சிக்கு, யாராவது ஆயக்கட்டுதார் அல்லது படித்த வேலையில்லா பட்டதாரிகளுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 ஏப்ரல் 28

காரணம் சொல்லவேண்டுமென்றால், ஊராட்சித் தலைவர் வேலைகள் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே சில வேலைகளை அவர்கள் பட்டியலிலே சேர்த்து அந்த ஊராட்சி பெருந்தலைவர்களை இன்புளுயன்ஸ் செய்து கொண்டு அதை நிறைவு படுத்திக்கொண்டு விடுகின்றார்கள். அதையும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட அளவிலே என்.ஆர்.ஈ.பி. பிளானை டிராப்ட் செய்து கவர்ன்மெண்ட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அது அரசுக்கு வருகிறது. அதனாலே காலதாமதம் ஆகிறது. இதிலே நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வது, மாவட்ட அளவிலே டீ.ஆர்.டீ. அளவில் அந்த பிளானை அப்ரூவ் செய்கிற வகையில் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆர். எல். ஈ. ஜி. பி. திட்டம். அந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது சோசியல் பாரஸ்டரிக்கும், குரூப் அவுசிங்-க்கும்தான் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. எனவே உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொன்னதுபோல, பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கும், ரோடுகளை அமைப்பதற்கும் பஞ்சாயத்துக் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கும் அந்தப் பணத்திலே ஒதுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு, பேரூராட்சியைப் பொறுத்து கிராம பேரூராட்சிக்கு வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் திட்டத்தின் செயல்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்போல நகரப் பேரூராட்சிகளுக்கும் நீடித்துத் தரவேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தவேண்டும். முழு மானியத்தோடு குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டப் பணிகளுக்கு ஒதுக்கும்போது கிராம பேரூராட்சிகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் போலவே நகரப் பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் நிதி நிலைமை, அவர்களுக்குச் சரியான முறையிலே இல்லை என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு குடிநீர் வாரியம் மூலம் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தை அனைத்துப் பேரூராட்சிக்கும் அமைத்து அந்த குடிநீர் பிரச்சினையை தீர்க்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. செ. செம்மலை]

அதோடு இன்னொன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வறட்சியை முன்னிட்டு மாவட்டத்திற்கு போர் வெல்ஸ் என்று சொல்லி நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்கிறோம். நான் அறிந்த வரையிலே இந்த போர் வெல்கள் முக்கால் பங்கு போட முடியாமல் இருக்கின்றன. அதிலே என்ன உத்தரவை அரசாங்கம் இட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அட்வர்ஸ் சீசனல் கண்டிசன்-க்கு போர் வெல்கள் என்று சொல்லி, எந்த அடிப்படையில் போடவேண்டும் என்பதற்கு நிபந்தனையை விதித்திருக்கிறார்கள். நார்மல் புரோகிராம் என்று ஒரு கண்டிஷனைப் போட்டு அந்த நார்மல் புரோகிராமின் கீழ் அந்த போர் வேல் போடவேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, அந்த நார்ம்ஸ்-ஐ பண்ண வேண்டியதாக இருக்கின்றது. அந்த அளவுகோல் அளவுப்படி தான் போடவேண்டியதாக இருக்கின்றது. எனவே 6-வது கேட்டகிரியில் இருக்கின்ற ஊர்களுக்குப் போடமுடியாது, புதியவர்களுக்குத்தான் போடமுடியும். எனவே வறட்சிக் காலத்திலே ஏற்கெனவே நிறைவேற்றிய திட்டங்கள் பலன் அளிக்காமல் போகின்றன. அந்த இடத்திலே போர் வெல் போடுவதற்கு வழிமுறைகள் இல்லை. எனவே அந்த நிபந்தனையை மாற்றி போர் வெல் போடுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தைக் கூறி முடித்துவிடுகிறேன். இங்கே நான் ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தைப் பற்றி ஆலோசனைகளைச் சொல்கிறேனேயல்லாமல் கான்ட்ரோவர்சியலாக எதுவும் சொல்ல வில்லை. இன்றைக்கு நான் ஏற்கெனவே இங்கே சொல்லியுள்ளதைப் போல அசெட்ஸ்-ஐயும் வங்கிகளில் இருப்பவர்களே கிரியேட் பண்ணுவதனால் சில முறைகேடுகள், குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைக் களைய அரசு மூலமாக உள்ள கோவாப்பரேட்டிவ் இன்ஸ்ட்டிட்யூசன்ஸ். ரெப்யூடட் ஃபார்மஸ் அல்லது அரசுத் துறைகள் மூலமாக அந்த சொத்துக்களை வாங்கி பயனீட்டாளர்களுக்கு அவர்கள் அனுபவிக்கும் வகையிலே பார்த்துக்கொண்டால் அசெட்ஸை அதிகப்படுத்த அல்லது அதன் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்த துணை நின்றவர்களாவோம். இதன் மூலம் ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்திலுள்ள சில குறைகளை நாம் களைய

வாய்ப்பிருக்கும் அல்லது ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற தடையாக உள்ள குறைகளைக் களைய வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அடுத்து, மாவட்டங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பொறுத்த வகையில் இவ்வளவு என்று டார்கெட் நிர்ணயித்திருக்கிறோம் இதனால் வங்கிகளில் அவர்கள் முழுமையாகக் கடன் தொகை கொடுப்பதில்லை. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற யதார்த்த நிலைமை. சில விண்ணப்பங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தகுதியில்லையென்று சொல்லி தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, நான் ஒன்றை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிசர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளுக்கு அரசு ஒரு கட்டாய அறிவுரையை வழங்கி, மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு விண்ணப்பங்களைப் பரிந்துரை செய்கின்றார்களோ அத்தனை விண்ணப்பங்களுக்கும் கட்டாயமாகக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி, மாநகராட்சி மற்றும் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நிர்வாகமும் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைத் தொட்டு சில கருத்துக்களை வழங்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தப் பேரவையிலே எல்லாத் தரப்பு உறுப்பினர்களும் மிக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகள் மற்றும் ஒன்றியங்களுக்கு எல்லாம் தேர்தல் நடந்து முடிந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு எல்லாம் இருந்து வந்த அதிகாரம் சன்னம் சன்னமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. காந்திஜி அவர்கள் கனவு கண்ட இந்தியாவில் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பரவலாக்கப்படக்கூடிய அதிகாரங்கள் கிராமத்தில் இருக்கிற, கிராமத்தை நிர்வாகம் செய்பவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. அந்த அடிப்படையில்தான் நாடு விடுதலை பெற்றதற்குப் பிறகு ஏறக்குறைய எல்லா மாநிலங்களிலும் ஊராட்சி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டபோதும், நகராட்சிகளாக அவைகள் உயர்த்தப்பட்ட போதும், மாநகராட்சிகளாக அவை உருப்பெற்றபோதும், இந்த

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

அடிப்படையைக் கவனத்தில் கொண்டே அதிகாரங்கள் வழங்கப் பட்டதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் இன்று அப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கிறதா என்றால் அப்படி இல்லை என்பதை நான் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கர்நாடகா மாநிலத் தில் அண்மையில் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கான மற்றும் ஒன்றியங் களுக்கான தேர்தல் நடந்து முடிந்தது. நடந்த தேர்தலுக்கு முன்னாலேகூட ஒன்றை அவர்கள் திட்டவட்டமாக அறிவித் தார்கள். அதாவது மாநில அரசு ஒதுக்கக்கூடிய 900 கோடி ரூபாயை ஊராட்சி மன்றங்களும், பேரூராட்சி மன்றங்களும் தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அறிவித்து அதன் அடிப்படையில்தான் தேர்தலும் நடந்து முடிந்தது. அதன் அடிப் படையில் இன்றைய தினம் அந்தப் பெரும் தொகையை, கிராமங் களுடைய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய கிராம நிர்வாகங்கள் தான் ஏற்று செயல்படுத்திக் கொண்டிருப் பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் இங்கே தமிழகத்திலே அவர்களுடைய பொறுப்பிலே இருந்த கல்வி இன்றைய தினம் அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(மாலை 5-00)

அது நியாயமானது. நான்கூட அதை வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அதேபோல சுகாதாரத் துறையையும் அரசு தன்னுடைய நேரடிப் பொறுப்பிலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் தேவைப் பட்ட ஒன்று.

இன்று நகராட்சிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வருமானம்—அதே போல பேரூராட்சி மன்றங்களும் உட்பட நான் சொல்கிறேன்— போதுமானதாக இருக்கிறதா என்றால், அந்தப் பொறுப்பை விட்டு எப்போது ஓடுவோம் என்று காத்திருக்கிறார்கள் பலபேர். ஏனென்றால் வரக்கூடிய வருமானத்திலே ஏறத் தாழ 90 சதவிதம் அலுவலர்களுடைய சம்பளத்திற்கே போதாத நிலை இன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் நடந்து 12, 13 ஆண்டுகள் ஆகி, பிறகு தேர்தல் நடந்து முடிந்து இப்பொழுது ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட பிறகு, ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுக் காலம் வீட்டு வரியோ மற்ற வரிகளோ உயர்த்தப்படாத ஒரு நிலை இருந்தது. இந்த வரிகள் உயர்த்தப்படாத அளவில், அலுவலர்களுக்குரிய சம்பள விகிதம், அரசினுடைய சில முற் போக்கான கொள்கையினுடைய அடிப்படையில் நகராட்சி மன்ற,

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 ஏப்ரல் 28

பேரூராட்சி மன்ற அலுவலர்களுக்கும் அதிகரிக்கப்பட்டது அதில் வருமானம் அதிகரிக்கப்படுவதற்கு எல்லா வகையிலும் தடைபட்டு, மூடப்பட்டிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில், அலுவலர்களுக்கான சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே வருவாயினுடைய பெரும்பகுதி அலுவலர்களுடைய சம்பளத்திற்கே சென்றுவிட்ட காரணத்தினாலே, எந்தவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டமும், சுகாதார சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய முயற்சியும் அமல்படுத்த முடியாத ஒரு இக்கட்டான நிலைக்கு அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றவர்களெல்லாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இடைக்காலத்திலே அரசாங்கம் இந்த வரிகளையெல்லாம் மாற்றியமைப்பதற்கு ரிவிஷன் ஆபீசரைப் போட்டார்கள். ஆறு மாத காலம் அவர்களும் காரியமாற்றினார்கள். ஆனால், அவர்கள் பொதுமக்களுடைய ஒரு மனப்பான்மையையோ, அவர்களுக்கு எவ்வளவு வரி விதிக்க முடியும் என்ற தகுதியையோ அல்லது அரசாங்கத்தினுடைய உள்ளார்ந்த நோக்கத்தையோ கூட சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல், மனம் போன போக்கிலெல்லாம் மிகப்பெரிய அளவிற்கு அதிக வரி விதித்த காரணத்தினாலே ஏறத்தாழ தமிழகத்திலே ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்படக்கூடிய நிலை வந்து, அரசு அறிவுபூர்வமாக அதை அறிந்து, அதை வசூலிக்கக் கூடியதை ஒக்கிதொரு நோக்கிலே தடுத்து நிறுத்தியதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால், அப்படி நிறுத்திவிட்டதும் ஒரு நல்ல செயல் ஆகுமா என்றால், எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல், இந்த வருமானமும் இல்லாமல், அடைத்துவிட்டு, ஏறத்தாழ ஒரு மாதமாகி விட்ட பிறகு, வரக்கூடிய அந்த வருமானத்தினுடைய ஒரு வாயிலைக்கூட நீங்கள் அடைத்துவிட்டு அவர்களை நிர்வாகம் செய்யச் சொல்கிறீர்கள் என்றால் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இந்த நகராட்சியின் தலைவர்களையெல்லாம் நீங்கள் சோதிக்க வேண்டுமென்றால், வேறுவிதமான சோதனைத் திட்டங்களை கடைப் பிடியுங்கள். ஏனென்றால், மெத்த அவல நிலைக்கு அவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் அறிந்தவரையில் பல்வேறு நகரங்களிலே இருக்கக்கூடிய வணிகப் பெருமக்களையும் அல்லது வீடு வாசலுக்குச் சொந்தக்காரர்களையும் சந்தித்துப் பேசுகின்றபொழுது, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வரியைவிட இரண்டு பங்கு அதிகமாக வரி விதிக்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

கப்பட்டால், மனமுவந்து செலுத்துவதற்கு ஏறத்தாழ அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நகராட்சியினுடைய தலைவர், ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய வணிகர்களுடைய பிரதிநிதித்துவ சங்கங்களோடு அல்லது வரி கட்டக்கூடிய பொதுமக்களுடைய சங்கங்களோடு, பிரதிநிதிகளோடு கூடிப் பேசினால் விதிக்கக்கூடிய வரியைப்பற்றி, அதனுடைய தொகையைப்பற்றி எந்தவிதமான கிளர்ச்சியும் இல்லாமலேயே ஒரு போதுமான வருமானத்தை நகராட்சி மன்றங்களும், பேரூராட்சி மன்றங்களும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழியேற்படும். அத்தகைய நிலையை உடனடியாக அரசு தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, சமீபத்திலே பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தரவு அது அவ்வளவு பெரிதாக இல்லாவிட்டாலுங்கூட, அதில் உள்ள ஒரு மனப்பண்பு மற்றவர்களை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நகராட்சி, உள்ளாட்சி கட்டக்கூடிய புதிய கட்டிடங்களோ, பள்ளிக் கட்டிடங்களோ அல்லது வேறுவிதமான கட்டிடங்களோ, அதிலே ஓரளவு அரசினுடைய மானியமோ, உதவியோ பெற்றிருந்தாலுங்கூட, அதைத் திறப்பதற்கு ஜனாதிபதிதான் வர வேண்டும் அல்லது துணை ஜனாதிபதியை அழைக்க வேண்டும் அல்லது மத்திய மந்திரிகள் அல்லது அமைச்சர்கள், சபாநாயகர், லோக் சபாநாயகர் அல்லது மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகரைத்தான் அழைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கின்ற தன்மை அவ்வளவு சரியா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதிலே பாகுபாடு ஒன்றும் இல்லை; எல்லோருக்கும் இந்த ஒரே பட்டியல்தான்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: அந்தப் பட்டியலைப் பார்க்கும்போது ஏதோ ஜனாதிபதி வாரத்திற்கு ஒரு முறை தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து, பட்டி தொட்டிகளுக்கு எல்லாம் போவது போலவும் கட்டப்பட்டிருக்கிற கட்டடம் 1½ இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புடையதாக இருந்தாலும் மனம் உவந்து வருவதுபோலவும் அந்தப் பட்டியலை வெளியிட்டிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி யாரும் கிடைக்கவில்லை என்றால் தலைமைக் கொத்தனாரை அழைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அது பொருத்தமாக

இருக்கிறது. எல்லாக் கட்டடங்களையும் தலைமைக் கொத்தனாரைக் கொண்டு திறந்து வைத்தால்கூட எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை; ஆட்சேபணை இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வேன். அப்படி தலைமைக் கொத்தனாரைக் கொண்டு திறக்கலாம் என்று சொல்லுகின்ற நீங்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஸ்ரீரங்கம் உயர் கோபுரத்தை அமைத்த ஸ்தபதியைக் கூட அழைக்காமல் விழா நடத்தினீர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று நாட்டிலே சர்ச்சை நடக்கிறது. நான் அதற்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை.

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது நம் விழா அல்ல.

**திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்:** நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே நெஞ்சத் தாமரையாக இருக்கக் கூடிய ஸ்ரீரங்கத்திலே நடந்த விழா நம் விழா இல்லை என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** நம் விழா என்று சொல்வது அரசு நடத்திய விழா அல்ல என்ற பொருளில் சொன்னேன். ஸ்ரீரங்கம் கும்பாபிஷேக விழாவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுவார்கள் என்று எனக்கு உண்மையிலேயே தெரியாது.

**திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்:** தமிழ் நாட்டில் நடக்கக் கூடிய எந்த விழா என்றாலும் எனக்கு ஆர்வம் உண்டு. தமிழ் மக்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யக்கூடிய விழா எல்லாவற்றையும் நான் மதிக்கிறேன். ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது குறைந்தளவு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அங்கம் பெற்றிருக்கிற அரசியல் கட்சித் தலைவர்களை இப்படிப்பட்ட விழாக்களுக்கு அழைக்கலாம் என்று போட்டிருந்தால் இன்னும் தாராள மனதுடையதாக இருக்கும். இந்த உத்தரவினால் முதலில் பாதிக்கப்பட்டவன் நான்தான். திருவண்ணாமலை நகராட்சி எனக்கு ஒரு வரவேற்பு அளிப்பதாக இருந்தது. அந்த வரவேற்பின்போது இரண்டு பள்ளிக் கட்டடங்களையும் நான் திறக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் தீர்மானித்திருந்தார்கள். அந்த உத்தரவு வந்த காரணத்தால் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கல்வித் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிற எனக்கு அந்த இரண்டு பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கூட திறந்து வைக்க முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது ஒரு அவல நிலை அல்லவா? ஆகவே, இந்தப் பட்டியலை விரிவு

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

படுத்தி, ஏதோ உள்நோக்கத்தோடு இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற விவாதத்திற்கு இடமில்லாமல், மாற்றி யமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தங்கத் தமிழகத்தினுடைய சிங்காரச் சென்னை மாநகர், தமிழகத்தின் தலைநகர், 300-வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாட வேண்டிய கால கட்டத்தில் நின்று கொண்டிருக் கிறது என்பது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆதரிக்கத்தக்க செய்தி. ஆனால் இந்த விழாவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களும், மாநகராட்சி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மேயரும் இருக்கிற போது இந்த விழா கொண்டாடப்பட்டால் அது மிகவும் பொருத்த மாக இருக்கும். அவர்கள் இல்லாமல் இப்போது கொண்டாடப் படுவது எந்த வகையிலும் பொருத்தமாகாது. இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய நகரங்களில் சென்னை மாநகர் ஒன்று. இந்த மா நகரில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களும் மேயரும் இல்லாமல் இந்த விழாவினைக் கொண்டாடுவது என்பது வரலாற்றில் படியும் ஒரு கறை, அந்தக் கறை ஏற்படக்கூடாது என்பது என் ஆசை. ஆகவே, இந்த விழாவினை 300-வது ஆண்டு தான் கொண்டாட வேண்டும் என்று இல்லாமல் ஓராண்டுக்குப் பின்னால் கொண்டாடுவதாக இருந்தாலும், அதற்குள் மாநகராட் சியின் தேர்தலை நடத்தி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை யும், மேயரையும் சென்னை மாநகராட்சி கொண்டிருக்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்தி, இந்த விழாவினைக் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய நலன்களைக் கவனிப்பதற்கு முதலமைச்சருடைய தலைமையில் உயர்மட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அது ஒரே ஒரு முறைதான் கூடியதாக என் நினைவு. அதன் பிறகு கூடவே இல்லை. குறைந்தளவு இந்த மாநகரத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை உள்ளிட்ட ஆலோசனைக் குழு (கன்சல்டேட்டிங் கமிட்டி) என்ற நிலையில் ஒரு குழு அமைத்து ஆலோசனைகள் நடத்தி, காரியங்களைச் செய்வது ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதை அரசும் மனம் உவந்து ஒப்புக் கொண்டு, அதற்கான காரண காரியங்களை எல்லாம் செய்யும் என்று நான் அறிவேன்.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 ஏப்ரல் 28

(மாலை 5-10)

ஆனால் அப்படி அமைக்கப்பட்ட குழுவிலே யார், யார் இருக்கிறார்கள், அந்தக் குழு செயல்படத் தொடங்கி விட்டதா என்பதை எல்லாம் என்னால்கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அப்படி ஓரளவுக்காவது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இடம் பெற்று இந்தப் பெருநகரத்தினுடைய வளர்ச்சியைப் பற்றி, சீர்திருத்தம் பற்றி ஆலோசனையை நல்கி அதிகாரிகளுடைய கூட்டுறவோடு அது செயல்படுகிறது என்ற நிலையை நீங்கள் உண்டாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுகொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய வேளாங்கண்ணி நகரியமாக ஆக்கப்பட்டபோது அது அவ்வாறு நகரியமாக ஆக்கப்படுவதற்கு என்னென்ன தகுதிகள் உண்டோ அத்தனை தகுதிகளையும் கொண்ட, அடுத்துள்ள நாகூரையும் நகரியமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல முறை இங்கே வற்புறுத்தப்பட்டது. அரசும் அதை ஏற்றுக் கொண்டது. அப்போது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் அதைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி தந்தார்கள். பின்னர் அதை நினைவூட்டியபோது ஒரு ஆர்டினன்ஸ் மூலமாக அதைச் செய்கிறோம்; மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும்கூட இதற்கு ஒப்புதல் தந்து விட்டார்கள் என்ற நல்ல செய்தியினையும் இங்கே சொன்னார்கள். ஆனால் இதுநாள் வரையில் அது நடக்கவில்லை. இந்தத் துறை உங்களுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்தக் காலத்திலேயாவது அது நடக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி—நான் காலையிலே இங்கே சட்டமன்றத்திற்கு வந்துவிட்டு இந்த விவாதம் நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு என்னுடைய தொகுதியில் இன்றைய நிலவரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சுற்றிப் பார்த்தபோது மிக வேதனை தரத்தக்க அளவுக்குக் குடிநீர்ப் பிரச்சினை பாரதூரமான பிரச்சினையாக அங்கே தலைதூக்கி இருப்பதைக் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. இரண்டொரு வட்டங்களைத் தவிர, கிட்டத்தட்ட எல்லா வட்டங்களிலும் அந்தப் பிரச்சினை மிக மோசமாக இருக்கிறது. மீனவர்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய நடுக்குப்பம், அயோத்தியாகுப்பம் பகுதியிலும் ஏழைப்பாழைகள் மிக நெருக்கமாக வாழக்கூடிய நிலப்பாச்சா தர்கா; கட்டுமஸ்தான் தர்கா போன்ற பல பகுதிகளிலும் அம்பேத்கார் நகர் பகுதியிலும்,

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

சைவ முத்தையா முதலி தெருவிலும் குடிநீர்க் கஷ்டம் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதேபோல் எலிபன்ட் டேங்க், சாம்நகர் போன்ற பகுதிகளிலும்கூட இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. இங்கெல்லாம் மாநகராட்சி அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தண்ணீர் வரக்கூடிய பகுதிகளில் குழாயில் வரக்கூடிய தண்ணீரில் இருக்கக்கூடிய நாற்றம் சகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. ஒரு சமயம் சாக்கடை நீரோடு கலந்து வருகிறதோ என்ற சந்தேகம்கூட இருக்கிறது. அதை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய முறையில் சில பகுதிகளில் மஞ்சள் காமாலை நோய் பரவி இருக்கிறது. இதையெல்லாம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவையெல்லாம் சட்டமன்றத்தில் பேசவேண்டிய பேச்சல்ல. மாநகராட்சி இருந்தால் அந்த மாநகராட்சியிலே பேசித் தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினையாகும் இது. ஆகவே எங்களுடைய இந்தப் பிரச்சினையை வெகு சீக்கிரம் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலேயாவது நீங்கள் மாநகராட்சிக்குத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். பிரச்சினை இவ்வளவு அக்யூட்டாக இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் ஒரு பரிசோதனைத் திட்டமாக வாவது கடல் நீரை உவர் நீக்கி கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளிலே ஓரமாக வாழக்கூடிய குடிசைப் பகுதி மக்களுக்காவது வழங்கக்கூடிய முறையில் ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டு நடத்தினால் என்ன என்பதைப் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நடுவண் அரசு செய்திருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் ஒரு மொபைல் திட்டமாகக்கூட ஒரு சில இலட்ச ரூபாய் செலவில் நடத்த முடியும் என்று அவர்கள் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சி நிவாரண வேலைகள் போர்க்கால முனைப்போடு நாடெங்கும் நடக்க வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளோடும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி 2 மாத காலம் பொதுக்கூட்டங்களோ, ஊர்வலங்களோ நடத்தாமல் வறட்சியைப் போக்குவதற்கான நலத்திட்டங்களிலேயே எல்லோரும் ஈடுபடுவது என்ற ஒத்த கருத்தினை உருவாக்கினால் அது மெத்த பயன்தரும் என்று கருதுவதோடு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இறைவன் அருளில் நம்பிக்கை வைத்து அவனிடத்திலே கையேந்தி பிரார்த்திக்கின்ற வகையில், எல்லா மத மக்களையும் வேண்டி அரசின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுவதும் மெத்த

பயன் அளிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். 100 கோடி ரூபாய் செலவழித்தும்கூட நிறைவேற்ற முடியாத பல நன்மைகளை இறைவன் கருணை மழை பொழியச் செய்வதால் அதைச் செய்ய முடியும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் நேற்று மாலையில் பெய்த மழைகூட காட்டியிருக்கிறது. இன்று மாலைகூட அந்த மழை வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த மழையை வரவழைப் பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு அமை கிறேன்.

திரு. எ. தெய்வநாயகம்: மரியாதைக்குரிய பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும் பற்றிய 28 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன்வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். காலையிலிருந்து என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த பல உறுப்பினர்களும், மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் களும் தங்கள் தங்கள் தொனியிலே பல கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டிலும் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெரியவர் அப்துல் சமத் அவர்கள் கூறியதைபோல ஆண்டவன்தான் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு வந்திருக்கிறது.

காரணம் என்னவென்றால் மதுரை மாநகரத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூட இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்படவில்லை. அதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். மதுரை மாநகரம், மாநக ராட்சியிலே ஒரு அங்கம் ஆக இருப்பதோடு, தமிழ்நாட்டை ஆண்டுக் கொண்டிருக்கிற தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற பெருமை எங்களுக்கு உண்டு என்பதை நான் பெருமிதத்தோடு இந்த அவையில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

இன்று மதுரை மாநகரத்தில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை உச்ச கட்டமாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். அந்த உச்ச கட்ட பிரச்னை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து இன்றைக்கு ஒரு வடிவத்திற்கே வந்திருக்கிறது. அந்த

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

வடிவமும் எதிர் காலத்தில் எப்படி இருக்கும் என்பதை சிந்திக்க முடியாத கால கட்டத்தில் இருக்கிறது. நமது முன்னாள் அமைச்சர் கா. காளிமுத்து அவர்கள் இருந்தபோது இந்த குடி தண்ணீர் பிரச்னையில் ஒரு நாட்டம் கொண்டு செயலாற்றுவதில் முனைந்திருந்தார்கள். அவர் இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பின ராக மட்டுமல்லாது அவரது கட்சியில் நல்ல பொறுப்பினையும் ஏற்றுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட எல்லாப் பெருமையும் எங் களுக்கு இருந்தும் நாங்கள் உழன்று கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்றால் அந்த ஆண்டவன்தான் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

நமது பல மாவட்டங்களிலேயும் இந்த தண்ணீர் பிரச்னை மிகப் பெரிய முக்கியமான பிரச்சினையாகத்தான் இருக்கிறது. நமது தலைமைச் செயலர் அவர்கள் அன்னிய நாடு சென்று உலக வங்கியில் இருந்து கடன் வாங்குவதற்கு, அதுவும் சென்னை மாநகரத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரை பெறுவதற்காக என்று அறியும்போது உள்ளபடியே எனக்கே கொஞ்சம் சந்தோஷமாக இருந்தது. அதுபோல் மதுரை மாநகரத்திற்கும் நீங்கள் திட்டங் களை தீட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது சில திட்டங்களை மட்டும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பெரியார் டாமிலிருந்து பைப்புகள் மூலமாக மதுரை மாநகரத்திற்கு குடிதண்ணீர் கொடுக்கப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பெரியார் அணையில் இருக்கும் தண்ணீர், பாசனத்திற்கும் குடிதண்ணீருக்கும் போதுமானதாக இருக்குமா என்பதே சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை செயலாற்றுவதைக் காட்டிலும் ஒரு நிரந்தரமான திட்டத்தை செயலாற்ற வேண்டிய கால கட்டத்தில் நாம் இருக் கிறோம்.

மதுரையில் 10 லட்சம் ஜனத் தொகை என்று அறிவித்திருக் கிறார்கள் இந்த அறிக்கையில். அந்த புள்ளி விவரம் தப்பு. 20 லட்சம் ஜனத் தொகை கொண்ட ஒரு மாநகரம் அது. அத் தோடு ஃப்ளோட்டிங் பாப்புலேஷன் என்று சொல்லுவார்களே, அது போல் வந்து போகக்கூடிய ஜனத் தொகை வேறு கூடுதலாக இருக்கும். அத்தனை பேருக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய் வதற்கு நல்ல ஒரு நிரந்தரமான திட்டத்தை வகுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியார் டாமிற்கு வரும் தண்ணீரின் கொள் அளவைக் கூட்ட வேண்டும்.

[திரு. எ. தெய்வநாயகம்] [1987 ஏப்ரல் 28

அத்தோடு நமது கேரள மாநிலத்தில் மேற்கே செல்லும் நதிகளை திருப்பி பெரியார் டாமுக்கு கொண்டு வந்து குழாய்களின் மூலமாக தண்ணீர் விநியோகம் செய்வது மிகச் சிறந்த ஒரு திட்டமாக இருக்கும். அப்படி இல்லை என்றால் கல்லார் அணை திட்டத்தையாவது நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டும். எதிர்காலத்தில் இந்த தண்ணீர் பஞ்சம் தீர்ந்து விடும் என்று நினைத்து விடக் கூடாது. காலம் காலமாக மழை பெய்தாலும் அவைகள் எந்த அளவிற்கு பின் விளைவுகளை விளைவித்தன என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மதுரை மாநகரத்தில் சொத்து வரி பிரச்னை பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. வரி இல்லை என்று தமிழக அரசு பேரூராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் நகராட்சிகளுக்கும் அறிவித்து விட்டது. ஆனால் உண்மை நிலைமை என்ன என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு பதில் கூறவேண்டும். கூறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

(மாலை 5-20)

சொத்து வரிக்கு இப்போது ஒரு அசெஸ்மெண்ட் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சொத்து வரியைப் பொறுத்த வரையில் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அதனுடைய அசெஸ்மெண்ட் நடந்து கொண்டிருக்கும் அந்த 3 ஆண்டு காலத்திற்குள், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன், இப்போது இரண்டாவது முறையாக அவர்கள் பவனி வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் போடுகின்ற வரியைப் பார்க்கின்றபோது, ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இரண்டு மடங்குக்கு குறைந்து யாருக்கும் வரி விதிக்கவில்லை. இந்த சொத்து வரி என்பது, மாநகராட்சிக்கு மட்டும் இப்படி இருக்கிறதா? பக்கத்திலே இருக்கிற நகராட்சிகளுக்கு, பேரூராட்சிகளுக்கு இல்லை என்று சொன்னவுடன், மக்கள் இவைகளைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, சென்னை மாநகராட்சிக்கும், மதுரை மாநகராட்சிக்கும், கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சிக்கும் இந்த சொத்துவரிப் பிரச்சினையில் பல வேறுபாடுகள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஒரு விதமாக இருக்கிறது, மதுரை மாநகராட்சிக்கு ஒரு விதமாக இருக்கிறது, கோயம்புத்தூர்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

மாநகராட்சிக்கு ஒரு விதமாக இருக்கிறது. இப்படி இருக்கக் கூடாது. இதை ஒருவகைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

சென்ற முறை தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பது சம்பந்தமாக இங்கே பேசும்போது கூட நான் இதைச் சுட்டிக் காண்பித்தேன். அறிக்கையின் வாயிலாக இந்த சொத்து வரிகளை அசெஸ்மெண்ட் செய்கிறபோது, 40 சதவீதம் 50 சதவீதம் கூட்டுவோம் என்று அறிக்கை விட்டுவிட்டு, அப்போது சொத்து வரியை விதித்தால், அங்கேயிருக்கிற மக்களுக்கு எந்தச் சிரமமும் இருக்காது, அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இல்லையென்றால் அதைப் போட்டுவிட்டு, பிறகு அதைக் குறைப்பதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை எடுத்தாலும், ஒரு சிலருக்கு மட்டும்தான் இதில் குறைப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்குமே தவிர, பலருக்கு கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த சொத்து வரிப் பிரச்சனை. எனவே இந்த சொத்து வரிப் பிரச்சனையைப் பற்றி அறிவிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி டவுன்ஷிப்புக்கும் இது பொருந்துமா என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகள் பற்றிக் கூறும்போது, டவுன்ஷிப்பும் இதிலே அடங்குமா என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கொஞ்சம் கவனித்து, இந்த வரிப் பிரச்சனையில் எங்களுக்கு சலுகை காண்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரோடு வசதிகள். மதுரை மாநகராட்சியில் பல ரோடுகள் இன்னும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. உலகத் தமிழ் மாநாடு 1982-லே நடந்ததற்கு பிறகு, கிட்டத்தட்ட 6, 7 ஆண்டுக்காலம் ஆகியும், ரோடுகள் அங்கே பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்காக, அவர்கள் ஒரு கோப்பை அனுப்பியிருக்கிறார்கள், 3 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் என்று சொல்லி, இந்த 3 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை சாங்க்சன் செய்தால்தான் ரோடுகளை அங்கே வசதியாக போடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள்.

அந்தக் கோப்பு என்ன ஆயிற்று? எப்படி இருக்கிறது? அது நிறைவேறுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. இந்த ரோடு வசதிகளைச் செய்வதற்கு எங்களிடத்திலே பணம் போதாத நிலைமை இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

அடுத்து மதுரை மாநகராட்சியில், அங்கே மார்க்கெட், சநதை ஏலம் என்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. பல சண்டைகள் அங்கே நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அங்கே ஏழை எளியவர்களும், பூ விற்கும் வியாபாரிகளுக்கும் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். தனி நபர்களுக்கு ஏலம் விடும்போது, அவர்களுக்கும், சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் தகராறு ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகள் சங்கம் என்று வைத்துக்கொண்டு முறையிடுகிறார்கள். அந்த முறையீட்டை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை ஒரு வழிப்படுத்தவேண்டும். அதாவது அந்த வியாபாரிகளுக்கு அங்கே ரெவின்யூ குறையாத அளவிற்கு சலுகைகளைக் காட்ட முடியுமா? அல்லது ரெவின்யூவை அதிகாரிகள் மூலமாக வசூல் செய்யலாமா என்பதை கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் சென்னை மாநகராட்சியிலே அப்படி ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இதே முறையை மதுரை மாநகராட்சிக்கும் கொண்டு வரவேண்டும். இது ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மார்க்கெட் பிரச்சினையில், தனி நபர்களுடைய ஏலம் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஏன் என்றால், போட்டி போட்டு ஏலம் எடுத்து விடுவதால், தனி நபர்கள் போய் ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காண்பித்து, கோர்ட்டிலே தடை வாங்கிக் கொண்டு, ஏலத்தொகையை வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரு மோசடியை உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆட்படாமல், இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான முடிவை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரம் மதுரை மாநகராட்சியில் இந்த மின்சார இலாக்காவிலே பல இடையூறுகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. சரியான மின் திட்டங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. பல யூனிட்டுகளில், சிப்பந்திகள் அமர்த்தப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

அதுமட்டுமல்லாமல், டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இல்லாத நிலைமையிருக்கிறது. வளர்ந்து வருகிற நகரத்திலே பல குளிர் சாதனம் பொருந்திய தியேட்டர்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. குளிர்சாதனம் பொருந்திய பல கடைகள் அமைக்கப்படுகின்றன, இப்படியெல்லாம் கடைகளை அமைத்து அவர்கள் மின்சாரம் தேவை என்று சொல்கிற போது, அதனுடைய அவசியம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் மின்சார வசதியைப் பெருக்குவதற்கு அங்கே முடியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இல்லை என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்கு வாகன வசதிகளும் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உழன்று கொண்டிருக்கிறது இந்த மின்சார இலாக்கா. எனவே இந்த இலாக்காவிற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரை மாநகராட்சியில் உள்ள வாகனங்களை செப்பனிடுவதற்கு ஒரு ஓர்க் ஷாப் இருந்தது. அந்த இடம் இன்னும் மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. அதிலே பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அந்த ஓர்க் ஷாப் இயங்கவில்லை. மாநகராட்சிக்கு என்று ஒரு ஓர்க் ஷாப் இல்லை என்று சொன்னால், சுகாதாரக் காரியங்களைச் செய்கிற லாரிகளையும், தண்ணீர் வசதிக்காக உள்ள லாரிகளையும், மின்சார வசதிக்காக உள்ள லாரிகளையும் செப்பனிடுவதற்கு ஒரு இக்கட்டான நிலைமை மதுரை மாநகராட்சியில் இருந்து வருகிறது. இதை நான் பல முறை சட்டமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருந்தாலும் இதை புண்ணியமாக நீங்கள் நினைத்து அந்தச் செயல் திறனை செயல் வடிவத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை மாநகரத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக ஒரு 'மாஸ்டர் பிளான்' என்ற ஒரு பிளானை, மதுரை மாநகரத்தினுடைய வளர்ச்சியை எண்ணி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே இங்கே அனுப்பி இருக்கிறார்கள்; அறிக்கைகளை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் மூலம் உலக வங்கியினுடைய கடன் வந்தவுடன் அந்த 'மாஸ்டர் பிளான்' நிவர்த்திச் செய்யப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த உலக வங்கிக் கடனைப் பெறுவதற்கு தாங்கள் என்ன முயற்சி

எடுத்து இருக்கிறீர்கள். அதை எந்த அளவிலே உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பூந்தமல்லி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுடைய தொகுதியில், ஆவடி, திருவேற்காடு போன்ற பெரிய நகரியங்கள் உள்ளன. இவற்றில் ஏறத்தாழ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றங்கள் இல்லை. நியமன உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. மக்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதிகாரிகள் மனம்போன போக்கில் நடக்கிறார்கள். தமிழகத்திலேயுள்ள எல்லா நகரியங்களையும் மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத நகரியங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனத்திலே கொண்டு, உங்களுடைய நல்ல எண்ணத்தை நாங்கள் எதிர்நோக்கி இருக்கிறோம். மதுரை மக்கள் வாழ, அவர்களுடைய எண்ணத்தை நீங்கள் ஈடேற்றுவதற்கு நல்ல பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

**திரு. எம். அண்ணாதாசன்:** மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சமுதாய நல வளர்ச்சி, நகராட்சி, மாநகராட்சி என்ற தலைப்பில் இங்கே மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் கருத்தையெல்லாம் சொல்லி, இறுதியாக எனக்கு கிடைத்திருக்கிற இந்த நல்ல நேரத்தில் ஒருசில கருத்துக்களை நான் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் உள்ளாட்சித் துறையிலே ஒன்றுமே இல்லை, மோசமான நிலையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லியும், குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயன் அவர்கள், இந்தத் துறையைச் சார்ந்திருக்கிற அமைச்சருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற கேள்வியையும் இங்கே அவருடைய

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

பாணியிலே கேட்டார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவரிடம் ஆட்சியை, மக்கள் அவர்கள் கையிலே கொடுத்து அமர வைத்ததற்குப் பின்னால் 1986 ஆவது ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களுக்கு முன்னால் வரை இந்த மாமன்றத்திலே, எதிர்வரிசையிலே உட்கார்ந்து இருந்த அனைத்து மெம்பர்களும், உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெறவில்லை; உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெறவில்லை; மக்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படவில்லை; ஜனநாயகம் சாகடிக்கப்பட்டு விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லி எங்களுடைய மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற அனைத்து சமுதாயத்தினருக்கும் சம உரிமை வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்ற குறிக்கோளோடு கொண்டு வந்து மிக முக்கியமான திட்டத்தை, நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று சில நேரங்களில் தடை படுத்தப்பட்டாலும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கோரிக்கைகளை ஏற்று உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்தினார்கள் என்பதை தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது.

(மாலை 5-30)

உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி இந்த மாநிலத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்தில், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு பொறுப்பாளர்கள் இல்லாத நேரத்தில், ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும், நகரத்திலும் பேரூராட்சியிலும் என்னென்ன திட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, எந்தெந்த ஆண்டில் நிதி ஆதாரங்கள் எந்தெந்த வகையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, சிற்றூர்களின் வளர்ச்சி எவ்வளவு மேம்பாடு அடையச் செய்திருக்கிறது, ரோடு வசதிகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், இன்னும் சமுதாயக் கூடங்கள், ஏழைஎளியவர்களுக்கு கடனுதவி அளிக்கின்ற மத்திய அரசின் கூட்டுத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை, இது போன்ற அனைத்து திட்டங்களையும் இந்த அரசுதான் அன்றைக்கு செய்து முடித்தது என்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது.

இங்கே பேசிய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் சமத் அவர்கள்கூட இங்கே பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள்—உள்ளாட்சிதுறைக்கு இருக்கின்ற அத்தனை அதிகாரங்களும் பறிக்கப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, இதிலே கல்வியை எடுத்துக்கொண்டது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது என்று பின்னால் சொல்லிவிட்டு, அவர் தன் பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய நீண்ட நாளைய கோரிக்கையை, நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்ற எதிர் வரிசையிலே இருக்கின்ற நீங்கள் தான் எழுப்பினீர்கள். 18 ஆண்டு காலமாக எங்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குங்கள் என்று அந்த ஆசிரியப் பெருமக்கள் கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலேதான் அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டதால், அரசாங்கத்தோடு அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதோடு அல்லாமல், அதற்குப் பின்னால் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிர்வாகத்திலே விட்டுவிடுவது என்ற கோரிக்கையையும் இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் அரசு இலாகாவுடன் இணைக்கப்பட்டார்கள். அதேபோல, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கின்ற நேரத்தில், அது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையை நேரடியாக கவனித்து வந்தது. அதன் அதிகாரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்தான் இருந்தது. அவர்கள் தங்களையும் நேரடியாக அரசுத் துறையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பல காலகட்டத்தில் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில், இந்த அரசு அந்தத் துறையையும் இணைத்துக் கொண்டது என்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது. என் சொல்லுகிறேன் என்றால், பறிக்கப்பட்டு விட்டது என்று முதலிலே சொல்லிவிட்டு, பின்னாலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதை ஒருவகையிலே வரவேற்கிறேன் என்று சொல்வது, அவ்வளவு சாலச் சிறந்ததாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உள்ளாட்சித் துறையில் இப்போது எந்த உரிமையை இந்த அரசு பறித்து விட்டது என்பதை நான் பணிவோடு கேட்க விரும்பு கிறேன். உள்ளாட்சித் துறையில், ஊராட்சித் தலைவருக்கு இருக்கின்ற உரிமையை, அதிகாரத்தை இந்த அரசு எங்கே பறித் திருக்கிறது? பேரூராட்சித் தலைவருக்கு, கவுன்சிலருக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை, இந்த அரசு எங்கே பறித்திருக்கிறது? ஊராட்சி ஒன்றிய கவுன்சிலில் எடுத்துக்கொண்ட 3 துறைகளைத் தவிர, அங்கே இருக்கின்ற மற்ற அதிகாரங்களை இந்த அரசு எங்கே எடுத்திருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து எதிர்க் கட்சி யிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அடுத்தடுத்து பேசுகின்றபோது சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இப்போது இருக்கின்ற இந்த அதிகாரம், இன்றைய சூழ் நிலையில், கடந்த காலத்தில் உள்ளாட்சித் துறையில் நடந்து கொண்டிருந்த நிலையைப் போல் அல்ல. இப்போது இருக்கின்ற ஊராட்சித் தலைவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஓட்டுப் போட்டவர்களுக்கு ஒரு நீதியும், ஓட்டுப் போடாதவர்களுக்கு ஒரு நீதியுமாக உள்ளாட்சித் துறையில் இன்றைக்கு செயல்பட்டு வருகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை, எனக்கு முன்னால் பேசிய எங்கள் இயக்கத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் தெளிவாக, ஆதாரத்துடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு, ஒன்றைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தலுக்குப் பின்னால், தாங்கள் பதவிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினரை, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உட்காருவதற்கும், அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளை அழைத்து என்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்கிற நேரத்தில் கூட, அந்த ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந்தலைவராக இருக்கக் கூடியவர்கள் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு மிரட்டிக்கொண்டு இருக் கிறார்கள் என்பதை தயவு செய்து என்னால் புள்ளி விவரங் களோடு சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப்

பிடித்து விட்ட காரணத்தால் அதை எந்த அளவிற்கு பயன் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் பயன்படுத்தாமல், எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சி என்ற எண்ணத்திலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல திட்டங்களை மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு செயல்படுவதில்லை என்று ஆதாரங்களோடு என்னால் விளக்கமாகச் சொல்ல முடியும்.

இன்றையச் சூழ்நிலையில், உள்ளாட்சித் தேர்தல்களுக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டிலே எவரிடமும் இருக்கிற அதிகாரத்தை இந்த அரசு பறிக்கவில்லை. காரியங்களைச் செய்ய முடியாதவர்கள், கையாலாகாதவர்கள் தான் இன்றைக்கு ஒன்றையுமே செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு புதன் கிழமையும், வெள்ளிக் கிழமையும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் செக் போட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந் தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந் தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் புதன் கிழமையும், வெள்ளிக் கிழமையும் செக் போட்டுப் பணம் பெறாமல் இல்லை. அந்தப் பணம் மக்களுக்குச் சேவை செய்யப் பயன்படுகிறதா இல்லையா என்று பார்க்கும் பொறுப்பு நம்மிடத்திலே இருக்கிறது. அதை விட்டு விட்டு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்வது நல்ல பொருத்தமாக இல்லையென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையச் சூழ்நிலையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு பொறுப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழும் 2, 4, 6 பேரூராட்சிகள் வரை இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒரு பொறியாளர் தான் இருக்கின்றார். அந்த ஒரு பொறியாளர்தான் எஸ்டிமேட் போடுவதும், சாங்ஷன் அளிப்பதும், செக் பண்ணுவதும், வேலை செய்ய அனுமதி கொடுப்பதும் என்ற நிலைமைகள் இருக்கின் றன. ஆறு பேரூராட்சிகளைக் கொண்ட, அதாவது கிட்டத்தட்ட 20 முதல் 26 ஊராட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு ஒன்றியத்திற்கு ஒரு பொறியாளர் இருந்தால்—என்னுடைய தொகுதியிலே மிக அதிக

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

மான ஊராட்சிகள் ஒன்றியத்தின் ஆளுகைக்குள் இருக்கின்றன— மக்களுடைய தேவைகளை கவனிப்பதில் மக்களுக்குத் தேவை யான சேவையை செய்வதில் தாமதமாகிறது. எனவே என்னுடைய கோரிக்கையாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்க ளிடம் நான் வைக்க விரும்புவது என்னவென்றால், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு பொறியாளர் என்று இருப்பதை மாற்றி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கீழ் இயங்கும் பேரூராட்சி களையும், ஊராட்சிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு இன்னும் அதிகப்படியாக ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு பொறியாளரையாவது நியமிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற 'பொன்மலை' நகராட்சி மிகவும் பின் தங்கிய நகராட்சி. அது மிகப் பெரிய பரப்பளவைக் கொண்டதாகும். ஆனால், அங்கே பின் தங்கிய மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அது நகராட்சியாக ஆனதற்குப் பின்னாலேதான் தேர்தலே நடந்தது. தேர்தலுக்குப் பின்னால் அந்த நகராட்சியை நல்ல முறையிலே செயலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த நகராட்சி நிர்வாகத்தைப் பார்வையிடுவதற்கு தலைவர்களுக்கும், மற்றும் உள்ள கவுன்சிலர்களுக்கும் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது அந்தப் பொன்மலை நகராட்சிக்கு நிதி உதவி செய்து வாகன வசதியைப் பெருக்கித் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து பேச அளித்த வாய்ப்புக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-40)

திருமதி இரா. சரோஜா: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானிய கோரிக்கை மீது பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றியினைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

எங்களது இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனைவரும் போற்றுகின்ற சத்துணவுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்து சத்துணவு உண்ணுகின்ற குழந்தைகளுக்கு இலவச பாட புத்தகங்களையும் இலவச சீருடைகளையும் வழங்கினார். அது மட்டும் அல்லாமல் குழந்தைகளுக்கும், ஏழை தாய்மார்களுக்கும் இலவச காலணிகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தார்.

தவிரவும் தற்போது 23 ஆயிரம் பேருக்கு முதியோர் பென்ஷன் வழங்க உத்திரவிட்டுள்ளார். மத்திய அரசு ஊதிய உயர்வினை அறிவிக்கும் போதெல்லாம் தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கும் அதே போன்று ஊதிய உயர்வினையும் அளித்து வருகிறது. அதே போன்று அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் பாகுபாடின்றி பொங்கல் பரிசு வழங்கப்படுகிறது. இது போன்ற எண்ணற்ற நன்மைகளை செய்து வரும் எங்களது மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நாடு வாழ்த்துகிறது. நல்லவர்கள் வாழ்த்துகிறார்கள். நேற்றையதினம் கூட இலங்கை தமிழர்களுக்காக 4 கோடி ரூபாய் உணவுக்காகவும், உடைக்காக வும் இங்கிருந்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மனதார வரவேற்று அவரை வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த உள்ளாட்சித் துறை மானிய கோரிக்கையில் கிராமப் புறப் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் முன்னேற்றத்திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஒரு கூறாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது, இதனை நான் வரவேற்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நாடு முழுவதும் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியான மாற்று எரிப்பொருளைக் கண்டு பிடித்து அவைகளை தனிப்பட்ட வீடுக ளிலும் சமுதாயம் முழுவதும் பயன்படுத்தும் வகையில் சாண எரி வாயு அடுப்புகளை நிறுவுதல், புகையில்லா அடுப்புகளை தயாரித்து அளித்தல் என்ற திட்டம் குடும்ப பெண்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும். இதனை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் மற்றும் குறு நில விவசாயிகளுக்கு மானியத் தோடு கூடிய கடன் வசதி, கூட்டுறவு சங்கம் அல்லது தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் புதிய கிணறுகள் வெட்ட, கிணறுகள் ஆழப்படுத்த வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட் டுள்ளது. அதனை நான் வரவேற்கிறேன். இதில் நபார்டு திட்டத்தில் 450 அடிக்கு குறைவான இடைவெளியுள்ள கிணறு களுக்கு இக்கடன் வசதி கொடுப்பதில்லை. சிறு விவசாயிகள். குறு விவசாயிகளின் நிலமோ மிகவும் குறைவானது. அப்படி யிருக்க அவர்கள் எங்கே போவார்கள் இந்த 450 அடி இடை வெளி தூரத்திற்கு. எனவே சிறு விவசாயிகள் குறு விவசாயி களின் நலன் கருதி மேற்படி லோன் பெற 250 அடி அல்லது 300

1987 ஏப்ரல் 28] [திருமதி இரா. சரோஜா]

அடி இடைவெளியிருந்தால் போதும் என்ற திட்டத்தினை கொண்டு வரவேண்டுகிறேன். அத்துடன் பெரு விவசாயிகளுக்கும் 10 ஏக்கர் நிலம உள்ளவாகளும் இன்றைய வறட்சி நிலையில் அவா களது பயிர்களையும் காப்பாற்றிக் கொடுக்கலாம் என்ற உத்தரவை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது தொகுதியின் நிலைமைகளையும் எடுத்து உரைக்க விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியில் கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக பருவ மழை தவறி யதால் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே எனது தொகுதியை வறட்சிப் பகுதியாகவும், பிற்பட்ட பகுதியாகவும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சியைப் போக்கும் வகையில் ஆழ் குழாய் கிணறுகள் அமைத்தும், ஏரி, குளம், குட்டைகள் வெட்டியும் நீரை தேக்கி குடிநீர் பிரச்சினை யைத் தீர்க்க முடியும். குடிநீருக்கு நிரந்தர தீர்வு காண காவிரி யிலிருந்து குடிநீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தினை துரிதமாக கொண்டு வர அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். எனது தொகுதியில் உப்பிலியாபுரம் ஒன்றியத்தில் தங்க நகர் பகுதியில் வண்ணான்துறை என்ற இடத்திலிருந்து அதனைச் சுற்றியுள்ள ஆங்கியம், அழகாபுரி, சாலக்காடு, கோம்பை, தங்க நகர், பச்சபெருமாள்பட்டி, ஆலத்துடையாம் பட்டி, கோனேரிபட்டி. எறகுடி, ஏ. கல்லாங்குத்து, பி. கல்லாங் குத்து, நடுப்பட்டி, ஆகிய 12 கிராமங்களுக்கும் ஒரு கூட்டு குடிநீர் திட்டத்தினை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் தமிழக அரசு தயாரித்து உள்ளது. அதனை இந்த ஆண்டே செயல்படுத்தி அங்கு குடிநீர் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் பச்சமலை யில் போடப்பட்டுள்ள ஆழ் குழாய் கிணறுகள் பெரும்பாலும் பழுது அடைந்து பயனற்று இருக்கின்றன. இரண்டு ஆண்டு காலமாக செயல்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றை சீர் செய்து பயன் பெறச் செய்ய உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலுள்ள பச்சைமலைக்குச் சாலை வசதி செய்து தர கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் மலை வாழ் மக்கள் மூன்று பஞ்சாயத்துக்களிலும், அதனைச் சுற்றி

யுள்ள கிராமங்களிலும் சேர்ந்து மொத்தம் 108 கிராமங்களில் சுமார் 35,000 மலை வாழ் மக்கள் (1980 ஆம் ஆண்டு நேர்முக கணக்குப்படி) வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களில் ஒரு சில கிராமங்கள் நீங்கலாக 99 சதவீதம் மக்கள் அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாமல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். 7 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்தும் மலை வாழ் மக்கள் கவனிக்கப்படாமலும், மலைவாழ் மக்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படும் தொகை, அம்மக்களுக்குப் போய்ச் சேராமலும் உள்ளது. எனவே அம்மக்களுக்கு உரிய தொகையினை வழங்கி நல்ல முறையில் அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற வகையில், தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி பச்சைமலைப் பகுதியில், துறையூர் ஒன்றியத்தில் இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களையும், உப்பிலியாபுரம் ஒன்றியத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்தையும், சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள பச்சை மலைப் பஞ்சாயத்தையும் ஒன்றாக சேர்த்து, பச்சைமலைப் பகுதியை மட்டும் ஒரு தனி ஊராட்சி ஒன்றியமாக அமைக்க வேண்டுகிறேன். அப்படி தனி ஒன்றியமாக பச்சை மலை அமைக்கப்படும்போது தான் அப்பகுதி மலை வாழ் மக்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். அப்பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள், போக்குவரத்து, மின்சார வசதிகள் எதுவும் கிடையாது. தற்போது துறையூர் ஒன்றியத்தில் பச்சைமலையில் போடப்பட்ட சோலார் லைட் (சூரிய ஒளி விளக்கு) அமைக்கப்பட்டது. அது பயன் தரவில்லை. எனவே பச்சைமலை முன்னேற்றம் அடைய அப்பகுதியினை தனி ஊராட்சி ஒன்றியமாக ஆக்கவேண்டும். அப்படி ஆக்கப்படும்போது, மத்திய அரசு நிதியினை திருப்பி அனுப்பாமல் அவ்வூராட்சி ஒன்றியமே பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போர்க்கால அடிப்படையில் பச்சைமலைப் பகுதியை தனி ஊராட்சி ஒன்றியமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி. தொழிற்துறையில் எந்தவித முன்னேற்றமும் அடையவில்லை. எனவே அப்பகுதியை தொழிற்துறையில் பின்தங்கிய பகுதியாக, துறையூர் தாலுக்காவை அறிவித்து, தொழில் துவங்க முன்வருபவர்களை ஊக்குவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திருமதி இரா. சரோஜா]

நான் மலைவாழ் மக்களின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதின் காரணமாக, அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு பாடுபடுவது எனது கடமையாகும். இரண்டு சாலைகள் அமைக்கும் பணி துவங்கப் பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அப்பணி முடிவடையாமல் உள்ளது. அதனால் அம்மக்கள் 25 கிலோமீட்டர் தூரம் மலைப் பகுதியில் நடந்து போய் வந்து, தமது ஜீவனத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். பெரிய இலுப்பூர், மணலோடை ஆகிய இடங் களில் இரண்டு மருந்தகங்கள் கட்டப்பட்டு, அங்கே இதுவரையில் டாக்டர்கள் கூட நியமனம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதனை அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலைவாழ் மக்களுக்கென்று பச்சைமலைப் பகுதியில் லேம்ப் சொசைட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த 'லேம்ப் சொசைட்டி, மூன்று முறை மூடப்பட்டு தற்போது பெருவாரி யான நஷ்டத்தில் நடந்து வருகிறது. ஆகவே அச்சங்கம் மலை வாழ் மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களை விற்பனை செய்வதில்லை. மலை வாழ் மக்களால் சேகரிக்கப் படும் கடுக்காய், தேன், எள், கடுகு, மொச்சை போன்ற பொருள் களை வாங்கி விற்குமேயானால், அச்சங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற் படாது. அத்துடன் அங்குள்ள உறைவிடப் பள்ளிக்குத் தேவையான பொருட்களையும் கீழேயிருந்து பள்ளிப் பொறுப் பாளர்கள் வாங்கிச் செல்வதால், அப்பொருள்கள் சரியாக அப் பள்ளிக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. எனவே இதனை தவிர்க்கும் பொருட்டு, உறைவிடப் பள்ளிக்குத் தேவையான அரிசி முதல் மற்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களை 'லேம்ப்' சொசைட்டியிலே தான் வாங்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால், அச் சங்கமும் பிழைக்கும், உறைவிடப் பள்ளிக்கும் பொருள்கள் போய்ச் சேரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-50)

மலையின் மேல் மின் வசதி ஏற்படுத்த பல ஆண்டுகளுக்கு முன் திட்டம் துவங்கப்பட்டது. ஆனால் மின் கம்பம் மட்டும் நடப்பட்டு பணி பூர்த்தி அடையாமல் உள்ளது. இவை அனைத் தையும் விரைவுபடுத்தி, மலைவாழ் மக்களின் வாழ்வு ஒளி பெறச் செய்ய வேண்டுமாய் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் அவர் களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி. மற்றும்

என்.ஆர்.ஈ.பி., திட்டத்தின் மூலம் பச்சைமலையில் கட்டுகின்ற வீடுகள் சரியான முறையில் கட்டப்படாமல் இடிந்துள்ளன. எனவே அங்கு கட்டப்படும் வீடுகளை நல்ல முறையிலே கட்டித் தர நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். சோஷில ஃபாரஸ்ட்ரி செடி வளர்க்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம். ஆனால் உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் இத்திட்டத்தை கொடுக்கிறார்கள். பல தவறுகள் நடக்கின்றன. அதனை போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள், பேரூராட்சி மன்றத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொலைக்காட்சி பெட்டிகளை தங்கள் வீட்டிற்குள் கொண்டுபோய் வைத்துக் கொண்டு காசு வசூலிக்கிறார்கள். இதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சியில் குப்பைகளை அகற்றுவதற்கு வாகனங்கள் போதவில்லை. சிறிய தெருக்களில் பெரிய லாரிகள் போக முடிவதில்லை. சிறிய தெருக்களில் செல்வதற்கும், குப்பைக் கூளங்களை அகற்றுவதற்கும், சிறிய லாரிகளையும், மாட்டு வண்டிகளையும் வாங்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர் தற்போது சிறப்பான பணிகளைச் செய்து வருகிறார். எற்கெனவே எனது மாவட்டமான திருச்சியில் பணியாற்றியுள்ள திருமதி சாந்தா ஷீலா நாயர் அவர்களின் பணி பாராட்டத்தகுந்ததாகும். இவர் திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளராக இருந்தபோதே எங்களது மலைவாழ் மக்களின் நலன்களில் அக்கறை கொண்டு சாலை வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்கு கால்நடையாகச் சென்று மக்களின் குறைகளை கேட்டு வந்துள்ளார். பெண்ணாக இருந்தும் கூட எந்த நேரத்திலும் பொது மக்கள் குறை என்று சொன்னால் உடனே சென்று பார்வையிட்டு சரிசெய்து வருகிறார்கள். நானும் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்பதால் மாநகராட்சி ஆணையாளரை பாராட்டுகின்றேன். மழைக் காலங்களில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற பணி பாராட்டத்தகுந்ததாகும். குழந்தைகளுக்கான கழிப்பறைகளை சென்னை மாநகராட்சி பல இடங்களில் கட்டித் தந்து ஏழை குழந்தைகளின் வசதியை பெருக்கியுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி பணியை இந்த நேரத்தில் பாராட்ட கடமைப்பட்

டுள்ளேன். இந்தப் பணிக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. எம். செல்லமுத்து : பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலம், நகராட்சி நிர்வாகம் குறித்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் இந்தத் துறையின் சார்பிலே சமுதாய நலம் என்ற தலைப்பில் என். ஆர். ஈ. பி., ஐ ஆர் டி பி, ஆர் எல் மி பி என்ற தலைப்புகளிலே வறுமையை ஒழிப்பதற்காக நிதியை ஒதுக்கி வேலைகள் பல்வேறு தலைப்பிலே நடைபெற்று வந்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டால் நாளுக்கு நாள் வறுமை அதிகரித்துக் கொண்டிருக் கின்ற சூழ்நிலையில் இந்த வறுமையை ஒழிப்பதற்காக மத்திய அரசு இந்தத் துறைக்கு பணங்களை ஒதுக்கி, கிராமபுறத்தி லும், நகர்ப்புறத்திலும் வறுமையால் வாடுகின்ற மக்களை கைதூக்கி விடுவதற்கு உதவுகிறார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கக்கூடிய பணம் என்பது அதற்கு போதுமானதாக இல்லை. இந்த நிதி ஆண்டிலேயே கூட 2,050 கோடி தான் இவ்வளவு பெரிய வறுமையில் இருக்கக்கூடிய மக்களை காப்பாற்றுவதற்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த பணங்கள் எல்லாம் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு போதுமான தாக இல்லை. மாநில அரசு, இந்த கிராமப்புற மக்களை வறுமையிலிருந்து மீட்பதற்கு ஒதுக்கக்கூடிய பணத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய பட்ஜெட்டை எடுத்துக்கொண்டால் 2½ சதவீதம் தான் ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்படி ஒதுக்குவதன் மூலமாக அவர்களை இந்த வறுமையிலிருந்து விடுவிக்க முடியாது. இப்படி 2, 3 திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் மட்டும் மக்களை வறுமையிலிருந்து மீட்க முடியாது என்று சொன்னா லும் அவர்களுக்கு இவைகளின் மூலம் சில நிவாரணம் கிடைக் கின்றது. அந்த நிவாரணத்திலே கூட மத்திய அரசு போதுமான அளவு நிதியை ஒதுக்கி கவனிப்பதற்கான முறையிலே செயல்பட வில்லை. அவைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு அதிக நிதியை ஒதுக்குவதற்கு மாநில அரசு முயற்சிக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 28

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கொரு தடவை டெல்லிக்குச் செல்லக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனாலே மத்திய அரசிடம் அதிக அளவு வலியுறுத்தி அந்த வறுமையை ஒழிக்கும் திட்டத்திற்கு அதிக நிதியை ஒதுக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் ஒரு 10, 15 சதமாவது மத்திய பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்குவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து ஊழியர்களும், அதே போல், பகுதி நேர எழுத்தர்களும் அரசுக்கு பல்வேறு கோரிக்கை களை வைத்து, தங்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் உள்பட பல போராட்டங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசு உரிய முறையில் பரிசிலித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாநகராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டியது மிக, மிக அவசியமானது. மதுரை மாநகராட்சிக்கும், கோவை மாநகராட்சிக்கும், சென்னை மாநகராட்சிக்கும் உடனே தேர்தலை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து, தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலம் மக்கள் குறைகளைக் களை வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் முன் வைக்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு ஆர்.இல்.இ.ஜி.பி. மூலம் என் ஆர் இ.பி. மூலம் போடப்படக்கூடிய பல்வேறு வேலைகளுக்கு அரசின் சார்பிலே அரிசியாகவும், பணமாகவும் வழங்குகிறார்கள். அரிசியும், கோதுமையும் என்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள மக்கள் கோதுமையைச் சாப்பிடுவதே இல்லை. ஆனாலும் கோதுமையும், அரிசியும் தான் தருகிறார்கள். அரிசியும் கூட மடை நாற்றம் எடுத்து, அந்த அரிசியை யாரும் வாங்குவதே இல்லை. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் எடுத்துக் கொள்வ தில்லை. ஒப்பந்தக்காரர்களும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அதனால் அந்த அரிசியை விற்று விட்டு பணமாகத் தான் தருகிறார்கள். எனவே தான் இந்த அரிசியைக் கொடுக்கும்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. செல்லமுத்து]

போது, தரமான அரிசியை எடுத்துக் கொடுப்பதற்கும் அந்த அரிசி வறுமையால் வாடுகிற அந்த மக்களுக்கு பயன்படுகின்ற அளவுக்கு, அவர்கள் அந்த அரிசியைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல தரமான அரிசியாக கொடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல் வேலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அரிசிக்குக் கூட அவர்கள் அளவு அடிப்படையிலே—ஒரு 100 கிலோ கொண்ட மூட்டை என்று சொன்னால், அங்கே போய் அதைப் பார்க்கிற போது 5 கிலோ, 6 கிலோ குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் பல்வேறு சங்கடங்கள் உருவாகின்றன. அந்த அரிசி கூட தரமான அரிசியாகவும், நல்ல அளவோடும் கூடிய முறையிலும் வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்.ஆர்.இ.பி., திட்டத்திலே சமூகக் காடு வளர்ப்பதற்காக 25 சதவிகிதம் பணத்தைக் கட்டாயமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கோருகிறார்கள். அப்படிக் கோருவதால், பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்படி அந்த சமூக நலக் காடுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு வளர்ப்பதற்கு ஒரு கன்றுக்கு 60 பைசா என்று நிச்சயிக்கிறார்கள். வேலி அடைக்க முடியாது. கன்று போட முடியாது. போட்ட கன்றுக்கும் தண்ணீர் ஊற்றுவதற்கு பணம் இல்லை. அதனால் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இன்றைக்கு எவ்வளவு கன்றுகள் இரண்டு, மூன்றாண்டுக் காலத்திலே நடப்பட்டன, எவ்வளவு கன்றுகள் உயிரோடு இருக்கின்றன, எவ்வளவு அதனால் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு விவரத்தை ஆராய்ந்து, அதில் இருக்கக்கூடிய முறைகேடுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக் காடு வளர்ப்புத் திட்டம் என்பது இன்றைக்கு யாருடைய நலனுக்காகவோ இருக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாகத் தான் இருக்கிறதே தவிர, அந்தக் காடு வளர்ப்பின் இடைய உண்மையான பலன், நலன் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. அதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 28

அடுத்து, வீடு கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம் தான். ஏனென்றால் அவர்கள் சாலை ஓரத்திலே கிராமப்புறங்களிலே குடிசைகளிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தரமான வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும். ஆனால் இப்போது கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கு எல்லாம் 6,000 ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள்.

அந்த 6,000 ரூபாய்க்கு, ஏறியிருக்கக்கூடிய விலைவாசிக்கேற்ப அந்த வீடுகள் எல்லாம் கட்டப்பட முடியவில்லை. அதிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும், அல்லது அதிகாரிகளும் சேர்ந்து சில ஒப்பந்தக்காரர்களைக் கூடப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் எல்லாம் தரமாக இல்லாமல் கட்டி முடிந்து ஓராண்டுக் காலத்தில் இடிந்து விழக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, அவைகளைத் தரமான வீடுகளாகக் கட்டித் தர ஏற்பாடு செய்து, கான்கிரீட் வீடுகளாகக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து, அதிக நிதியை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெண்களுக்கு கழிப்பறை வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே கூறியிருக்கிறீர்கள். 11,239 கழிப்பறைகள் கட்டி இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறது, குறிப்பிலே. நாங்கள்கூட, அந்தக் கழிப்பறைகள் கட்டுவதை எதிர்க்கவில்லை. வரவேற்கிறோம். ஆனால், இன்றைக்கு 11,239 கழிப்பறைகளும் உபயோகத்தில் இருக்கின்றனவா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. எங்கேயும் தண்ணீர் வசதியில்லாமல் அவைகள் எல்லாம் பன்றிகள் தூங்கக்கூடிய ஒரு இடமாகத் தான் இருக்கிறதே தவிர, கழிப்பறைகள் வசதியுள்ள கழிப்பறைகளாக இல்லை. அதை ஒரு ஆய்வு செய்து அதில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைப் போக்கி, எல்லாக் கழிப்பறைகளுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய காரியத்தையும் செய்து, கிராமங்களில் இருப்பவைகளை பராமரிப்பதற்கு ஊழியர்களைப் போடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

ஊராட்சிக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, 'எங்கே அதிகாரம் இல்லை' என்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய ஊராட்சிகளுக்கு 50 அடி அளவுக்குள்ளே பைப் அடிக்கலாம். வேறு அதிகாரமே இல்லை. பஞ்சாயத்து பணம் இருந்தால் செய்யலாம். பஞ்சாயத்தோ, 15 ஆண்டுக் காலமாக தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருந்த பணிகளை எல்லாம் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்கள் ஸ்பெஷலாகவே வேலை செய்து முடித்து விட்டு, அந்தப் பணம் இல்லாமல் திண்டாடக்கூடிய நிலையில் இருக்கக் கூடியவைகளுக்கு அந்த 50 அடி அளவுக்குத் தான் பைப் போட அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்த அதிகாரமும் இல்லை. எனவே, அந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுப்பதற்கான முறைகளில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-00)

அதைப் போல, குடிநீர் பம்புகளுக்குக்கூட அவர்களால் சாமான்கள் வாங்க முடியாது. மின் விளக்குகளுக்குக்கூட அவர்கள் சாமான்களை வாங்க முடியாது. அப்படியே வாங்க வேண்டுமென்றால் அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிகளிடம் அதற்கான அனுமதியைப் பெற்று பின்னாலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் நிச்சயித்திருக்கிற கடைகளில் வாங்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த சாமான்களும்கூட தரமானதாகத் தெரியவில்லை. லோகலில் இருக்கிற வேறு கடைகளில் சாமான்கள் தரமானவைகளாக இருக்கின்றன. அதோடு அந்தப் பொருள்களின் விலையும் குறைவாக இருக்கின்றது. இருந்தாலும் அங்கே போய் வாங்க முடியாது. எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊராட்சித் தலைவரும் எந்தக் கடையில் தரமான சாமான்கள் இருக்கிறதோ அதை அறிந்து அந்தச் சாமான்களை அந்தக் கடைகளிலே வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யக் கூடிய வகையில் உத்திரவிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 28

அதைப் போலவே ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு வரக்கூடிய வரிகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து பகிர்ந்தளிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து செஸ், நிலவரி இன்னும் சில செஸ் போன்றவைகள் உரிய முறையில் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. குறிப்பாக நாகப்பட்டிணம் ஊராட்சிக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மாவட்ட அரசு அதிகாரியிடமிருந்து வர வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு அரசு உடனடியாக தீர்வு காணவேண்டும்—அதை உடனடியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரிவிதிப்பு சம்பந்தமாக அரசு அதிகாரிகளை நியமித்து அதன் காரணமாகப் பல சிக்கல்கள் உருவாகி இருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பெற்றது) அதிலிருந்து விடுவிக்க உடனடியாக ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நகராட்சிகளையும் பொறுத்தவரையில் அவைகளே வரிகளைப் போட்டுக் கொள்ளக் கூடிய உரிமையை வழங்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் செய்கிறபோது அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் அதிகாரிகளையும் ஊழியர்களையும் நியமித்து வரிகளை வசூலித்துக் கொண்டு மக்களுக்கு வசதியைச் செய்து கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீன்பாசி குத்தகை ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்தில்தான் இருந்தது. இன்றைக்கு அந்தக் குளங்கள் எல்லாம் கிராம மீனவர்கள் சங்கம் என்று வைத்திருப்பவர்களிடம் எங்கேயோ இருப்பவர்களிடம் மொத்தமாகப் பேசி விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களிடம் பணம் வசூலிப்பதற்கு நீண்ட காலமாகிறது. காத்துக் கிடக்க வேண்டியதாயிற்று. அதுவும் அவர்கள் 25 சதவீதம் பணத்தை மட்டும் கொடுத்தாலே போதும் பாக்கியை அவர்கள் பிறகு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்படுவதால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வர வேண்டிய பணம் பாழ்பட்டுப் போய் விடுகிறது. எனவே இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அந்தக் குளங்களை எல்லாம் கூட பராமரிக்கிற பொறுப்பு பஞ்சாயத்தின் தலையில்தான் விழுகிறது. ஆனால் அந்தக் குளத்தில் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இரசாயனப் பொருள்களைக் கலந்து அந்தத் தண்ணீரையே

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

மக்கள் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலையை உருவாக்கி கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த முறையைக் கைவிட்டு மீண்டும் பஞ்சாயத்தே அந்தக் குளங்களையெல்லாம் ஏலம் விடுகிற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஊராட்சிகளுக்குப் பயன்படும் மரங்களை வைப்ப தற்கு நிறைய உதவிகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது புளிய மரமாக இருந்தாலும் தென்னை மரமாக இருந்தாலும் பஞ்சாயத்து சார்பில் வைத்து உருவாக்க பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதியாதாரங்களை அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

அடுத்து மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதுபோல, வருவாய் வட்டங் களைப் பிரிப்பதைப் போல ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பிரிக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் நாகை ஊராட்சி ஒன்றியம் 57 ஊராட்சிகளைக் கொண்டது எனவே அதைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பேரூராட்சி நிர்வாகம் இன்றைக்குப் பணம் இல்லாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் பேரூராட்சி மன்றங் களின் அதிகாரிகளுக்கு அதாவது ஈ.ஓ. க்களுக்கு அரசே சம்பளம் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் வேலை செய்யக்கூடிய துப்புறவுத்தொழிலாளர் களுக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள துப்புறவுத் தொழி லாளர்களுக்கு எப்படி அரசு சம்பளம் வழங்கப்படுகிறதோ அதைப் போல் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பேரூராட்சி, ஊராட்சி மன்றங்கள் மற்றும் நகராட்சி மன்றங்களில் பணி புரியக்கூடிய துப்புறவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசே சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுகொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே கேளிக்கை வரி, நிலவரி இவைகளை ஊராட்சிகளுக்கே கொடுத்துவிட வேண்டும். அதிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் பிரித்துத் தருகிறார்கள். இதன் காரணமாக நிர்வாகம் நடப்பதில் கஷ்டமும் சிக்கலும் ஏற்படு

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 28

கிறது. எனவே ஊராட்சிகளுக்கே கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

* திரு. மு. தங்கமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு மற்றும் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நகராட்சி மற்றும் சமுதாய வளர்ச்சி மானியக்கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்த தங்களுக்கு முதற்கண் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டில் வசிக்கும் மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தமிழக முதல்வர், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1986 ஆம் ஆண்டில் உள்ளாட்சித் துறையில் தேர்தல்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தேர்தலில் மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அதிகமாக வெற்றி பெற்றிருந்தாலும் மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கோட்பாட்டிற்கு இணங்க இன்றைக்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை மதிக்க வேண்டும் என்ற தார்மீக எண்ணத்தோடு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1986—87 ஆம் ஆண்டுக்காக உள்ளாட்சித் துறைக்கு ரூ. 177 கோடியை ஒதுக்கித்தந்தார்கள். ஆனால் இப்போது 1987—88 ஆம் ஆண்டிற்கு 193 கோடியை ஒதுக்கி ஜனநாயகத்தை மதித்து நிலை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தை 1981 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்து தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் தந்து, போக்குவரத்து வசதிகள் தந்து, பேருந்துகள் செல்லுகின்ற அளவிற்கு வசதி செய்து தந்து, ஏழையெளிய தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்காக பல்வேறு வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமப்புற மக்களுக்கு நகர்ப்புறங்களில் உள்ள வசதிகள் கிடைத்தாக வேண்டும் என்ற புரட்சித் தலைவரின் புனிதக் கொள்கைக்கிணங்க கிராமப்புறத்தில் அடிப்படை வசதிகள் இன்றைக்கு ஓரளவிற்கு பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் பல்வேறு வசதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது, மறந்துவிட முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு 1984 ஆம் ஆண்டு சுதந்திர தினத்தன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி வழங்குகிற ஒரு திட்டத்தை அறிவித்து அதை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு முதல் கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்காக வீடியோ கேசட் ரிக்கார்ட் பிளேயர் வழங்கும் மாபெரும் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக கிராமப்புற ஏழையெளிய, படிக்காத பாமர மக்கள், ஆகியோர் கல்வி, சமுதாயம் சத்துணவு, முதியோர் கல்வி, மருத்துவம், விவசாயம் போன்றவற்றைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

அதைப போன்று அந்தந்த நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள் ஆகியவற்றுக்கே வரி விதிக்கும் பொறுப்பை தந்திருக்கிறார்கள். அரசியல் நோக்கோடு அரசு மீது சுமத்திய பழி வாங்கும் செயல் இதனால் நீக்கப்பட்டு பொது மக்கள் அடையாளம் தெரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரி விதிக்கும் பொறுப்பை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தந்த தலைவர்களுக்கே தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே புரட்சித் தலைவருக்கு நான் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏழையெளிய கிராமப்புற மக்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள் ஆகியவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக மைய அரசும், மாநில அரசும் சமமாக நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து பல்வேறு திட்டங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதி யளிப்புத் திட்டம், தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மானியத்தோடு கடன் வழங்கப்பட்டு அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கபட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இலவச காலனி கள், இணைப்புச் சாலைகள், சிறு பாலங்கள், சமுதாயக் கூடங் கள், சத்துணவுக் கட்டிடங்கள், ஊராட்சிக் கட்டிடங்கள் போன் றவை உருவாக்கப்பட்டு கிராமப்புறத்தில் ஒரு எழுச்சியை உண்டு பண்ணும் அளவிற்கு நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது குறிப் பிடத்தக்கதாகும்.

சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் வாயிலாக படித்த இளைஞர்களை தேர்வு செய்து அவர்களுக்கு மானியத்தோடு கடன் தந்து அவர்கள் பெறுகின்ற பயிற்சிக்கேற்ப தொழில் தொடங்க கடன்களை வழங்கி அவர்கள் எல்லாம் சுயமாக தொழிலைத் தொடங்கும் அளவிற்கு ஒரு நிலையை உருவாக்கி யுள்ளதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டியாக வேண்டும்.

ஐ.ஆர்.டி.பி., திட்டத்தின் மூலமாக ஒன்றரை எக்கருக்குக் கீழேயுள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கு மின்சார மோட்டார்கள், ஆயில் என்ஜின் தரப்பட்டு விவசாயிகளின் திறமையை பெருக்கு வதற்கும், விவசாயிகளுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்து வதற்கும் இந்த அரசு மிகச் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய மயிலாடுதுறை நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மிகவும் மோசமாக இருந்த சூழ்நிலையை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரிடம் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு,

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மு. தங்கமணி]

(இரவு 6-10)

15 இலட்சம் ரூபாய் அதற்குத் தேவை என்று எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு எங்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எட்டு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாயை மயிலாடுதுறை நகராட்சிக்கு குடிதண்ணீர் பிரச்சினைக்காக தந்திருக்கிறார்கள். இதற்காக மயிலாடுதுறை நகர மக்கள் சார்பாகவும், என்னுடைய சார்பாகவும் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கடந்த 25—3—1987-ல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒருவரால், மக்கள் பிரதிநிதியாக இல்லாத ஒருவரால் மயிலாடுதுறையில் அரசுப் பணத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டிடத்தைத் திறக்க ஆயத்தம் செய்யப்பட்டு, அங்கே நகராட்சிக் கட்டிடத்தில் வரவேற்பு என்று பத்திரிகை அச்சடிக்கப்பட்டு, நகர மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக்கூடத் தெரியாமல், அந்த நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, எந்த அளவுக்கு மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொழுது விடிந்தால் அரசைக் குறை சொல்லுவதையே தொழிலாக வைத்துக்கொண்டுள்ள ஒரு அரசியல் கட்சியின் தலைவர், அரசின் நிதியில் கட்டப்பட்ட கட்டிடத்தை எந்த நோக்கத்தில் திறக்க வருகிறார், எந்த ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் இது நடக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து என் ஆர் இ பி., ஆர் எல் இ ஜி பி., ஆகிய திட்டங்களின் மூலமாகக் கட்டப்படுகின்ற வீடுகள் குறிப்பிட்ட ஒரு அரசியல் கட்சிக்காரர்களுக்காகக் கட்டப்படுகிறது. என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சித்தமல்லி என்ற கிராமத்தில் 28 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 19 ஆம் பட்டாதாரர் அய்யாறு என்ற ஒரு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர். அவருக்கு வீடு கொடுக்காமல், அங்கே கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ள 28 வீடுகளையும் மாற்றுக் கட்சியினருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த அதிகாரத்தில்

இது நடக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, நகராட்சிகளுக்கு அதிகாரமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்ய எந்த இடத்திலே அதிகாரம் வருகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கக் கோரு கிறேன். இந்த மாதிரி குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு அனைவருக்கும் வீடுகள், இலவசக் காலணிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்படும் நேரத் தில், சில அரசியல் கட்சிகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடு படும்போது மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர் களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களும் இதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு பேசி, தாட்கோ அல்லது சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் இணைந்த ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மயிலாடுதுறை நகராட்சிக்கு பாதாள சாக்கடை, மின் விளக்கு களை சோடியம் விளக்குகளாக மாற்றி அமைத்தல், பாதைகள் அமைத்துத் தருதல் போன்றவற்றை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு, ஆறகாடு ராதாநல்லூர் அய்யாவையாற்றின் குறுக்கே பாலத்தை சிறப்பான முறையில் ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., திட்டத்தின்கீழ் மேம்பாடு செய்து தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகப் பராமரிக்கப்படுகிற சாலைகள் மிகவும் மோசமாக இருப்பதால் ஊராட்சி ஒன்றிய மக்கள் தொகைக்கு ஏற்பவும், பஞ்சாயத்துக்களின் அடிப்படையிலேயும் ஒரு பொது நிதியை ஏற்படுத்தி, அந்தச் சாலைகளைப் பராமரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய ஊராட்சி மன்றங் களை இரண்டாகப் பிரித்து, நிர்வாகம் சிறப்பாகச் செயல்பட வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி மன்றங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மழைக் காலங்களில்

தார்பாய் கொடுத்து உதவும் வகையில் ஓர் ஊருக்கு ஒரு தார்பாய் வாங்க ஆணையருக்கு ஆணை பிறப்பித்து, விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

* **டாக்டர் க. நல்லமுத்து**: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1987—88 ஆம் ஆண்டுக்கான சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நகராட்சி நிர்வாகம் குறித்த மானியக் கோரிக்கை எண் 28-ல் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் சார்பில் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழக அரசால் செயல்படுத்துவதற்கு இங்கே பல்வேறு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களால் சமுதாய நல வளர்ச்சி குறித்த பல்வேறு திட்டங்கள் இந்தியா முழுவதற்கும் உருவாக்கப்பட்டு, தமிழக அரசின் கையிலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இங்கே செயல்படுத்தும்போது பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகராட்சிகளிலும் தவறாக நடைமுறைப்படுத்தும் நிலை எல்லாம் இருப்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இந்த நிலையிலே ஒருசில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறி, விடை பெறலாமென்று விழைகிறேன். இங்கே பாரதப் பிரதமருடைய வளர்ச்சி திட்டங்கள் ஆர் எல் ஈ ஜி பி., என் ஆர் ஈ பி., காடு வளர்ப்பு திட்டங்கள், ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டம் இவைகள் எல்லாம் முக்கியமானவை. இவைகள் எல்லாம் ஏழை எளியவர்களுடைய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இன்னும் சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு ஆங்காங்கே உள்ளாட்சித் துறையிலே பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் செய்கின்ற தவறுகளைத் தட்டிக் கேட்கிற ஆள் இல்லை. அதை செம்மையாக செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து] [1987 எப்ரல் 28

ஆர் எல் ஈ ஜி பி., என் ஆர் ஈ பி., திட்டங்களில் ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற அந்தத் தொகையை குறைந்தது 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் உயர்த்தி அங்கே தரமான நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வீடுகளை கட்டுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தைப் பற்றி பேசுகின்றபோது, இது ஏழையிலும் ஏழையாக இருக்கின்றவர்களுக்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திட்டம். இந்தத் திட்டத்தில் கீழ் நிதி உதவி செய்வதிலே பல்வேறு முறைகேடுகள் இருக்கின்றன. அப்படி நடப்பவை எல்லாம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. வங்கியிலும், அதிகாரிகள் மத்தியிலும் மற்ற இடங்களிலும், செய்யப்படுகின்ற பல்வேறு முறைகேடுகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே நாம் அனைவரும் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டிருந்தோம்.

இந்த ஐ.ஆர்.டி.பி. என்ற ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தினை செயல்படுத்துவதற்கு என்று டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி ஒன்று இருக்கின்றது. இந்தக் கமிட்டி அரசாங்கத்தினுடைய அறிவுரைப்படி செயல்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்படி செயல்படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்திலே ஏழையிலும் ஏழையாக இருப்பவர்களுக்கு நிதி வழங்குகின்ற வரைமுறைகளை அரசாங்கத்தினுடைய குறிக்கோளைப் புரிந்து கொள்ளாமலேயே செயல்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி தலைவராக ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் இருக்கின்றார். அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையிலே இந்த டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டியினுடைய தலைவராக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நியமித்தால் பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக செயல்படும் என்பதை என் கருத்தாகச் சொல்கிறேன். ஆகவே அந்த டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி தலைவராக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

1987 ஏப்ரல் 28] டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

காடு வளர்ப்புத் திட்டம் என்பது மிக மிக அற்புதமான திட்டம். இந்தத் திட்டம் ஒரு பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டம் மட்டுமல்ல, மனிதனுடைய சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு முக்கியமான திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை என்ன இன்னல்கள் வந்தாலும், நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் கண்டிப்பாக செயல்படுத்தி வெற்றி பெற்றால்தான், நாட்டினுடைய பொருளா தாரத்தையும், சுகாதாரத்தையும் பாதுகாக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிக் கூறும்போது, காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி விரிவாகக் கூற விரும்பு கிறேன். காடு வளர்ப்புத் திட்டம் பொருளாதார உயர்வையும் சுகாதாரத்தையும் பாதுகாக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான திட்டம். இதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல்வேறு ஊழல்கள் நடைபெற் றிருக்கின்றன. காடுகளை வளர்க்காமலேயே, செடிகளை நடா மலேயே, மரக்கன்றுகளை வைக்காமலேயே, லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை பெறுகின்ற நிலையில் ஊழல்கள் புரிகின்ற நிலைமைகள் இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதே நேரத்திலே வளர்க்கப்பட்ட காடு களிலே எல்லாம் முறைகேடாக மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. அங்கே இருக்கின்ற ஒரு சிலர், பொறுப்பிலே இருப்பவர் மரங் களை எல்லாம் வெட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். முறைகேடு கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். பெரம்பலூரில் நடக்கிறது.

திரு. த. மாரிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபோது முன்பும் இப்போதும் ஒரேயடியாக ஒட்டுமொத்தமாக ஊழலும் குறை களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சட்ட மன்றம் அறியும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஏதாவது ஊழல், ஏதாவது குறைகள் இருந்தால், குறிப்பிட்டு இன்ன இன்ன இடத்திலே நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். நடக் கிற திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலுமே குறைகளும் ஊழல்களும் நடக்

கின்றன என்று ஒட்டுமொத்தமாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கின் றார்கள். இது எந்தவகையிலே பொருத்தமானது என்பதைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

**டாக்டர் க. நல்லமுத்து:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒட்டுமொத்தமாக கூறவில்லை. அங்கே குறிப் பிட்டு கூறுவதற்கு நான் முற்பட்டுவதற்கு முன்பே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முந்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். காடு வளர்ப்புத் திட்டம் பற்றி கூறுகிறபோது பொறுப்பிலே இருப் பவர்கள் முறைகேடாக சட்டத்திற்கு புறம்பாக அந்தக் காடுகளிலே எல்லாம் மரத்தை வெட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதிலே முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். உதாரணத்துடன் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அயனூர் என்ற கிராமத்திலும், ஆலம் பட்டி என்ற கிராமத்திலும்—பெரம்பலூரில் இருக்கிறது— அடுத்து தொண்டைமான்துறை என்ற கிராமத்திலும் அங்கே பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் காடுகளை வெட்டி முறைகேடுகளை செய்திருக்கின்றார்கள். ஊழல்களை செய்து கொண்டிருக்கின் றார்கள். அவை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே கிடப்பிலே இருக் கின்றன. அந்த வழக்குகளை எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தி னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத் திலேதான் இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் அமைதியாக இருந்து என்னை பேசவிடும்படி நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-20)

இங்கே ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தின்கீழ் கடன் வழங்குவதைப் பற்றி ஒன்றிரண்டை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி யான பெரம்பலூரையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சருடைய தொகுதியிலுள்ள ஆலத்தூர் மற்றும் வேப்பூர் ஆகிய யூனியன்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே நடைபெற்ற பல்வேறு முறை கேடுகள் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ஏற்கெனவே புகார் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஏழை எளிய வர்களுக்கு செல்ல வேண்டிய மானியத் தொகை வசதியுள்ளவர் களுக்கு சென்று கொண்டிருந்த காரணத்தால் அந்த மானியத்

தொகை வழங்குவது இன்றையதினம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் பலன் உண்மையிலேயே ஏழையெளியவர்களுக்குச் செல்லாமல் தவறாக மற்றவர்களுக்கு சென்றிருக்கிறது. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாது தடுப்பு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள குறைகளைக் கூறுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பெரம்பலூர், குறும்பலூர், அரும்பாவூர், பூலாம்பாடி ஆகிய 4 டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலும் குடிதண்ணீர் பஞ்சம் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசிடம் பல்வேறு முறையீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்போது பெரம்பலூரைப் பொறுத்த வரையில், டிராக்டர் மூலமாக தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு ஆணை பிறப்பித்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அங்கே பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்வதிலும் கூட ஊழல் செய்கிறார்கள். அதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. மேலும் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் அரசியல் விருப்பு வெறுப்போடு நடந்துகொள்கிறார்கள். குடிதண்ணீரை டிராக்டர் மூலமாக அண்ணா நகர், காமராஜர் நகர், காவேரி நகர், காந்தி நகர், திருநகர் போன்ற இடங்களில் சப்ளை செய்ய மறுக்கிறார்கள்.

**மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம்:** மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவருடைய தொகுதியில் தண்ணீர் வழங்குவதற்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு பிறகு பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் நிறைய ஊழல் செய்வதாக குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி என்றால் குடிநீர் கொடுக்கிற இடத்தில் யார் ஊழல் செய்தது? தண்ணீரை சிந்த விடுகிறார்களா? மக்களுக்கு ஒழுங்காக தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையா? யார் ஊழல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

**டாக்டர் க. நல்லமுத்து:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அங்கே நிச்சயமாக பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல. உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அல்ல. வேறு ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். அங்கே குடிதண்ணீர் வழங்குவதிலே பல்வேறு வகையிலே பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள்.

குடிதண்ணீர் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருப்பவர்கள் பல்வேறு ஊழல்களைப் புரிந்து வருகிறார்கள். இதற்கு நான் உதாரணம் காட்ட முடியும். பெரம்பலூர் பகுதியில் இன்றைக்கு கடுமையான குடிநீர் கஷ்டத்தைப் போக்க டிராக்டர் மூலம் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிறார்கள். அங்கு அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் தண்ணீருக்காக கஷ்டப்படுகின்ற மக்களுக்கு டிராக்டர் மூலமாக தண்ணீர் சப்ளை செய்ததாக கணக்கு எழுதி ஊழல் செய்கிறார்கள். டி.டி.ஒய். 5229 என்ற எண்ணுடைய டிராக்டர் மூலமாக இரண்டு ஆண்டுகளாக தண்ணீர் சப்ளை செய்வதாக கணக்கெழுதி ஊழல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த டிராக்டர் ஒரு பேரூராட்சி மன்ற உறுப்பினருடையது என்று நான் அறிகிறேன் அந்த பேரூராட்சியில் பல்வேறு முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அங்கே 5,000-க்கு மேற்பட்ட அங்கீகாரம் செய்யப்படாத வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வீடுகளுக்கு இதுவரை வீட்டு வரி விதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ரசீது கொடுக்காமலேயே வீட்டு வரியை வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற 5,000 வீட்டுக்காரர்களும் ஆண்டுதோறும் வீட்டுவரி கட்டுவதாக சொல்கிறார்கள். அதுபோல புதிதாக வீடு கட்டுகிறவர்களிடமிருந்து எல்லாம் 500 ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரை இன்றையதினம் வீட்டு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து, பெரம்பலூர் பேரூராட்சியில் இருக்கின்ற, பேரூராட்சிக்குச் சொந்தமான பல்வேறு கட்டடங்களை அங்கே வலுத்தவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு தனக்கு சொந்தத்துக்கு, உறவினர்களுக்கு அல்லது வாடகைக்கு கொடுத்து அவற்றை இன்றையதினம் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி பல ஆண்டுகாலமாக செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல பேரூராட்சிக்குச் சொந்தமான காலியிடங்களை அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் கைப்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான கடைகளைக் கட்டி, கடை ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் என்கிற வீதத்தில் இன்றையதினம் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பணங்களெல்லாம், பேரூராட்

1987 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

சிக்குச் செல்ல வேண்டிய பணங்கள். அத்தனையும் வேறிடத திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மன றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன.

பெரம்பலூர் பேரூராட்சியைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது முக்கிய மான ஒரு மனிதாபிமானமிக்க கருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். பெரம்பலூர் பேரூராட்சிக் கூட்டங்கள் நடக்கின்றபொழுது உள்ள படியே ஜனநாயகப் பண்புள்ளவர்கள் அதை உணர்ந்து கண்ணீர் வடிக்க வேண்டும். அந்தக் கூட்டங்கள் நடக்கின்றபொழுது எப்பொழுதுமே அடிதடி; சித்திரவதை நடந்து கொண்டிருப்ப தாக அறிகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் அந்த உறுப்பினர் களெல்லாம் ஊராட்சிமன்றத்தில் நடக்கின்ற அநீதிகளையும், அக்கிரமங்களையும், ஊழல்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்ற அந்த நேரத்தில், அந்த உறுப்பினர்களை அடித்துத் தொந்தரவு செய்து அவர்களிடம் உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்யும்படி யாக எழுதி வாங்கிக்கொண்டு நடத்துகின்ற நிலைமைகளை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கின்ற பொழுது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

இங்கே இன்னொன்றையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். பெரம்ப லூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே எந்த அளவிற்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டுகின்றபொழுது, காடு வளர்ப்புத் திட்டம் என்பது நாம் எல்லோரும் இந்த நாட்டின் நலம் கருதி இங்கே செயல்படுத்துகின்ற திட்டம். அங்கே இந்தக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காகக் கொடுக்கப்படு கின்ற மரக்கன்றுகள், மற்றும் மரம், செடி, கொடிகளையெல்லாம் அங்கேயுள்ள மக்களுக்கு விநியோகம் செய்து அவர்கள் அவற்றை நட்டு மரமாக்குவதற்குப் பதிலாக, அறையில் பூட்டி வைத்து, அவைகளைச் சருகாக்கி வெளியில் தூக்கியெறிகின்ற நிலைகளை யெல்லாம் நான் கண்ணாலே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். அய்யலூர் பஞ்சாயத்து, ஊராட்சி மன்றத்திலே நான் சென்று பார்க்கின்றபொழுது, இந்தக் கன்றுகளெல்லாம் சருகாகி கட்டுக் கட்டாகக் கிடந்ததை நான் கண்ணாலே பார்த்தேன். அங்கே அந்த ஆணையரிடம் ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று கேட்கின்றபொழுது அவர் சொல்கிறார். என்ன சார், கமிஷனர் களையெல்லாம் போய் மரம், செடி, கொடிகளை வைக்கச் சொன் னால் எங்களுக்கு என்ன தெரியும்? இதையெல்லாம் ஃபாரஸ்ட்

டிபார்ட்மெண்டிலே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று அவர் சொல்கிறார். ஒரு ஆணையர், தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து செயல்படுவதற்குரிய மனமும் இல்லை, அவருக்குத் திறமையுமில்லை என்பதை அவருடைய வாயிலாக நான் அறிந்துகொண்டேன். ஆகவே, இதுபோன்ற அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களில் அக்கறையில்லாத அதிகாரிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இங்கே என் தொகுதியிலே இருக்கின்ற இதுபோன்ற குறைகளையெல்லாம் களைய வேண்டுமென்று கூறி, விடைபெறுகிறேன், நன்றி.

திரு. இரா. அரிக்குமார்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் தலைவரவர்களே, இன்று மாண்புமிகு உணவு மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் பற்றிய 28 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் மீது கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு தான் மாநகராட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம் போன்ற துறைகளெல்லாம் நல்ல முன்னேற்றமடைந்து, இதன்மூலம் மக்கள் பயன் அடையக்கூடிய சூழ்நிலைகளை உருவாக்கித் தந்தார்கள்.

சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தமட்டில், சென்னை நகரம் முழுவதும் உள்ள சாலைகள் தார்ச்சாலையாக அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளே மின்சாரக் கோளாறு அல்லது சாக்கடை அடைப்பு அல்லது குடிதண்ணீர்க் குழாய் மாற்றியமைத்தல், தொலைபேசி கேபிள் மாற்றுதல் போன்ற காரணங்களுக்காக அவ்வப்பொழுது தார்ச்சாலைகளை தோண்டி விடுகிறார்கள். இதனால் அந்தச் சாலைகள் மிகவும் மோசமடைந்து வருகின்றன. ஆகவே, புதிய சாலைகளைப் போடுவதற்கு முன்பே இவைகளையெல்லாம் சரி பார்த்துவிட்டு, பிறகு சாலை போட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, புதிய வீடு கட்டுகின்றவர்கள் அல்லது ரிப்பேர் செய்கின்றவர்கள் இடிக்கப்பட்ட செங்கற்கள், மண், ரப்பிஷ் போன்றவைகளை ரோட்டின் ஓரங்களில் போட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. இதேபோல் லாரிகளை

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. இரா. அரிக்குமார்]

இரவு நேரங்களில் குறுகிய சாலையிலே நிறுத்திவிடுவதால் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சிக்கு உட்பட்ட பொதுக் கழிப்பிடங்களை நல்ல முறையிலே பராமரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தமட்டில், ஊராட்சி ஒன்றிய, ஊராட்சிமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகுதான் நிர்வாகம் மிகவும் மோசமான நிலையிலே இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக, ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள், தங்களுடைய ஊராட்சிமன்றத்திற்கு உட்பட்ட சாலைகளுக்கு வெல் கிராவல் ஓட்டுவதாக எஸ்டிமேட் தயார் செய்துவிட்டு, போடப்படாத ஒரு சாலைக்கு எம். புக்கிலே ரிக்கார்ட் செய்துவிட்டு பணமும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே பார்க்கப்போனால் அங்கே சாலையே போடப்படவில்லை; ஆனால் அதற்குண்டான பணத்தை மட்டும் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் அந்த ஊராட்சிமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய பணம் முழுவதும் காலியாகிவிட்டது.

அதேபோல், சாலை விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் தனி அதிகாரிகள் இருந்த நேரத்திலே ஒரு சில விளக்குகளாவது நல்ல முறையிலே எரிந்தன. ஆனால் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு எல்லாக் கம்பங்களுக்கும் குழல் விளக்கு வாங்கியதாகக் கணக்கு காட்டி விட்டுச் செல்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்கு விளக்குகளே எரிவதில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் மக்களின் குறைகளைக் கேட்கச் செல்லுகின்றபொழுது எங்களிடத்திலே குறையைச் சொல்கிறார்கள். இதன்மீது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-30)

என்.ஆர்.இ.பி. வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் தனி அலுவலர்கள் காலத்திலே அவர்கள் நல்ல முறையிலே செய்துவந்தார்கள். காரணம் அவ்வப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பி.டி.ஓ., யூனியன் எஞ்சினியர்களை அழைத்துப் பேசி, அந்தப் பணிகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு ஆணை பிறப்பித்தார்கள்.

[திரு. இரா. அரிக்குமார்] [1987 ஏப்ரல் 28

ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் இப்போது அதுபற்றிக் கவலைப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த தெள்ளார் ஒன்றியத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தணிக்கை செய்தபோது 1986-87 ஆம் ஆண்டில் என்.ஆர்.இ.பி. பணிகளின் கீழ் ஆதி திராவிடர்களுக்குக் கட்டப்படவிருந்த 'குரூப் ஹவுஸ்' ஒரு வருடமாகியும் பணிகள் தொடங்கப்படவில்லை என்று புகார் கூறி அவர்களை மிகவும் கண்டித்துள்ளார்.

அதைப்போன்று சாண எரிவாயு அடுப்பு அமைப்பதற்கு (கோபர் காஸ்) பணம் முழுவதும் வழங்கப்பட்டும், அடுப்பு அமைப்பதற்கான பணியை அவர் தொடங்கவில்லை. ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த மானியம் முழுவதையும் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரிடம் செலுத்த வேண்டுமென்று ஆணையிட்டிருக்கிறார். இதைப்போன்று பல முறைகேடுகள் ஊராட்சிமன்றங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன.

என்.ஆர்.இ.பி. திட்டத்தில் செய்யப்படுகின்ற வேலைகளுக்கு அரிசி, கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் இது முறையாக வழங்கப்படாமல், பலர் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் உள்ள சேத்துப்பட்டு ஒன்றியத்திலுள்ள என்.ஆர்.இ.பி. மேனேஜர் கையாடல் செய்த காரணத்தால், தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இதில் யார், யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று என்.ஆர்.இ.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி போன்ற திட்டங்களில் 'குரூப் ஹவுஸ்' கட்டுவதற்கு கவுன்சில் தீர்மானம் தேவை என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இதனால் ஒன்றியத் தலைவர்கள் எந்த கிராமங்களில் பணம் தருகிறார்களோ அவர்களுக்கு தீர்மானம் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு எவ்வித செலவும் இல்லாமல் வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு மாறுபாடாக இது இருக்கிறது. ஆகவே என்.ஆர்.இ.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டங்களின் மூலமாக செயல்படுத்த எடுக்கும்கொள்ளும் கிராமங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது தாட்கோ மூலமாக முடிவு செய்து ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒப்படைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. இரா. அரிக்குமார்]

அதைப்போன்று, 'அஃபாரஸ்டேஷன்' மரம் நடுவதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் ஒன்றியத்தில் எங்குமே மரம் நடுவதில்லை. அந்த 2½ இலட்சம் ரூபாய் என்னவாயிற்று, எதற்கு செலவு செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதன்மீது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று ஐ.ஆர்.டி.பி. கடன் இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு என்று 'டாஸ்க்போர்ஸ் கமிட்டி' அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் போன்றவர்களும், அதிகாரிகளும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி கூடி, பேசி, பொதுமக்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்று பரிசீலனை செய்து தகுதியுடையவர்களுக்கு கடன் வழங்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கு மாறாக எங்களை அழைப்பதே இல்லை, அழைத்துப் பேசுவதும் கிடையாது. அவர்களே கடன் வழங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதில் பல முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் கடன் வழங்குகிறார். இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்.ஆர்.இ.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டங்கள் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் பயனடைய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இதற்காக தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்து இந்தப் பணிகள் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும்; அதன் மூலமாக ஏழை எளிய மக்கள் பயனடைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள பல்வேறு ஊராட்சி மன்றங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் சாலை வசதிகள், மெட்டல் ரோட்ஸ் போடப்பட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போது ஜல்லி கற்கள் எல்லாம் மேலே வந்துவிட்டன. சாலை மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைப் பராமரிக்க அரசு மானியம் வழங்க வேண்டும். இல்லை என்றால் போடப்பட்ட ஜல்லி சாலைகள் எல்லாம் பழையபடி மண் சாலைகள் ஆகிவிடும். ஆகவே அரசு இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. இரா. அரிக்குமார்] [1987 ஏப்ரல் 28

அதைப்போன்று தெரு விளக்குகள் குறித்து சொல்லவேண்டு மானால் தற்போது ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுள்ளார்கள். இதை மாற்றி மீண்டும் மின்சாரத் துறைக்கே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று சில இடங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் சுமார் 60 அல்லது 70 கல்வெர்ட்டுகள் கட்டப்பட்டன. ஆனாலும் இன்னும் சில முக்கிய இடங்களில் கல்வெர்ட்டுகள் கட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு ஒன்றியத்தில் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆக்வே, இந்த கல்வெர்ட்டுகளை எல்லாம் அரசே ஏற்று, கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த தெள்ளார் ஒன்றியத்தில் தற்போது 63 ஊராட்சி மன்றங்கள் இருந்து வருகின்றன. மிகப் பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருக்கிறது. அதேபோல் பொரண மல்லூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 57 ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக் கின்றன. இந்த இரு ஒன்றியங்களையும் மூன்றாகப் பிரித்து புதிய ஒன்றியத்தை, தேசூரை மையமாக வைத்து அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுகுறித்து மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் போட்டு அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும்கூட இதுகுறித்து தெரியும். அவர்கள் தேசூருக்கு வருகை தந்தபோது பொதுமக்கள் சந்தித்து மனு தந்திருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, இது சம்பந்தமாக தேசூரை மையமாகக் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை இன்னும் பழைய நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றன. சேத்துப்பட்டு பேரூராட்சியான பிறகும், பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு குறைந்த மக்கள் தொகை இருந்தபோது பணியாற்றிய அதே அளவில்தான் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு 3 மடங்கு மக்கட் தொகை உயர்ந்தும்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. இரா. அரிக்குமார்]

இன்னமும் அதே எண்ணிக்கை கொண்ட நபர்கள்தான் பணி யாற்றுகிறார்கள். இதைக் கருத்தில் கொண்டு துப்புரவுப் பணி யாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தமட்டில் நிதிவசதி இல்லாமல் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே இவற்றை ஊராட்சி மன்றங்களாக மாற்றித் தரவேண்டும்; அது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்:

நகராட்சிகளைப்போல், பேரூராட்சிகளிலும் அவற்றுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் கடைகள் கட்டுதல், சமுதாயக் கூடம் கட்டுதல் போன்றவற்றுக்காக பாதி மானியமாகவும், பாதி கட னாகவும் அரசு பேரூராட்சிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்லாமல் மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாக இருப்பதால் என் னுடைய தொகுதிக்குட்பட்ட சேத்துப்பட்டு ஒன்றியத்தில் கரைப்பூண்டி கிராமத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குத் தேவையான இட வசதி சுமார் 200 ஏக்கரும், இரயில் நிலையமும், நேஷனல் ஹைவேஸ் சாலையும், அருகிலேயே நல்ல நீரோட்டம் உள்ள செய்யாறும் இருக்கிறது. எனவே இதுகுறித்து இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சேத்துப்பட்டை மையமாகக் கொண்டு 25 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் செஞ்சி, ஆரணி, போளூர், வந்தவாசி போன்ற பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே சேத்துப்பட்டிலேயே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள 3 பேரூராட்சி களுக்கு சுமார் 3 முதல் 4 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி பேரூராட்சி களில் கால்வாய்கள், கழிப்பிடங்கள், ஜி.எல்.ஆர். சாலை வசதி

போன்ற பணிகள் நடந்து வந்தன. மீதம் உள்ள பணிகள் இந்த ஆண்டு நடைபெற பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் பேரூராட்சி பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்ட திட்டங்கள் இன்னமும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. ஆகவே இந்த வருடமாவது 3 இலட்சம் லிட்டர் கொள்ளளவுள்ள ஒரு மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி கட்டித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேத்துப்பட்டு ஒன்றியத்தினைப் பொறுத்தவரையில் அது தேர்வுநிலைப் பேரூராட்சியாக இருந்தும், அங்கே ஒரு சுற்றுலா விடுதியோ, பயணியர் விடுதியோ இல்லை. ஆகவே இவற்றில் ஒன்றைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்து, ஊழல், ஊழல் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் பல ஊழல்களைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே உடனடியாக அப்படிப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உடனடியாக ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* **திரு. வை, பாலச்சந்திரன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிகச் சிறப்பான நிர்வாகத் திறமை உடையவர் என்று கிராம மக்களால் பாராட்டப்படுகின்ற மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சரால் இங்கே முன்மொழியப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கின்ற சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றிய 28 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அவ்வாறு அந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் நானும் சில கோரிக்கைகளை வைப்பது ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பதால் ஒருசில கோரிக்கைகளை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு உள்ளாட்சி அமைப்புக்களின் வருவாய் வாயில்கள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் வருமானமின்றி மிகவும் நலிவுற்ற நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பொது விதிக்கேற்ப என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதியில் 12 பேரூராட்சிகளும், 6 ஊராட்சிகளும், ஒரு நகராட்சியும் மிகவும் நலிவுற்று நிதியின்றி வாடுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியின் தலைநகராக இருக்கின்ற பத்மநாபபுரம் நகரில் அமைந்திருக்கின்ற பத்மநாபபுரம் நகராட்சியினுடைய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற தோழர் ஒருவர் அரசோடு ஒத்துப் போகாத காரணத்தாலோ அல்லது அங்கே இருக்கின்ற நகர மக்களுடைய உணர்வுகளை மதிக்காத காரணத்தாலோ இன்றைக்கு அதிகாரிகளோடும், அரசாங்கத்தோடும் ஒரு முரண்பட்ட கொள்கையை உருவாக்கிக்கொண்டு அதன் காரணமாக அந்த நகர்ப் பகுதியிலே வாழக்கூடிய மக்கள் எந்தவிதமான நன்மையையும் பெற முடியாத நிலைமையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை நகர்மன்றக் கூடத்தில் திறந்து வைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானம் அந்த நகர்மன்றக் கூட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட போது நகர்மன்றத் தலைவர் தனது விசேஷ காஸ்டிங் ஓட்டை அத்தீர்மானத்திற்கு எதிராக வழங்கி அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப்படம் அங்கு திறந்து வைக்க முடியாமல் போனது. இதை மனதில் கொண்டு, அந்த நகர நிர்வாகம் இந்த அரசுக்கு எதிரானது என்று கருத வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அப்படி ஒரு எண்ணம் அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருந்தாலுங்கூட அந்த எண்ணத்தை மாற்றி நகர மக்களுக்கு நல்லது செய்திட அரசு முன்வர வேண்டும். தலைவர் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அந்தத் தோழர் அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அந்த நகரில் வாழ்கின்ற மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசுக்கு எதிரானவர்கள் என்று எண்ணாமல், அவர்கள் இந்த அரசின்மீது நல்லெண்ணத்தை வைத்து ஆதரவையும் தந்துகொண்டிருக்

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 28

கிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த நகராட்சியைப் புறக்கணிக்காமல் சிறப்பான நிதி உதவியை அந்த நகராட்சிக்கு வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

(இரவு 6-40)

இன்னொன்று இந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரையில்கூட இந்த அரசாங்கத்தோடும், அதிகாரிகளோடும் முரண்பட்ட, மாறுகின்ற கருத்துக்களை கொண்டிருப்பவர்கள் பல்வேறு பொறுப்புகளில் வந்திருக்கிற காரணத்தினால், அரசாங்கத்தோடும் அதிகாரிகளோடும் ஏற்படும் மோதல்களை தீர்ப்பதற்குத்தான் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு நேரம் போதுமானதாக இருக்கிறது என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே மக்கள் பிரதிநிதிகளாக வந்திருப்பவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தோடு முரண்பட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருந்து, அதன்மூலம் அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிரானவர்கள் என்ற தோற்றத்தை அவர்கள் உருவாக்கியிருப்பதனால் அந்த முயற்சியை முறியடிக்கும் வகையில் பத்மநாபபுரம் தொகுதிக்குட்பட்ட 12 பேரூராட்சிகளையும், 6 ஊராட்சிகளையும், நகராட்சிகளையும் இந்த அரசாங்கம் புறக்கணிக்காது என்று மக்கள் புரிந்து-தெரிந்து கொள்கிறவகையில் அந்தப் பகுதியில் உள்ளடங்கிய உள்ளாட்சிகள் பயன் பெறுகிற வகையில் ஒரு சிறப்பு திட்டத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டும். அத்தோடு அந்த மன்றங்களுக்கு அதிக நிதி உதவி செய்வதன் மூலமாக பல்வேறு ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு தாய் உள்ளத்தோடு முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருக்கிற நாகர்கோவிலில் உள்ள நகராட்சியிலும் வந்திருக்கிற தலைவர் அரசாங்கத்தோடு முரண்பட்ட கருத்து உடையவர் என்பதனாலோ என்னவோ இன்றைக்கு அங்கே குடிப்பதற்கு நீரின்றி நகர மக்கள் மிகுந்த வாட்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஐந்து தினங்களாக லாரிகளிலும்கூட குடிக்க நீர் கொடுப்பதற்கு வழியின்றியிருக்கிற சூழ்நிலை நகராட்சி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருந்தும்கூட குடிப்பதற்கு

நீர் இல்லாத சூழ்நிலை நாகர்கோவிலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் 100 குதிரை திறன் சக்தி கொண்ட மோட்டார் ஒன்றைப் பொருத்தினால் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்றும் அதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதி கோரி எழுதியிருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். அந்த அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் உங்களுக்கு குடிப்பதற்கு நீர் இல்லை என்று மக்களிடையே சொல்லி வருகிறார்கள். அந்த வாதம் உண்மையில்லை என்பதைக் காட்டுகிற வகையில் நமது அரசாங்கம் அப்படி ஒரு வேண்டுகோள் வந்திருக்குமானால் அந்த வேண்டுகோளை உடனடியாக ஏற்று அந்த 100 குதிரைத் திறன் சக்தி கொண்ட என்ஜினைப் பொருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

அது போல பத்மநாபபுரம் தொகுதியில் இருக்கிற பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆழ் துளை குழாய்களைப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியிருந்தாலும்கூட. அதை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. நிலத்தடி நீர் ஆய்வாளர்கள் நிலத்தடி நீர் எங்கு இருக்கிறது என்பதனை ஆய்ந்து அறிந்து தெரிவிக்க வரும்போது எந்த இடத்தைக் காட்டினாலும் அங்கே நீர் இல்லை என்று ஒரே வரியில் எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆகவே பல்வேறு இடங்களில் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்த பிறகும் கூட இந்த ஆழ் துளை குழாய்களை போட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கடந்த ஆண்டு தனியார்கள் சொன்ன இடத்தில் கிணறு வெட்டியபோது அவற்றில் 100-க்கு 98 இடங்களில் நீர் இருந்தது. ஆய்வாளர்கள் வந்து சொன்ன இடங்களில் 40 சதவீதம் இடங்களில் நீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. இதன் காரணமாக என் அவமானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலோ என்னவோ எந்த இடத்தைக் காட்டினாலும் நீர் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த பத்மநாபபுரம் நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவுக்கு வரியை உயர்த்தினாலும் கூட அந்த நகராட்சி நிர்வாகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தும் அளவுக்கு வருமானம் வராத சூழ்நிலையே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே வருமானம் நகர்மன்றத்திற்குக் கிடைக்கும் வகையில் சில திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு நிதி உதவி செய்து தர வேண்டும். அங்கு லால்பகதூர் திடல் என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தில் அந்த நகர மன்றம் ஒரு திரையரங்கம் கட்டுவதற்கு பாதி மானியமாகவும் பாதி கடன் என்ற வகையிலும் அரசு நிதி உதவி தந்து உதவினால் அங்கே ஒரு திரையரங்கம் கட்டுவதன் மூலம் ஒரு நிரந்தர வருமானம் நகர் மன்றத்திற்கு வரும் அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

(இரவு 6-50)

அது போல நகராட்சிக்கு சொந்தமான இடம் இன்றைக்கு டாக்சி ஸ்டாண்டாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்த இடம் யாருடையது என்ற உரிமையைப் பற்றி நீதிமன்றத்தில் வழக்கு போடப்பட்டு அந்த இடம் நகராட்சிக்கு சொந்தமான இடம்தான் எனச் சொல்லப் பட்டுவிட்ட பிறகும்கூட நகராட்சி நிர்வாகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அந்த இடத்தைக் கையகப்படுத்தி அந்த இடத்தை எடுத்து அங்கே டாக்சியை நிறுத்துவதற்கு ஒரு டாக்சி ஸ்டாண்டு கட்டிக் கொடுக்க முன்வரவில்லை. காரணம் நிதி வசதி இல்லாததுதான். எனவே ஒரு டாக்சி ஸ்டாண்டு அந்த இடத்தில் கட்ட நகராட்சிக்கு அரசு நிதியை மானியமாக வழங்க வேண்டும். அப்படி கட்டி கட்டணம் வசூலிக்கும் ஏற் பாட்டை செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டும். நிலைமை இப்படியே இருந்தால் அந்த இடம் கூட பறிபோய் விடக்கூடும். அதற்குக் காரணம் யாரோ ஒரு சூத்திரதாரி பின்னாலே நின்று கொண்டு, அவருடைய லாபத்திற்காக சில வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அது இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடத்தை கையகப்படுத்தி நகரமன்றத்தின் சார்பாக அங்கே டாக்சி ஸ்டாண்ட் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், 100 டாக்சிகளை அங்கே நிறுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதன் மூலம் நம்முடைய நகராட்சிக்கு நல்ல வருமானமாக வந்து கொண்டிருக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று

1987 ஏப்ரல் 28]

சொல்லி, இவைகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற வேண்டு கோளை வைத்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சைதை சா. துரைசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில உணர்வுகளைச் சொல்லி, எனது உரையை நிறைவு செய்ய லாம் என்று கருதுகிறேன். இந்தியாவிலேயே சென்னை மாநக ராட்சி தான் இன்றைக்கு முதன் முதலாக அதனுடைய 300-வது ஆண்டினைக் கொண்டாடுகிற வகையில், பழம் பெரும் மாநகராட்சியாக விளங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட மாநகராட்சியினுடைய அந்தத் தொன்மையை நினைவு படுத்துகிற வகையில் மாநகராட்சியினுடைய பணிகளைச் செம்மையாகவும், சிறப்போடும் சென்னை மாநகர மக்களுக்காக, நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்ற அந்த அடிப் படையில், மாநகராட்சி, அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிற நல்ல பல திட்டங்களை முழுமையாக ஏற்று, இந்த 300-வது ஆண்டு விழா நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக அவைகளைச் செய்யவேண்டும், நிறை வேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய நாயகன், டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்களது தலைமையில் சென்னை நகர மேம்பாட்டுக் குழு என்ற ஒரு குழுவை ஏற்கெனவே அமைத்து, பல வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் வளர்ச்சிப் பணிகளையும் மேற்கொள்ள நட வடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆகவே அந்தக் கூட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஒப்புதலோடு கூட்டி, இந்த 300-வது ஆண்டு விழா நினைவின் வாயிலாக, என்னென்ன அபி விருத்தித் திட்டங்களை சென்னை மாநகராட்சி நிறைவேற்றலாம் என்பதையும், எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், இந்த 300-வது ஆண்டு விழா ஒரு பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் ஆராய்ந்து, அந்தக் காரியத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் என்றைக்கும் ஆக்கபூர்வமான பணிகளை, மக்களுக்குத் தேவை யான பணிகளைச் செய்வதில் இந்த அரசு குறியாக இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்பதற்காகத்தான், 300-வது ஆண்டு விழாவினை வைக்கவேண்டும் என்ற அந்த அடிப் படைக் கருத்தை இங்கே நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1987 ஏப்ரல் 28

சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும், அதுவும் குறிப்பாக மாநகராட்சியினுடைய தனி அதிகாரி அவர்களும், ஆணையாளர் அவர்களும், அவர்களோடு இணைந்து பணியாற்றுகிற அனைத்து அதிகாரிகளும் செயல்படுகிறார்கள். காலையிலே 7 மணிக்குப் பார்ப்பீர்களேயானால், ஏதாவது ஒரு சாலையிலே நின்று கொண்டு, அங்கே மக்களது குறைகளைப் பார்வையிட்டு, மக்கள் பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாநகராட்சியினுடைய வருவாய் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்றால், அந்த வருவாயில் பாதிக்கு மேல் சம்பளமாகவே போய்விடுகிற நிலைமையிருக்கிறது. மீதிப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இங்கே இவ்வளவு நல்ல காரியங்களை—வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல, இன்றைக்கு மாநகராட்சி தனது காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. பம்பாய் மாநகராட்சியை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு 300 கோடி ரூபாய் வருமானம். ஆனால் நமது மாநகராட்சியினுடைய வருவாய் 40 கோடி ரூபாய்தான். இந்த நிலையில் சென்னை மாநகரின் மக்களது தேவைகள் நாளுக்கு நாள் பெருகி வருகின்றன. 90 வட்டங்களாக இருந்தது, 120 ஆக மாறி, இன்றைக்கு 150 வட்டங்களாக ஆகி, பல புதிய பகுதிகளையும் சேர்த்து, மாநகராட்சி விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கும் போது, அதற்குப் போதுமான பணியாளர்கள், போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாத காரணத்தால், இன்றைக்கு பல வளர்ச்சிப் பணிகள் தடைபடுகின்றன. ஆகவே வருவாயைப் பெருக்கியாக வேண்டும். 15 ஆண்டுக் காலமாக சென்னை மாநகரத்து மக்களுக்கு புதிய வரிகளை நாம் போடவில்லை. எந்த வரியும் இல்லாமல், இன்றைக்கு மாநகராட்சி பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது, தினமும் சென்னைக்கு வருகின்ற மக்கள் தொகை, இருக்கின்ற மக்கள் தொகை, இத்தனை பேர்களுக்கும்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

சேர்த்து அடிப்படை வசதிகளைக் குறைந்த வருவாயில் சென்னை மாநகராட்சி நிறைவேற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. எனவே அதிக அளவு பணிகளை நிறைவேற்ற தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி தமிழகத்தினுடைய நாயகர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று கொண்டு வந்து, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு எல்லாம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, சாலை வசதிகளையும், மருத்துவ வசதிகளையும் செய்தார்களோ, அதைப்போல, சென்னை மாநகராட்சிக்கு என்று தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, இந்த 300-வது ஆண்டு விழாவிலே தேவையான அனைத்துத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுகிற வகையில், தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல் தமிழகத்தினுடைய அனைத்து நகராட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களிலும், பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களிலும் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய படம் வைக்கப் படவேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் தெருக்களுக்கு தமிழகத்தினுடைய நாயகன் அவர்கள், தாயுள்ளத்தோடு 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 5 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்ற அனைத்து தனியார் தெருக்களுக்கும் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற உத்தரவினை வழங்கி இருக்கிறார்கள். உத்தரவு வழங்கப்பட்டு மாநகராட்சியாலும், சென்னைப் பெருநகர் குடிநீர் வழங்கு துறையாலும் இன்றைக்கு அந்தப் பணிகளெல்லாம் ஆரம்பக்கட்டமான நிலையிலே இருக்கின்றன. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிதி கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தப் பணி துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரைந்து அந்த நிதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்து, அந்த அளப்பரிய பணியை, இதுவரையில் யாரும் செய்யாத அந்தப் பணியை இதுவரையில் யாரும் நினைக்காத அந்தப் பணியை, தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்தப் பணியை விரைவாகத் துவக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இனிமேல், சென்னை மாநகரத்தில்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1987 ஏப்ரல் 28

புதிதாக எந்தத் தனியார் லே-அவுட்டும் வாராமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், தனியார் தெருக்கள் வராமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மாநகராட்சியும், பத்திரப் பதிவுத் துறையும் இணைந்து பணியாற்றவேண்டும். காலியாக இருக்கின்ற மனைகள் பதிவு செய்யப்படும்போது, அந்தப் பெயர் மாற்றம் செய்யும்போது, அதை இன்னொருவருக்கு விற்கும்போது அதற்குத் தேவையான 'பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ்', அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி முழுவதையும் அந்தப் பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்தில் செலுத்திவிட்டால் அது மாநகராட்சிக்கு வந்து சேர்ந்துவிடும். மாநகராட்சி அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தந்துவிடுவார்கள். ஆகவே தனியார் தெருக்கள் என்ற பிரச்சினையே வராது. இன்றைக்கு 'ரியல் எஸ்டேட்' என்ற பெயரில் அவர்கள் பல நேரங்களில் சம்பாதிப்பதற்காக எந்த விதமான அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாமல் ஆங்காங்கே நிலங்களை விற்றுவிடுகிறார்கள். வருவாய் உள்ளவர்கள், ஏதோ இடம் கிடைத்தால் போதும் என்று குறைந்த விலையிலே எந்த விதமான அடிப்படை வசதியும் இல்லாமல் இடத்தை வாங்கி விடுகிறார்கள். இவ்வாறு வாங்கப்படுவதால் அரசுக்கு அந்தத் தொல்லை வந்து சேருகிறது. ஆகவே, நாம் அதிகமாக அதிலே கவனம் செலுத்தி, கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சென்னை மாநகரத்திலுள்ள அனைத்துச் சாலைகளையும் மாநகராட்சியே பராமரிக்கவேண்டும். உதாரணமாக, அண்ணா சாலையையும், பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையையும் 'நேஷனல் ஹை-வேஸ்' பராமரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் பல சிரமங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு மிகப் பெரிய சாலைகளில் மரங்கள் இல்லை. ஆகவே மற்ற பகுதிகளையெல்லாம் பராமரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாநகராட்சியே, சென்னை மாநகரத்திற்குள்ளாக இருக்கின்ற அனைத்துச் சாலைகளையும் பராமரிக்க வேண்டுமென்கிற வகையில் திருத்தம் கொண்டு வந்து நெடுஞ்சாலைத் துறையிடமிருக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பை மாநகராட்சி பெறவேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

அதைப்போல் வாகன வரி. ஒட்டுமொத்தமாக மாநகராட்சிக்கு வருவாய் இல்லாமல் இருக்கின்ற நேரத்தில், அனைத்து வாகன வரிகளிலும் பெரும் பகுதியை மாநகராட்சிக்கே செலுத்த வேண்டுமென்ற முறையை கட்டாயமாக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், சென்னை மாநகராட்சியினுடைய தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்னை மாநகராட்சியினுடைய தேர்தலை நடத்தலாம். இன்றைக்கு ஆந்திராவிலே கூட நடத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே வாக்காளர்களுக்கு அடையாள அட்டை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பலமுறை இது குறித்து இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடையாள அட்டை சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள வாக்காளர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு வழங்கிய பிறகுதான் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கின்ற குடியிருப்புகள் நாள்தோறும் பெருகி வருகின்றன. எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன; எவ்வளவு பேர் வாடகை வீடுகளில் குடியிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரங்கள் தெரியவில்லை. சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கின்ற ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் அந்த வட்டங்களில் எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன; அத்தனை வீடுகளிலும் எத்தனை வாடகை வீடுகள் இருக்கின்றன; அந்த வாடகை வீடுகளில் யார் யார் குடியிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுக் காலமாகக் குடியிருக்கிறார்கள்; வேறு எங்கே வீடுமாற்றிச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்கின்ற விவரங்களையெல்லாம் அந்த வட்ட அலுவலகத்திலே குறித்து வைத்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு முடி திருத்துவோர் கடை திறக்க விண்ணப்பிக்கிறார்கள். அதிலும் சில சட்ட விதிகளைச் சொல்கிறார்கள். சவரத் தொழிலாளர்கள் புதிதாக பார்பர் ஷாப் அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கட்டிட வரைபடம், கழிப்பறை. குளியல் அறை, கழிவு நீர் வடிகால் வசதி இவைகள் எல்லாம் இருந்தால் தான் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை மாண்புமிகு பேரவைத்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1987 ஏப்ரல் 28

தலைவர் அவர்கள் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்வது இந்த முறை இருந்தால் நிச்சயமாக சவரத் தொழிலாளர்கள் கடை வைக்க முடியாது. காரணம் வாடகைக்கு அவர்கள் கடை உரிமை யாளரிடம் சென்று இடத்தைக் கேட்கிறார்கள், வாடகைக்கு இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இத்துணை வசதிகளையும் செய்து தர முடியுமா? ஆகவே இந்த விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டும். இந்த விதியைத் தளர்த்தி அவர்கள் தொழில் தொடங்க ஏதுவாக சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

எனது தொகுதி சலவைத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. அங்கே மேற்கு சைதாப்பேட்டைப் பகுதியில் மாநகராட்சி ஆணையாளர் அவர்களும், தனி அதிகாரி அவர் களும் வந்து பார்வையிட்டார்கள். சலவைத் தொழில் செய் வதற்கு இன்றைக்கு சரியான இடம் இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மக்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். சீனத்து பெருஞ் சுவரைப் போல இன்றைக்கு சென்னையில் அடையாறு ஆற்றில் கரை கட்டுகிற காரணத்தால் அங்கே சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஆற்றில் இறங்கி துணிகளைத் துவைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு உடனடியாக ஒரு சலவைத் துறையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் சென்னை மாநகரத்தில் குப்பைகளை அகற்றுவதற்கு மாட்டு வண்டிகளை உபயோகித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த மாட்டு வண்டிகளை எல்லாம் இந்த 300-வது ஆண்டு விழாவில் மாற்றிவிட்டு Tiller வண்டிகளை மாநகராட்சியின் எல்லா வட்டத்திற்கும் வாங்கி இந்த மாட்டுவண்டிகளை 300-வது ஆண்டு விழாவின் நினைவாக ஒழிக்கவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான்கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சேலம், திருச்சி போன்ற நகரசபைகளை மாநகராட்சியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்கத்தாவிற்கு நான் மதிப்பீட்டுக் குழுவில் சென்றிருந்தேன். அங்கே பாதாள ரயில் திட்டம் மிக நல்ல முறையில் போக்குவரத்தைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வளர்ந்து வருகின்ற சென்னை மாநகரம் இன்னும் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு மேல் மக்கள் தொகை வந்து குவிகின்ற சென்னை மாநகரம் எதிர்

காலத்தில் போக்குவரத்து நெருக்கடியிலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட ஒரு ரயில் திட்டத்தை மேற்கொள்ள அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தில் இயற்கை எழிலோடு கூடிய மெரினா கடற்கரை—இன்றைக்கும் எல்லோரையும் உலகத்தில் இருந்து வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகள் கவர்ந்து இழுக்கக்கூடிய இயற்கையான அந்த மெரினா கடற்கரையை அழகு படுத்தவும் எழில் ஊட்டவும் சுற்றுலாப் பயணிகள் அதைப் பார்த்து பரவசப் படுகின்ற வகையில் இன்னும் மிகப் பெரிய அளவில் அதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்தக் கடற்கரையை அழகுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சென்னை மாநகரத்தில் பல பூங்காக்கள் இன்றைக்கு தக்க பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகர மக்களின் ஓய்வுக்காக, கடற்கரைக்கு வர இயலாதவர்கள் ஆங்காங்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற பூங்காக்களுக்குச் சென்று ஓய்வு எடுக்கவும், மாணவர்கள் படிக்கவும், மாலை நேரத்தில் ஓய்வாக இருக்க இந்த பூங்காக் களைப் பராமரிக்க வேண்டும். அதற்கு மாநகராட்சி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால், சென்னையில் உள்ள ஒவ்வொரு தனியார் தொழிற்சாலையும் இந்தப் பூங்காக்களை பராமரிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தினுடைய வருவாயைப் பெருக்க தியேட்டர்கள் கட்டப்படும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது. ஆகவே அந்தத் தியேட்டர்களைக் கட்டுகின்ற முடிவு என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. அதையும் விரைந்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

அதேபோல் சென்னை மாநகரத்தினுடைய கொசுத் தொல்லையைப் போக்க ஏதாவது ஒரு புதிய மாற்று வழியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பல ஆறுகள் சென்னை மாநகரத்திலே கொசுக்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. எனவே வேறு ஏதாவது மாற்றுத் திட்டம் கொண்டு வந்து அவைகளை நாம் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சென்னை எழும்பூர் விளையாட்டு மைதானம் இன்றைக்கு தனியார் ஒருவருடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். டென்னிஸ் என்ற பெயரில் தனியார் ஒருவர் அதில் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே அந்த ஸ்டேடியத்தை மாநகராட்சியே நேரடியாக நிர்வாகம் செய்து விளையாட்டு வீரர்களுக்குப் பயன் தருகின்ற வகையில் அதை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(இரவு 7-00)

* திரு. எஸ். வேணுகோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமும், மாநகராட்சியும் பற்றி, எனக்கு முன்னாலே பல பேர் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் 174 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புடைய 42½ இலட்சம் மக்கள் வாழ்கின்ற சென்னை நகரம் எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்திலே எட்டாவது சட்டமன்றம் கூடியதற்குப் பிறகு, இந்த மாநகராட்சிப் பொறுப்புக்கு 3 அமைச்சர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அன்று ஆரம்பக் காலத்திலே மாண்புமிகு சௌந்திரராஜன் அவர்கள், பிறகு அமைச்சர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள், பிறகு கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள், இன்றைக்கு மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான்கு பேர் வந்திருக்கிறார்களே தவிர, நாங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூடிப் பேசுகின்ற பேச்சுக்களில், நாங்கள் சொல்கின்ற கருத்துக் களிலே ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால்—வருத்தத்துடன் சொல்கிறேன்—இதில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. காலையில் அமைச்சர் பேசும்போது, நான் அமைச்சராக புதிய பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறேன் என்று சொன்னார். புதிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவராகவும், வல்லவராகவும், நல்லவராகவும் இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் அவருக்குப் பொறுப்புள்ள காலத்திலே 300 ஆவது ஆண்டை எட்டிக் கொண்டிருக்கிற மாநகராட்சி, 1973 ஆம் ஆண்டு இந்த நகர மன்றம் கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் 15 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பின்னால் கூட, இந்த நிர்வாகத்தை முறையான மக்கள் ஆட்சியாக இல்லாமல், நிர்வாக ஆட்சியாக இருக்கிற நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் இவைகளைச்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

சொல்கிறேன் என்றால், 300 ஆவது ஆண்டு விழா நடைபெறுவதைப் பெரும் பேறாகக் கொண்டிருக்கிறது இந்த மாநகராட்சி. இந்தியாவிலே டில்லி, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற மெட்ரோபாலிடன் ஏரியாக்களிலே சென்னையும் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அங்கெல்லாம் ஆண்டுக்காண்டு, முடிவிற்கு முடிவு ஒரு தேர்தல் ஏற்பட்டு மிகச் செம்மையாக, சீராகக் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே சென்னை நகரத்திலே 14 ஆண்டுக் காலமாகியும், எந்தத் தேர்தலும் வரவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாங்கள் கேட்கிறோம், தேர்தல் வேண்டும், தேர்தல் வேண்டுமென்று. மக்களுடைய ஆட்சி சென்னையிலே மலரட்டும் என்றால் அந்த மலர் மலர மாட்டேன் என்கின்றது. அந்த மலர் எப்போது மலரும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, மிகத் துன்பமாகவும் கஷ்டமாகவும் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் இந்த அரசிடம் சொல்கிறேன். 300 வது ஆண்டு விழாக் கொண்டாடுவதற்கு முன்னால், சென்னை நகரத்திலே தேர்தலை நடத்தி, தேர்தலுக்குப் பிறகு அந்த மேயரை வரவழைத்து, மக்களாலே நடத்தப்படுகிற அந்த 300-வது ஆண்டு விழாவை சிறப்பாக நடத்த வேண்டுகிறேன். சைதை துரைசாமி அவர்கள் முன்னால் சொன்னது போல், சென்னை நகரில் தேர்தல் நடைபெற்றால் என்னவாகும்? அத்தனை பேரையும் கேட்கிறேன். என்னவென்று சொன்னால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் மிகச் சிரமப்பட்டு சில காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் அந்தப் பணிகள் பூர்த்தியடையவில்லை.

வாக்காளர்களுக்கு அடையாள கார்டுகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாமும் சொல்கிறோம். சொல்வது தான் மிச்சமே தவிர, அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. ஏனென்றும் எதற்கென்றும் புரியவில்லை. இன்றைக்குக கூட பேசப் போகிறேன் என்று சொன்னவுடன், என்னுடைய நண்பர்கள் எல்லாம் கிண்டலாக, கேலியாகச் சிரித்தார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்வதைத்தான் சொல்லப்போகிறாய்; புதிசா என்ன சொல்லப் போகிறாய் என்று சொன்னார்கள். கிண்டலையும், கேலியையும் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய இதயத்தைக் கொண்டிருப்பதால், மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதை, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாக இங்கே வந்திருக்கிற காரணத்தால், இந்த அவையில் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 28

மேலும் பெருந்துத் தடங்களிலுள்ள சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைத்து விட்டார்கள். ரூ. 255.19 இலட்சம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்த ஆண்டு ரூ. 200 இலட்சம் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட் டிருக்கிறது. அதைப்போன்று உட்புறச் சாலைகளுக்கென சென்ற ஆண்டு ரூ. 279 இலட்சம். இந்த ஆண்டு ரூ. 240 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால் இங்கே திட்டங்களுக்கான பணத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் குறைப்பதாலே எப்படிச் சாலைகளைப் போட முடியும், எப்படி வளர்ச்சி அடைய முடியும் என்று என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நாட்டில் செலவினங்கள் அதிகமாகுமே தவிர, திட்டங்களுக்கான பணம் அதிகமாக வேண்டுமே தவிர, இப்படிக் குறைத்துக் கொண்டு போவதனால், இந்த நகரம் சீராக இருக்குமா, சிறப்பாக இருக்குமா என்று உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாநக ராட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாகம் நடக்கிற சூழ்நிலையைச் சொல்ல மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு 300 வது ஆண்டு விழா நடக்கிறது என்று சொல்கிறோம். மாநகராட்சி நிர்வாகத்திலே இருக்கிறவர்கள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கிற ஆணையாளர், சிறப்பு அதிகாரி, அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கிற அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் வேலை பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். தினந்தோறும் அவர்கள் சாலைகளைச் சுற்றி வரலாம். காலையிலே சென்று வேலைகளைப் பார்வையிடலாம். ஆனால், அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள், அடிமட்டத்திலே இருக் கிறவர்கள்; திட்டங்களுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க வேண்டிய வர்கள் வேலை செய்வதில்லை. சென்ற ஆண்டே நான் கூறியது போல் கார்ப்பரேஷனில் வேலை செய்கிறவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு வேறு இடத்திலே வேலைக்குச் செல்கிறார்கள், அது இன்னும் பல இடங்களிலே நடைபெறுகிறது. சென்னை மாநகராட்சியிலே அப்படிச் செய்கிறார்கள். 1,600 சதுர மீட்டர் சாலைகள் சென்னையிலே இருக்கின்றன. இதனைப் பராமரிக்க 7,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். இது எனக்குத் தெரிந்த தோராயமான கணக்கு. 7,000 பேர் இந்த வேலைக்குத் தேவைதானா? அவர்களில் பலர் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு வேறு வேலைகளுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். இத்தகையவர்கள்

1987 ஏப்ரல் 23] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

மீது ஏன் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படுவதில்லை? அதிகாரிகள் இத்தகையவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கான காரணத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மக்களாட்சி இல்லாத காரணத்தால்தான் அதிகாரிகள் தங்களுடைய எண்ணங்களுக்கேற்ப காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. நிலைமைகள் இப்படியே போனால் சரியாக இருக்காது. (குறுக்கீடு). தேர்தல் இல்லை, அதனால் மக்களாட்சி இல்லை.

அடுத்து, சென்னை மாநகராட்சியின் மொத்த வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூ. 3020.10 இலட்சங்கள். முறையாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்குமானால் இன்னும் அதிகமான வருமானம் வந்திருக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக பல இடங்களில் இந்த வருமானம் சரியாக விதிக்கப்படுவது இல்லை. முறையாக வசூலிக்கப்படுவதில்லை. வீடுகளுக்கு வரி விதிக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். தியாகராயநகர் பகுதியிலே ஒரு வரி, அண்ணா நகர் பகுதிக்கு ஒரு வரி என்ற விதத்திலே வரி விதிக்கப்படுகிறது. கட்டப்படுகின்ற இடத்திற்கு அளவு எடுத்து அதற்கேற்ப விதிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர இடங்களைப் பொறுத்து வரி விதிப்பது மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் தெருக்களைப் பற்றி சென்ற ஆண்டே இந்த அரசு நல்ல தீர்ப்பைக் கொடுத்தது. ஜி.ஓ. போடுகிறோம், தனியார் தெருக்களிலுள்ள வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் சாலை, தெரு விளக்கு, வடிகால்கள் ஆகியவைகள் அமைப்பதற்கான செலவில் 25 சதவிகிதம் தொகையை முன்னதாகச் செலுத்த வேண்டும் என்ற விதியை அரசு தளர்த்தியுள்ளதாகவும், உடனடியாக நடைமுறைக்கு அது கொண்டு வரப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. வீடுகள் இருக்கின்றன. வரி கேட்கிறார்கள். எல்லா வீட்டினரும் வரி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சாலை வசதி கிடையாது; விளக்கு வசதி கிடையாது; கழிவு நீர் வசதி கிடையாது; எந்த வசதியும் கிடையாது; ஆனால் வரியை மட்டும் அரசாங்கம் வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது எப்படி சரியாகும்?

இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். 10 அடி அகலம் உள்ள தெருவைத் தான் அரசு நிர்வாகம்—கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குக் குறைவான அகலமுள்ள தெருக்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னால் அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? 16 அடி அகலமுள்ள தெருக்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கும் ஓட்டுரிமை உண்டு. 13 அடி அகலமுள்ள தெருக்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கும் ஓட்டுரிமை உண்டு. 13 அடி அகலமுள்ள தெருக்களில் வாழ்கின்றவர்களிடமும் வரி வசூலிக்கின்றார்கள். 16 அடிக்கும், 13 அடிக்கும் இடையிலே இருக்கின்ற நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவை தனியார் தெருக்களாக இருந்தாலும் அரசு ஏற்றுக் கொள்ள உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

8-வது வட்டத்திலே, திருநாவுக்கரசு தோட்டம், ஜி. கே. கார்டன்ஸ் ஆகிய இடங்களிலே கூட லாரி போய் குப்பை எடுக்க முடியவில்லை. குப்பை நிறைந்து இருக்கிறது.

3-வது வட்டத்திலே, பர்மா காலனி, சிவசெட்டித் தோட்டம், அம்மணி அம்மன் தோட்டம், மங்கம்மா தோட்டம் போன்ற இடங்களில் குப்பை எடுப்பதற்கு லாரிகள் போவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கின்றது.

(இரவு 7-10)

அடுத்து, தெரு விளக்கு. இதுபற்றி ஒரு விந்தையான செய்தி சென்னை நகரத்திலே இருக்கும் சாலை விளக்குகள் எரிவதே இல்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்து பல தடவை—வாரத்திற்கு இரண்டு, மூன்று தடவைகள் பார்த்துக் கேட்டால் கூட, 'கேபிள் ஃபால்ட்' என்றுதான் பதில் சொல்கிறார்கள். இதைத் தவிர வேறு எந்த வார்த்தையும் சொல்வது இல்லை. அவர்கள் 'பழுதடைந்த தெருவுக்குள் மின் கம்பிகள் உடனுக்குடன் பழுது பார்க்கப்பட்டு, தேவையான இடத்தில் புதிய கம்பிகள் போடப் படுகின்றன' என்று சொல்கிறார்கள். கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே எவ்வளவு உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் உண்மையிலேயே வேதனை அடைகின்றேன். ஆக பல விளக்கு கள் எரியாமல் இருக்கின்றன. காரணம் கேட்டால் கம்பிகள் இல்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் திட்டங்கள் சரியாக இல்லை, இன்னும் பணம் வந்து சேரவில்லையென்று

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற அமைச்சரை நான் வேண்டிக் கொண்டேன். ஒருநாள் வாருங்கள் என்று சொன்னேன். இந்த அவையின் மூலமாக நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஒருநாள் சென்னை நகரிலே மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு எங்களுடைய வட்டாரங்களுக்கு வந்து சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும். விளக்கு எரிகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒளி விளக்கு நாயகன் ஆட்சி என்று கோஷம் போட்டார்கள். ஒரு தடவை சென்னை நகரத்தில் ஒரு மக்கள் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஒளிவிளக்கு நாயகன் ஆட்சியிலே ஒரு விளக்கும் எரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கோஷத்தை கேட்கும்போது நான் அவருடைய அன்புக்குப் பாத்திரப்பட்டவன் என்ற காரணத்தினால் என் உள்ளம் மிகவும் வேதனைப்பட்டது. ஏன் இவைகளைச் சொல்கிறார்கள்? இந்த அரசு பணத்தை ஒதுக்குகின்றது. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறது. ஆனால் கீழே இருப்பவர்களும், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும் வேலை செய்யவில்லை. ஒளிவிளக்கு தருவதற்கு மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை பல தடவை நான் அழைத்துக் கொண்டுபோய்க் காட்டியிருக்கிறேன். சென்னை நகரத்திலே விளக்குகள் மிக மிக மோசமாக இருக்கின்றன. விளக்குகள் எரிவதில்லை. ஆனால் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அண்ணா நகரில் அதிகமான விளக்குகள் போடுகிறார்கள். ஒளிவிளக்கு இல்லை என்று சொல்லவில்லை. முக்கிய சாலைகளில் விளக்குகள் எரிகின்றன. ஆனால் இந்த ஆட்சி ஏழை எளியவர்கள் ஆட்சி, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுடைய ஆட்சி, ஏழை எளியவர்களின் இதயங்களில் இன்றைக்கு முதலமைச்சர் வீற்றிருக்கிறார். ஏழைகளின் வாழ்வுக்காக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார். ஏழைகளின் சிரிப்பிலே இறைவனை காண்பதுபோல இன்றைக்கு முதலமைச்சரைக் காண்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். ஏழைகள் இருக்கின்ற குடிசைப் பகுதியிலே, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்றவர்கள் வசிக்கின்ற பல இடங்களில் விளக்குகள் எரியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற நேத்தாஜி நகர் தவிர மீதி நகர்களான பாரதி நகர், மூப்பனார் நகர், சஞ்சய் காந்தி நகர், இந்திரா காந்தி நகர், அண்ணா நகர், சீனிவாசபுரம் நகர், நாகூரான்

தோட்டம் என்ற எல்லா இடங்களிலும் விளக்குகள் எரியவில்லை. கேட்டால் விளக்குக் கம்பிகள் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசு தயவு கூர்ந்து தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சிறப்புக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் எனக்கு இன்னொரு ஆசையும் கூட. இந்த 300-ஆவது ஆண்டிலே, இந்த விளக்குகள் எல்லாம் ஒளிமயமாக இருந்தது. சென்னை நகரத்திலே எரியாத விளக்குகளே இல்லை என்ற நிலை குறித்து அதற்கு ஒரு தருணத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மழை நீர் வடிகால் என்று இருக்கிறது. மொத்தம் 1600 சாலைகள் இருக்கின்ற இடத்தில் 1040 கிலோ மீட்டர்களுக்கு மழை நீர் வடிகால் போட வேண்டும். ஆனால் அரசு 507-லே தான் போட்டு இருக்கிறது. அவற்றில் புதியதாகப் போட்டிருப்பதுகூட தென் சென்னையிலேதான் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகள் வாழ்கின்ற வட சென்னையில் போடவே இல்லை. ஏன் இந்தப் பாகுபாடு என்று தெரியவில்லை. பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் இப்படியே தான் இருக்க வேண்டுமா? கடந்த ஆண்டு கூட நான் சொன்னேன். அமைச்சர்களை அங்கு வந்து பாருங்கள், அருள் கூர்ந்து வாருங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்களும் வரப்போவதும் இல்லை. நான் சொன்னதும் நடக்கப்போவதும் இல்லை என்று இருந்தாலும் கூட நான் சொல்ல வேண்டிய கடமையினால் சொல்கிறேன். மழை நீர் வடிகாலில் ஒரு பெரிய சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். என்னுடைய 19-வது வட்டத்திலே ஜமால்மல் சௌக்கார் தெரு என்று இருக்கிறது. அதிலே 2 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே ஒரு மனிதன் விழுந்து இறந்து விட்டான். அவன் இறந்து மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னாலே அவனுடைய உடல் வெளியே எடுக்கப்பட்டது. ஆணையாளருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதுவரை அந்த இடம் மூடப்பட்டதா, சரிபார்க்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை. ஏனென்று கேட்டால் கோப்புகள் இடம் மாறுகின்றன. இடம் மாறி மாறிப் போகிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கடந்த பொது விவாதத்திலே கூட நான் சொன்னேன். அந்த அதிகாரியைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அது ஏன் இப்படித் தேங்குகிறது? மிகச் சாதாரண விஷயம். என்ன வயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதற்காக அங்கிருக்கின்ற மக்கள் நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறோம், போராட்டம்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

நடத்தப் போகிறோம், ஆர்ப்பாட்டம் நடத்த போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசிடம் உண்ணாவிரதம் இருந்து போராடுவதைவிட வாதாடிப்பெற்றுத் தருகிறேன் என்று சொன்னேன். வாதாடுகிறேன். ஆனால் பெற முடியவில்லை என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அடுத்து ஏழாவது வட்டத்திலே மேட்டுக்கடைத் தெருவிலே 10 ஆண்டுக்காலமாக தண்ணீர் மேலே வருவதால் ரோடுகள் பாழாகி அங்கே காலரா பரவி வருகிறது. இதைத் தடுக்க மாநகராட்சி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, துப்புரவு. 1,600 சதுர மீட்டர் உள்ள இந்தச் சென்னை நகரத்திலே இரண்டாயிரம் டன் உள்ள குப்பை தினந்தோறும் சேர்கிறது என்பது உங்கள் கணக்குப் படி. ஆனால் 2,000 டன்னிலே எவ்வளவு டன் குப்பையை எடுக்கிறார்கள் என்பதை அதிலே சொல்ல முடியவில்லை. 2,000 டன் குப்பை எடுப்பது, நாள்தோறும் எடுத்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஆனால் எடுக்கின்ற குப்பைகளை எப்படி எங்கே சேர்க்கின்றார்கள் என்பது அல்ல. எல்லா இடங்களிலும் குப்பை சேர்ந்திருக்கிறது. நான் இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போவேன், அம்மாவையும், அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனரையும். 'இதோ எடுக்கிறேன், பக்கத்திலேயே இதோ வந்துவிடும்' என்பார்கள். ஆனால் வண்டி வருவதே இல்லை. குப்பைத் தொட்டி வழிந்து மலை மாதிரி கொட்டும். ஆனால் குப்பைகளை எடுப்பதே இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று சொன்னால், அவரவர்கள் ஒரு காரணம் சொல்கிறார்கள்.

மாட்டு வண்டி வருகிறது. அந்த மாட்டு வண்டிகளை ஒரே யடியாக ஒழித்து விடவேண்டும். சின்ன வண்டியாக விட்டு குப்பை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு முன்னால் மேம்பாட்டுக் குழுவிலே மாண்புமிகு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார் கள்—இந்தக் குப்பைகளை அகற்றுவதற்கு, அன்றைக்கு நம் முடைய செயலாளராக இருந்த அந்தோணி அவர்கள் சொன்னார்கள். சொல்லி, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைக் கொடுத்தார்கள்—ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு பக்கெட் தருகிறோம். அந்தப் பக்கெட்டிலே குப்பையைக் கொட்டுங்கள். வெளியே எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள். பெல் அடித்துக் கொண்டே வண்டி வரும். பெல் அடித்ததும்

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 28

குப்பையை அதில் கொட்டுங்கள் என்று. ஆனால் இப்போது தென் சென்னைப் பகுதியிலே தான் அப்படி பெல் அடித்து குப்பை கொட்டுகிறார்கள். வடசென்னைப் பகுதியிலே இல்லை. அதிலே நேரம் அதிகமாகச் செலவாகிறது என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால் சொல்கிறார்கள். அதைக் குறைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அதிலே எனக்கு ஒரு கருத்து. இதிலே ஒரு மாதிரியான சத்தத்தைக் கொடுத்தால் அந்தச் சத்தம் தெருவிலே வரும்போது எல்லோரும் கொண்டு வந்து குப்பையை அந்தத் தொட்டியிலே கொட்டினால் ரொம்ப வசதியாக இருக்கும். சில சமயங்களில் 2, 3 நாட்கள் குப்பையை எடுக்கவில்லையெனில், துர்நாற்றம் அடிக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வட சென்னை யிலே அதிகமான துர்நாற்றம். காரணம் அங்கே இருக்கின்றவர் களில் பெரும் பகுதி மக்கள் மீன், இரால், கறி முதலியவை சாப்பிட்டு கழிவுப் பொருளைக் கொண்டு வந்து, வெளியே கொட்டுகிறார்கள். பக்கத்திலே குப்பைத் தொட்டியிலே கொட்டியவுடன் துர்நாற்றம் அதிகமாக வந்து, சாலையிலே ரொம்பக் கேடு விளைகிறது. அதனால் கொசுத் தொல்லை உருவாகிறது.

கொசுத் தொல்லையை இங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய கார்ப்ப ரேஷன் என்றைக்கும் அகற்றமுடியாது. சொன்னவுடனே மருந்து அடிக்கிறேன் என்று சொல்வார்கள். மருந்து போகும். மருந்து அடிக்கமாட்டார். பாட்டிலைக் கொண்டு போய் விற்று விட்டு வந்து விடுவார். விற்று விட்டு வந்து, அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்தால் அங்கே இரண்டு அரசியல்வாதிகள் வந்து நிற்பார்கள். மாநகராட்சியிலே செய்கிற தவறுகளை அதிகாரிகள் கண்டிக்கக்கூட இடம் இல்லாமல் ஒரு நிர்வாகம் அங்கு இருக் கிறது. கண்டித்தால் உடனே அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அங்கே வந்துவிடுவார்கள். விட்டு விடுங்கள், இவன் நமக்கு வேண்டிய ஆள், அவனால் 500 ஓட்டு வரும், விட்டுவிடுங்கள் என்பார்கள்.

நாடு பெரியது, மக்கள் சக்தி பெரியது, மக்கள் நலன் பெரியது என்பதை—எந்த அரசியல்வாதியும்—என் கட்சி உட்படத்தான் சொல்கிறேன்—எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வில்லை. எந்தக் கட்சிக்காரன் செய்தாலும் சரி, நிர்வாகத்திலே ஒரு கண்டிப்பு, நேர்மை இத்தனையும் இருந்தால்தான் முடியுமே

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

தவிர, இதற்கு முன்னாலே எப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஆகவே, நிர்வாகத்தைச் சீராகவும் செம்மையாகவும் ஆக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து, கழிப்பறைகள் அழகாகக் கட்டுகிறார்கள், கமிஷனர் அம்மா அவர்களும், ஸ்பெஷல் ஆபிசர் அவர்களும். ரொம்ப சந்தோஷம். ரொம்ப அழகாக, போய்ப் படுத்துக் கொள்ளலாம் பெட்டைப் போட்டு. அவ்வளவு அழகாக, பார்ப்பதற்கு மிக விசேஷமாக இருக்கிறது. அப்படிக் கட்டுவதிலே ரொம்ப சந்தோஷம்.

ஆனால், அந்தக் கழிப்பறை நிர்வாகத்தில் தண்ணீர் ஊற்றப் படுகிறதா ? தண்ணீருக்கு சரியான முறை வகுக்கப்படுகிறதா என்றால், தண்ணீருக்கு சரியான முறை வகுக்கப்பட்டு விடப் படுவதில்லை. சாக்கடைக் கழிவு நீர் வெளியே போவதற்கு சரியான இடங்கள், பைப்புகள் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. அழகாக இருக்கிறது.

எல்லா இடங்களிலும் 'பெய்ட் கக்கூஸாக' ஆக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பல இடங்களில் 'பெய்ட் கக்கூஸாக' இருக்கிறது, சாதாரண கழிப்பிடங்களில் மலம் போகா மல் அதனால் துர்நாற்றம் வெளியே வீசும். அப்படி வீசுகிற நேரத்தில் தெருவிலே இருப்பவர்களிடம் ஒரே சண்டை. அந்தக் கக்கூஸை இடித்து விடுங்கள் என்பார்கள் ஆனால் அங்கிருக்கின்ற ஏழை மக்கள் அதை இடிக்காதே என்பார்கள் சோதனையாக இருக்கிறது, எப்படியா அதிலே மலம் போவது என்று சொல் வார்கள். ஆகவே இந்தச் சிக்கல்களுக்கு என்ன காரணம் என்றால்—கட்டுகிற கழிப்பறைகளை முறையாக, சரியாக நிர்வகித்து பராமரித்தால்தான் அந்தக் கழிப்பிடங்கள் சரியாக இருக்கமுடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழந்தைகளுக்குக் கழிப்பிடங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று கட்டினோமே தவிர, எந்தக் குழந்தையாவது அதிலே போகிறதா என்றால், இல்லை. ஏனென்றால் அது, அது கண்ட இடத்திலே போகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு நான் இன்னொரு யோசனை சொல்வேன். விளம்பரத்தினாலே—சினிமாக்களிலே காட்டப்படுகிற செய்திகள் மக்களின் மனத்தை எப்படி ஈர்க்கின்றனவோ, அது போல் சென்னை நகரத்தில் சுத்தமாக இருப்பதற்கும், குப்பை எப்படி கொட்டுவது,

குழந்தைகளை மலம் கழிக்க எங்கே கொண்டு விடுவது என்பன போன்று டி.வி., சினிமாக்களிலே எல்லாம் செய்திச் சுருளாக இந்த அரசு தயவுசெய்து காட்ட முன் வந்தால் சென்னையில் இருக்கிறவர்கள் அதிலே பலன் பெறுவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3-வது வட்டத்திலே பாரதி நகர் என்று இருக்கிறது. அங்கு ஒரு கக்கூஸ் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இதுவரைக்கும் எந்த கனெக்ஷனும் கொடுக்கவில்லை. அந்தத் தெருவிலே சாக்கடையே இல்லை. அதனால் இரண்டு பக்கமும் இருந்து, ரோட்டிலேயே போடுவார்கள். அவனும் தூக்கிக் கொட்டுவான், இவனும் தூக்கிக் கொட்டுவான். அதனால் ரோட்டிலே நடக்கிறவர்கள் பாடு கஷ்டமாக உள்ளது. சாக்கடை இல்லை, நான் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். கழிப்பறை இல்லை. வெளியே தான் போக வேண்டும். பக்கத்திலே பரந்த இடம். பெண்கள் போனால் ஆண்கள் எட்டிப் பார்க்கிறார்கள் என்று. அதனால் சண்டை. போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகிறார்கள். கலாட்டா வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிர்வாகக் கேடுகள். அழகான சென்னை நகரம் என்று சொல்கிறபோது, அதை எல்லாம் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னையிலே மரம் நட்டிருக்கிறார்கள். ரொம்ப வரவேற்கவேண்டிய சமாச்சாரம். நல்ல மரம் நட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். பழைய காலத்திலே பார்க்கிறபோது நான் எல்லாம் சின்னவனாக இருக்கிறபோது, தெருவிலே போனால் இரண்டு பக்கமும் மரம் இருக்கும். நாங்கள் மர நிழலிலே போவோம். இப்போதும் அதுபோல் செய்திருப்பதற்கு அவர்களைப் பாராட்டு கிறேன்.

சென்னை காமராஜ் நகரிலே மரத்தை நட்டு, அங்கே இருக்கின்றவர்கள், ஏழை எளியவர்களை—பாதுகாக்க அதற்கென நல்ல ஒரு கணிசமான தொகையைக் கொடுத்து அவர்களைப் பராமரிக்கச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதை என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் பாராட்டுகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன்.

கொசுத் தொல்லை பற்றி நான் சொன்னேன். கூவம் நதியைத் தயவுசெய்து மணக்க வையுங்கள்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

கூவம் மணக்குது, மணக்குது என்று சொல்லி கடைசியில் மணக்காமலேயே போய் விட்டது. இன்றைக்குக் கொசு உற்பத்தியே கூவத்திலேதான் நடக்கிறது. சென்னை நகரம் முழுவதற்கும் கூவத்திலிருந்துதான் கொசு வருகிறது. இதற்காக என்று தனி அதிகாரியைப் போட்டாலும்கூட கொசுத் தொல்லை தீரமாட்டேன் என்கிறது. எனவே கொசுத் தொல்லை நகரில் அதிகமாக இருப்பதால் அதைப் போக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 7-20)

அடுத்து மாநகராட்சிப் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் அரசாங் கத்திற்கு வந்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். கேட்டால் பாதி வந்துவிட்டது என்கிறார்கள். பாதி இல்லை என்கிறார்கள். என் தொகுதியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக் கூடம் இப்போது ஒரு க்கூஸாகவே இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை ஒரு நாள் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்ய நானும் ஏ.சி.-யும் போயிருந்தோம். அங்கே இருப்பவர்களைக் கேட்டால் இங்கே ஸ்கூல் இல்லை கக்கூஸ்தான் அது என்கிறார்கள். அப்படி ஒரு நிலை உருவாகக்கூடாது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, டி.எச். ரோட்டில் நகராட்சிப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் அதிகமான பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே அவர்களுக்குப் போதுமான அறைகள் இல்லை. அவர்கள் பரீட்சை எழுதுவதற்குக்கூட மேசைகள் இல்லை. அங்கே உள்ள ஆசிரியர்கள்—பெற்றோர்கள் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள். ரூ. 2,000 செலவு செய்து டேபிள் வாங்கி வந்து போட்டு மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதியிருக்கிறார் கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி அரசு பள்ளி களுக்குத் தேவையானவற்றை வழங்குவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் 4-வது, 5-வது வட்டங்களில் நல்ல மார்க்கெட் இல்லை. பார்க்கில் வைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். பார்க் மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. எனவே வேறு இடத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு அங்கே ஈமக்கடன் செய்ய சரியான இடம் இல்லை. அத்துடன் சமுதாயக் கூடம் ஒன்றும் தேவை என்பதால் அதனைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 28

அடுத்து மூர் மார்க்கெட் அருகில் அல்லிக் குளம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே அடுக்குமாடிக் கடைகள் கட்ட இருப்ப தாகச் சொன்னார்கள். அந்த ஸ்கீம் என்ன ஆனது? அங்கே இருந்ததை இடித்தார்கள். கான்ட்ராக்டருக்கு விட்டார்கள். மக்கள் சத்தம் போட்டார்கள். முதலமைச்சர் கூட பணம் கொடுத் தார் என்றார்கள். கடைசியில் அது என்ன ஆனது என்று தெரிய வில்லை. அந்தக் கடைகள் எப்போது கட்டப்படும், கட்டி எந்தக் காலத்திலே முடிக்கப்படும்? ஒன்றுமே தெரியவில்லை. 300-வது ஆண்டிலாவது அந்தக் கடைகளுக்குத் திறப்பு விழா என்கிற நிலை வருமா? இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜரின் சிலை மெரினா கடற்கரையில் இருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

நான் கடைசியாகப் பேசுகிறேன். அரசை ஒரு இடத்தில் கூட தாக்கவில்லை. அமைதியாகத்தானே பேசுகிறேன். அதற்குள் மணி அடிக்கிறீர்களே! (சிரிப்பு).

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** தாக்குவதற்காக அடிக்க வில்லை. பூராவும் சாதகமாகவே பேசுகிறீர்கள் என்றா எதிர் பார்க்கிறேன்? நேரம் ஆகிறது.

**திரு. எஸ். வேணுகோபால்:** மெரினா கடற்கரையில் இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த, 10 ஆண்டுக் காலம் சிறையில் இருந்த, எல்லோராலும் போற்றப்படுகிற, முதலமைச்சர் அவர்களால் போற்றப்படுகிற, எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜரின் சிலை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சிலைக்கு இதுவரை விளக்குப் போட முடியவில்லை. கார்ப்பரேஷனில் பல தடவை கேட்டாகிவிட்டது. இன்னும் ஏனோ செய்ய முடியவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியாவது பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. தயவு செய்து அந்தச் சிலைக்கு விளக்குப் போடுங்கள். ஏன் ** இருட்டிலே இருக்கிறார்? இந்த நாட்டுக்குக் கல்வியைக் கொடுத்தவர்—ஒரு நாளைக்கு ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்கிக் கொடுத்த அந்த உத்தமரின் சிலைக்கு விளக்கு இல்லை என்றால் எத்தனை தடவைதான் சொல்லுவது? இன்னும்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

எப்படித்தான் சொல்லுவது? இதற்காக ஒரு நிலைமை உருவாக்க வேண்டாம் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து அந்தச் சிலைக்கு ஒரு விளக்குப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மெரினாவில் மிக நீண்ட கடற்கரை இருக்கிறது. உலகத்தில் உள்ள அத்தனைபேரும் மெரினா கடற்கரையைப் பாராட்டுகிறார்கள். நல்ல கடற்கரை என்கிறார்கள். அந்தக் கடற்கரையில் போதிய விளக்கு இல்லை. அதனால் அங்கே ராபெரி நடக்கிறது. (குறுக்கீடு).

**திரு. துரை கோவிந்தராசன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மரியாதைக்குரிய பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய சிலையைக் குறிப்பிடும்போது ** என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துகிறார். ** ஏன் அப்படி இருக்க வேண்டும்? என்று கேட்டிருக்கிறார். எனவே ** என்பதைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** அதை எடுத்துவிடுகிறேன்.

**திரு. எஸ். வேணுகோபால்:** அவரை மட்டும்தான் பெருந்தலைவர் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** அது சென்னைப் பேச்சு.

**திரு. எஸ். வேணுகோபால்:** தலைவர் அவர்களே, அடித்தளத்திலிருந்த ஆதங்கத்தில் இதைச் சொல்லி விட்டேனே தவிர வேறு அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவருக்கு விளக்குப் போடவில்லையே என்று சொல்லிவிட்டேன். அந்தப் பெரிய கடற்கரையில் விளக்குகள் இல்லை. அதனாலே அங்கே கொள்ளை நடக்கிறது. காவலர்கள் போனால் அடிக்கிறார்கள். புதிதாகக் கல்யாணம் ஆன தம்பதிகள் அங்கே போனால் அவர்களின் நகைகளையெல்லாம் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். வெளி மாநிலத்திலிருந்து வருகிறவர்கள்கூட மெரினா கடற்கரைக்குச் சென்றால் அதிகமான அளவில் திருட்டுக் கொடுக்கிறார்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 28

எனவே அரசு இதில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி விளக்கு களை அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். 25 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது. எல்லோரையும்விட 10 நிமிஷம் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எஸ். வேணுகோபால்: தெருக்களில் மாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மாடுகளின் சாணத்தால் சென்னை நகரத்தின் தெருக்களே அடைத்துக் கொள்கின்றன. அதனால் பெரும் சங்கடம் உருவாகிறது. கடந்த ஆண்டே சொன்னேன். கால் நடைகளை அகற்ற வேண்டுமென்றேன். செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை.

வெளியே அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதுவரை அனுப்பவில்லை. மாடுகள் அதிகம் அதனாலே சென்னை மாநகரம் சீரழிகிறது. மாடுகள், பன்றிகள் போன்ற பிரச்சினையில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது புதிய உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. யார் யாரைத் திறப்பு விழாவிற்கு அழைக்க வேண்டும் என்று போட்டிருப்பதில் ஜனாதிபதியிலிருந்து எல்லோரையும் போட் டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்தான். அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன்—அதனுடன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் களையும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். மதுரை மாநக ராட்சிக்குக் கமிஷனரை நியமிக்கவில்லை. அங்கே கல்வி அதிகாரி இல்லை. டி.ஈ.ஓ. இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் குடியிருப்பு உள்ள பகுதியில் குப்பைகள் எடுக்கவில்லை. இதைப் பற்றி குடிசை மாற்று வாரியத்தில் கேட்டால் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதையும் கார்ப்ப ரேஷன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

1987 ஏப்ரல் 28]

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** போதும். நீங்கள் பேசிய அத்தனை கருத்துக்களும் இருக்கின்றன. அவற்றிற்குப் பதில் சொல்லப்படும்.

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த 21 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லிக் கொண்டே போனால் பொழுது விடிந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால் ஒரு சிலவற்றுக்கு மட்டும் இங்கே விளக்கத்தைத் தந்து மற்றவற்றிற்குத் தனியாகப் பட்டியல் போட்டு அதிலே அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதையும் சேர்த்து அச்சடித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மின்துறை அமைச்சராக இருந்தபோதும் இதே பதிலை அளித்தார்கள். எல்லா அமைச்சர்களும் இதைப் பின்பற்றினால் எல்லோருக்கும் நல்லது.

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :** ஆகவே சிலவற்றுக்குப் பதில் தரப்படவில்லை என்றால் அவைகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டாம் என்று முதலிலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை அனைவரும் தெரிவித்தார்கள். தேர்தல்கள் நடத்தாததைப் பற்றி ஒரு சிலர் கண்டித்துக் கூட பேசினார்கள். மக்கள் என் பக்கம் என்று சொல்லுகிறீர்களே, அப்படியானால் ஏன் தேர்தலை நடத்துவதற்கு அச்சம் என்று தூண்டி விட்டுக்கூடக் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் பேசும்போது சொன்னார்கள்—மக்களைச் சந்திக்க உங்களுக்கு அலர்ஜி என்றுகூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் எங்களுடைய அனுபவம்—மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளுகிறபோதும், நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளுகிற போதும் கடலெனத் திரளுகிற

மக்களைப் பார்க்கும்போது அலர்ஜி எங்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை, எதிர்க்கட்சிகளுக்குத்தான் ஏற்படுகிறது என்பதை அனுபவ பூர்வமாகப் பார்த்து வருகிறோம். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) ஆனாலும் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்த வேண்டும். குறிப்பாக மாநகராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கிற சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெரிவித்த கருத்துக்கள், குறைகள் ஆகியவற்றை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது ஆங்காங்கே அந்தந்தப் பகுதிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி இருப்பாரேயானால் நிச்சயமாக இந்தக் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படும். அதற்கான வழிவகைகள் கட்டாயம் உண்டாகும். இந்த மன்றத்தின் நேரத்தை அதற்காகப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஆகவே தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்பதில் இரு வேறு கருத்துக்களுக்கு இடமேயில்லை. மாநகராட்சிகளுக்கெல்லாம் ஒரு வகையான சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் நமது அரசின் கொள்கையாக இருக்கிறது. அண்மையிலே கல்கத்தாவில் கூடிய மேயர்கள் மாநாட்டிலேகூட மாநகராட்சிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே சட்டமாக இருப்பது நல்லது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விரைவிலே சட்டத்தின் பகுதிகளை ஆய்ந்து அரசு உரிய நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கிடையில் உயர் மட்டக் குழுக்களை மாநகராட்சிகளில் அமைத்து அவர்கள் இந்தப் பணிகளை ஓரளவிற்கு மக்களுக்கு திருப்தி ஏற்படுகிற வகையில் செயல்படுத்த இந்த அரசு முனைப்போடு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(இரவு 7-30)

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள் அமைச்சர்களை அழைத்தேன், வருவதேயில்லை; இந்த அமைச்சரை அழைத்தேன், இவராவது வருவாரா; தெரு விளக்கு எரிகிறதா என்று பார்ப்பாரா? மாறுவேடத்தில் வருவாரா என்று கேட்டார்கள். அவருக்கு ஒரு ரகசியம் சொல்கிறேன். நான் கூட்டத்திற்குள்ளே நுழைந்தால் பல பேருக்கு என்னை அடையாளம் தெரிவதில்லை. கொஞ்சம் ஆஜானுபாகுவாக இருந்தால் அடையாளம் தெரியும். ஆகவே சாதாரணமாக வந்தால்கூட

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

சட்டென்று அடையாளம் தெரியாது. என்னுடைய ராசியோ என்னவோ தெரியவில்லை, இந்தத் தெரு விளக்குகளை உள்ளாட்சித் துறையிடம் கொடுத்துவிட்டு நிம்மதியாக இருக்கலாமென்று நினைத்தேன். இப்போது மின் துறையிலிருந்து உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக வந்த பிறகும் தெரு விளக்குகள் என்னோடு ஓட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டன. எனவே அமைச்சர்கள் வரும் அந்த நேரத்தில், அந்தக் கால கட்டத்தில் வேண்டுமானால் பயனளிக்கும். நிரந்தரமாக அத்தகைய பயன் ஏற்பட நாம் ஆங்காங்கே ஆலோசனைக் குழுக்கள், மக்கள் குழுக்களை அமைத்து, அவர்கள் அதிலே ஈடுபாடு கொண்டால் தான் இந்தக் குறைகளை ஏழைகளுக்கு நிவர்த்தி செய்ய முடியும். ஆகவே மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அத்தகைய ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் நான் இரண்டு கருத்துக்களை முக்கியமாகச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். ஒன்று, அண்மையிலே செய்த சொத்து வரி விதிப்புகள் உயர்வு பற்றியதாகும். சொத்து வரி விதிப்பு பற்றி ஏற்கெனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்து, அதற்காகத் தனி அதிகாரிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றெல்லாம் பட்டியல் தயாரித்து வந்தார்கள். ஆனால் அரசுக்கு ஒரு தகவல் வந்தது. அப்படிப் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு உயர்த்தப்பட்டது, குறைக்கப்பட்டது என்ற நிலை வரும்போது—எல்லா நகராட்சிகளையும் சொல்லவில்லை—ஒருசில நகராட்சிகளில், வரி உயர்வைக் குறைக்கின்ற அதிகாரம் எங்களுக்கு இருக்கிறது, ஆகவே எங்களைக் கவனித்தால் நாங்கள் உங்களைக் கவனித்தோம்' என்ற போக்கு அதிகமாக வளர்ந்து வருகிறதென்ற குறைபாடு எங்கள் கவனத்திற்கு வந்தது. இந்த இரண்டு பேரும் ஒருவருக்கொருவர் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டாமென்றும், இத்தகைய தவறான முறைக்கு இடம் தரக்கூடாது என்றும் அரசு கருதி, அந்த வரி விதிப்புகளை மாற்றம் செய்வதைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சி மன்றங்களே சட்டத்தில் என்ன உரிமைகள் இருக்கிறதோ, என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதற்கொப்ப செய்துகொள்ளட்டும், இதுவரையில் தனி அதிகாரிகள் தயாரித்த ஆவணங்களை அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள் என்று அரசு உத்தரவிட்

டிருக்கிறது. ஆகவே வரியை உயர்த்துவேன் என்று சொன்னாலும், உயர்த்திய வரியைக் குறைப்பேன் என்று சொன்னாலும், அதிலே ஒழுங்கீனங்கள், முறைகேடுகள் நடந்தாலும், பாதகம் ஏற்பட்டாலும் அதற்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சிகள்தான்; அரசல்ல என்பதைத் தெரிவித்து, இதில் பொது மக்கள் விழிப்புணர்வோடு நடந்துகொள்ள வேண்டு மென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் ஏற்பட் டுள்ள நிதி நெருக்கடி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நிதி நெருக்கடிகளைப் பொறுத்தவரையில் நகராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சிகள் மட்டுமல்ல, உண்மையை ஆராயப் போனால், மாநில அரசுக்கும் நிதி நெருக்கடி உண்டு. மத்திய அரசுக்கும் நிதி நெருக்கடி உண்டு. நீங்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் அல்ல. மத்திய அரசு 10,000 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் நிலையில் இருக்கிறது. மாநில அரசின் துண்டு விழுந்த நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி இங்கே நாம் விவாதித்தோம். எனவே நிதி நெருக்கடி எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதை எப்படி சமாளிக்கப் போகிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். நகராட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள பிரதிநிதிகள் மாநில அரசு நிதி தர வேண்டுமென்று உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கலாம். நியாயமாக, அந்த நகராட்சியின் வளர்ச்சி காரணமாக, நாகரீக மேம்பாட்டின் காரணமாக சொத்துக்களை யார் வைத்திருக்கிறார்களோ, அந்தச் சொத்துக்களின் மதிப்பு தானாக உயர்கிறது. கிராமங்களிலே ஒருவர் நிலம் வைத்திருக் கிறார் என்றால் 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் பாடுபட்டால்கூட அவர் வயிற்றைக் கழுவ அல்லது அவரைச் சார்ந்துள்ள குடும்பத் தினரின் வயிற்றைக் கழுவ அது உதவும். ஆனால் எதுவும் செய் யாமல், ஒரு கிரவுண்ட் அல்லது நான்கு கிரவுண்ட் வாங்கிப் போட்டுவிட்டு, திண்ணையில் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தால் கூட, நகரத்தில் கிரவுண்ட் இருந்தால் தானாக மதிப்பு உயர் கிறது. ஆகவே உழைப்பில்லாமல், ஒரு நகரத்தின் வளர்ச்சி பல்வேறு காரணங்களால் இயற்கையாக ஏற்படுகிறபோது, அபரி மிதமான மதிப்பை சொத்து உடையவர்கள்பெறுகிறார்கள்.

ஆக தாங்களாக உழைக்காத ஒரு செல்வத்தை ஒரு பெரும் பகுதியை எந்த நகரத்தின் மூலம் அந்தச் சொத்துக்கு ஒரு வேல்யூ, கூடியிருக்கிறதோ, மதிப்பு கூடியிருக்கிறதோ அதைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு நாம் தயார் இல்லை என்று சொத்து உடையவர்கள் சொல்வார்களானால், அவர்களிடத்திலே வரி போட்டு அதற்குரிய பங்கைப் பெற வேண்டியது மாநகராட்சி யானாலும் சரி, நகராட்சி மன்றங்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கு கடமையில்லையா? ஆகவே சில நகர மன்றங்கள் வரிகளை உயர்த்தமாட்டோம் என்று சொல்வதன்மூலம் யாருக்கு அவர்கள் நன்மை செய்கிறார்கள்? ஏழைகளுக்கா, பணம் படைத்தவர் களுக்கா என்பதை தயவு செய்து இந்த மன்றம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவேதான் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, நாங்கள் மானியமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, கடனாகக் கொடுத்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு நகராட்சி மன்றமும் நம்மிடத்திலே உதவி கேட்டு வருகிறபோது, அந்த நகராட்சி மன்றம் எந்த அளவுக்கு சொத்துடையவர்களை, சுகபோகிகளை அவர்கள் எந்த அளவுக்குக் கேட்டு அவர்களிடத்திலே வருமானத்தைப் பெற் றிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்த்தபிறகுதான் தரவேண்டும் என்கிற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கடைப் பிடித்து வரும். அங்கே அவர்களிடத்திலே தாஜா செய்துவிட்டு இங்கேயும் பழி போடுகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவார்களானால் —நான் நகராட்சி மன்றங்களை நடத்துபவர்களுக்கு இப்போதே சொல்லிக் கொள்கிறேன்—இந்த அரசு அத்தகைய போக்குக்கு நிச்சயமாக இடம் கொடுக்காது என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், மற்ற பல்வேறு அதிகாரங்கள், அவையெல்லாம் பற்றி எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அரசு நிச்சயமாக ஆய்ந்து முடிவெடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துச்சொன்ன பல்வேறு குறைபாடு களோடு நானும் என்னை இணைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை இந்த

அரசு மேற்கொள்ளும். குறிப்பாக, உள்ளூர்ச் சாலைகள், அவைகளுக்குத் தரப்படுகின்ற மானியம், லோகல் ரோட்ஸ் கிராண்ட்ஸ்—அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று, உயர்த்த வேண்டும் என்று யோசனை சொன்னார்கள்.

ஆரம்பப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் அப்படியே இருககின்றன. அவற்றுக்கு ஏதேனும் தனித் திட்டம் போட்டாவது அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் நல்ல முறையிலே வைக்கப்படவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தரப்படுகின்ற தொலைக்காட்சிப் பெட்டியோ, வானொலிப் பெட்டியோ அல்லது பொதுவாகத் தரப்பட்ட பொருள்களோ பஞ்சாயத்துத் தலைவர் வீட்டிற்குப் போய்விடுகிறது. ஊராட்சி மன்றத்திற்கு என அலுவலகக் கட்டிடம் இருக்குமேயானால் அவைகளையெல்லாம் பொதுவிலே பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்றும் தெரிவித்தார்கள்.

தெரு விளக்குகளைப் பராமரிக்கும் பணியினை ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொள்வதற்கு ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் அரசு உதவி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இத்தகைய குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கும், இதோடு குடிதண்ணீருக்கு, ஊராட்சி மன்றமும் ஊராட்சி ஒன்றியமும் பெரும் பங்கு வகிக்கும் வகையிலே இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்கும். இவையெல்லாம் கிராமப்புற மக்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகள். அவைகள் தீர்க்கப்படுவதற்கு, ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கோ ஊராட்சி மன்றத்திற்கோ தேவையான நிதி ஒதுக்கம் செய்து உற்சாகப்படுத்தும் என்பதனை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையிலேயும் ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையிலேயும் இரண்டு திட்டங்களை அவர்கள் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அரசு விரும்புகிறது. ஒன்று பகுதியினுடைய முன்னேற்றம். இன்னொன்று அங்கே இருக்கின்ற மக்களின் முன்னேற்றம். பகுதியினுடைய முன்னேற்றம் என்று சொல்கிறபோது, போக, வர சாலை வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, குடிநீர் வசதி, மருத்துவ வசதி இதுபோன்ற அந்த ஏரியா டெவலப்மெண்ட் என்று சொல்கிறோமே அவைகள்தான்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அதாவது அந்தப் பகுதிக்கு ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலேயும்—ஹேம்லெட்ஸ் என்றுகூட நாம் சொல்வோம்—அந்த ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலேயும், அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, சிறுபான்மையோர் வாழ்கின்ற பகுதியாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுடைய தேவைகள் என்ன, அந்தத் தேவைகளுக்கு என்ன முறை வைப்பது—சான்றாக ஒரு கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் முதலிலே குடிதண்ணீர் வேண்டும், பிறகு வேண்டுமானால் ரோடு போடுங்கள் என்று சொல்வார்கள். இன்னொரு கிராமத்திலே ரோடு முதலில் வந்தால் குடிதண்ணீர் கூட நாங்கள் சமாளித்துக் கொள்வோம் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே கிராமந்தோறும் அவர்களுடைய இன்றியமையாத் தேவைகளைத் தொகுத்து, அந்தத் தேவைகளை முறை வைத்து 'பிரையாரிட்டி'யையும் அவர்களிடமிருந்து பெற வேண்டும் என்பது அரசினுடைய திட்டம்.

(இரவு 7-40)

இரண்டாவதாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். இன்றைக்கு எந்த ஏழைகள் முன்னேற வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அந்த ஏழைகளைத் தேடிக் கண்டு பிடிப்பது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு என்று ஒரு காரியத்தைச் செய்யப் போகும்போது வந்து நிற்பவர்கள் எல்லோரும் நாங்கள் ஏழைகள்தான் என்று சொல்லி வாங்கிச் செல்கிறார்கள். போன பிறகு தான் அவர்கள் நம்மை ஏமாற்றி விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கிராமங்கள் தோறும் ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள நபர்கள் எவ்வளவு வருமானம் பெறுகிறார்கள், எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்கிற விவரங்களைப் பற்றி எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமான ஒரு கணக்கை, டோட்டல் சர்வே எடுத்து அதன் அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்தில் போய் ஏழைகள் யார் என்று கேட்கப் போனால் தகராறு தான் வரும். கிராமங்களில் இருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மேல் மட்டத்திலுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கீழ் மட்டத்திலுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் செய்யும் தொழில், ஆண்டு வருமானம், எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் போன்ற

விவரங்களை எல்லாம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தயாரித்து அதன் அடிப்படையில் இனிமேல் இந்த அரசு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும். அதன்மூலம் கிராமங்களிலுள்ள நிலைமைகளை உள்ளபடியே தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதாலும் கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அது பயன்படும் என்பதாலும் அதைச் செய்வோம்.

அடுத்து, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் ஒரு கருத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள். வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனைவரும் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். என்.ஆர்.இ.பி, ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி, ஐ. ஆர்.டி.பி போன்ற 3 சிறப்புத் திட்டங்களும் ஏழைகளுக்காகவே வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள். வீடு கட்டுவது மட்டுமல்ல, முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் உழைத்தால் தான் பிழைப்பு என்கிற நிலையில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு அவர்களுடைய வறுமையைத் தவிர்ப்பதற்காக தொழில் தருவதும் அதன் நோக்கமாகும். அவர்களுக்குத் தெரிந்த தொழிலில் தேர்ச்சி பெற வழிவகை செய்வதன் மூலம் அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்த வழிவகை காணலாம், அல்லது அவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில் சொல்லிக் கொடுத்து அதன் அடிப்படையில் அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்தலாம். அல்லது அவர்களுக்கு ஏதாவது அசட்ஸ் சேர்க்கின்ற வகையிலே, சொத்துக்கள் சேர்க்கின்ற வகையிலே சொத்துக்களைக் கொடுத்து அவர்களுடைய குடும்பத்தை வறுமைக்கோட்டிலிருந்து உயர்த்தலாம்.

ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு உண்மையிலேயே ஏழைகளை உணர்ந்து, ஏழைகளைத் தெரிந்து நல்லமுறையில் தேர்ந்தவர்கள் மூலமாக அவர்களை மேலே கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கு அத்தகைய அக்கறையுள்ளவர்களையும், முயற்சியுள்ளவர்களையும் நாம் ஈடுபடுத்துவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும். ஆனால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இன்றைக்கு ஒன்றியங்களிலும், ஊராட்சி மன்றங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலைவர்களாக ஆனவர்கள் இதிலே பாரபட்சம் காட்டுவதாகவும், கட்சிப் பாகுபாடு பார்ப்பதாகவும் வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பார்ப்பதாகவும் சொல்வதால் இன்றைய தினம் அங்கே கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போதுள்ள ஒன்றியங்கள் அல்லது ஊராட்சி

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மன்றங்கள் என்கிற நிலையிலிருந்து பார்த்து, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும், முன்பு எப்படி தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு பி.டி.ஓ. என்று போட்டோமோ அதுபோல போட்டு, அந்த பி.டி.ஓ. ஓர் ஆலோசனைக் குழுவின் கீழ் இயங்குமாறு பார்த்துக்கொள்வோம். அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர் பிரதிநிதிகள், தாய்மாரின் பிரதிநிதிகள், வேலையற்ற இளைஞர்களின் பிரதிநிதிகள், ஒன்றியத் தலைவர் போன்றோர் எல்லாம் இடம் பெறுவார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒன்றியங்கள் அல்லது ஊராட்சி மன்றங்களில் உள்ள நிலைமைகளை எல்லாம் அறிந்து, உண்மையான ஏழைகளைக் கண்டறிந்து, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்து அவர்களுக்குத் தேவையான இந்த உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப் படையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகின்ற முறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கொள்ளை யடிப்பவர்கள், குபேரர்களாக ஆக வேண்டுமென்று ஆசைப்படு பவர்கள், கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்று கவலைப்படுபவர்கள் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தகைய திட்டங்களை நிறை வேற்றும்போது இடம் இருக்காது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆக, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒரு தனி வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் போடப்படுவார். அவர் ஆலோசனைக் குழுவின் ஆலோசனையின்படிதான் செயல்படுவாரே தவிர, அவர் விருப்பத்திற்கு செயல்பட முடியாது என்பதையும் இங்கே பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங் கள், நகர மன்றங்கள் போன்றவைகளுக்கு எல்லாம் போதிய அதிகாரம் வழங்குவதில்லை. மாநிலத்திற்கு கூடுதல் அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கின்ற நீங்கள், அறிஞர் அண்ணா வழியில் வந்த நீங்கள், இப்படிப்பட்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான அதிகாரங்களை என் அதிகாரமாகத் தாக்கக்கூடாது என்று இங்கே சிலர் கேட்டார்கள். நிச்சயமாகத் தாலாம், தருவதிலே கட் சேபணை ஒன்றுமில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால்—இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில்—மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

பிரதிநிதிகளுக்குக் கூடுதல் பொறுப்பு அல்லது அதிகாரம் தருவது தவறல்ல. ஏனென்றால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தவறு செய்தால் அவர்களை வெளியே அனுப்புகின்ற உரிமை மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரி யாராவது எங்கேயாவது தவறு செய்தால் அவரை ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்கு மாற்ற முடியுமே தவிர அவரை வெளியே அனுப்ப முடியாது. ஆகையினாலே பொறுப்புக்களையோ, அதிகாரங்களையோ, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்குத் தருவது என்பது ஜனநாயகத்தினுடைய அடிப்படைக் கோட்பாடு. ஆனால் அதேநேரத்தில் நாம் என்ன சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்றால் அதிகாரத்தைத் தருகிறபொழுது, அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து இருக்கிறவர்களுக்குத் தருகிறோமா என்பதுதான் முக்கியம். கிராமங்களிலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். "தேளுக்கு மணியம் கொடுத்தால் வேளைக்கு இரண்டு தடவை கொட்டும்" என்பார்கள். அதிகாரம் கொடுப்பது பெரிதல்ல, எத்தகையவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம்?

இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய தேர்தல் முறையில், ஏழைகள் வாக்களிக்க முடியுமே தவிர, நிற்க முடியாது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் அதைச் சொல்லுவார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற தேர்தல் முறை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏழைகள் வாக்களிக்க முடியும், நிற்க முடியாது; நிற்பதற்குப் பணக்காரர்களால்தான் முடியும். ஆகவே, மீண்டும் மீண்டும் அவர்களை நீங்கள் வலுவூட்டிக் கொண்டே போகின்றபொழுது, அதிகாரங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டே போகிறபொழுது, கிராமமாயினும் அல்லது ஒன்றியமாயினும், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிராக அந்த அதிகாரம் போய்விடக்கூடாது என்பதில் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இன்றும்கூட பல ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்களிலேயிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சாலை போடப்படுவதில்லை; குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரப்படுவதில்லை. தெரு விளக்குகளைப் போட்டு பராமரிப்பதில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் ஒருவேளை, தேர்தல் நேரத்திலே யார் வெற்றி பெற்றாரோ—ஒரு பெரிய ஊரைச் சேர்ந்தவர் வெற்றி பெற்றிருப்பார்—அவருக்கு ஓட்டுப் போட்டிருக்க மாட்டார்கள் இவைகளெல்லாம் நாம் கண்கூடாகக் காணுகின்ற உண்மைகள்.

ஆகவே, அதிகாரங்களைத் தருவது என்பது பெரிதல்ல; எந்த சமூக அமைப்பில் யாருக்குத் தருகிறோம் என்பதில்தான் நாம் கண்காணிப்போடு இருந்து செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கின்றோம். கண்மூடித்தனமாகக் கொடுத்து விடுவோமே யானால் சமுதாயத்தினுடைய மாற்றத்தையே பின்னோக்கி அனுப்புகின்ற காரியத்தைக்கூட நாம் செய்துவிட வேண்டி வரும். ஆகையினால்தான் அதிகாரங்கள் கூடாது என்பது அல்ல; தேவையான அதிகாரங்களைத் தரலாம். அதேநேரத்தில் தீமையான அதிகாரங்களை நிச்சயமாக நாம் தரக்கூடாது. அந்த வகையிலே இந்த அரசு தெளிவாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். அண்மையிலே விழாக்களில் யார் யார் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு வழங்கியிருக்கின்ற அரசு உத்தரவு பற்றி. அதிலே சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்று தான் சொல்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்களே உள்ளாட்சி மன்றங்கள் என்று எண்ணுகிறபொழுது அதற்கென்று தனித் தன்மைகள் உண்டு என்று சொன்னார்கள். சட்டமன்றம் என்றால் சட்டம் செய்கிறோம். கொள்கை வழி ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறது. சட்டங்கள் செய்கிறோம். நாடாளுமன்றமும் அதைப்போல ஒரு லெஜிஸ்லேட்டிங் ஃபோரம். ஆனால் உள்ளாட்சி மன்றங் கள் என்பது நிர்வாக அமைப்பு. அது நிர்வாகத்தை நடத்து வது. சட்டமன்றமோ அல்லது நாடாளுமன்றமோ, சட்டங் களைச் செய்து ஒரு நிர்வாக அமைப்புக்குத் தந்து விடுகிறது அதோடு வேலை முடிகிறது. ஆனால் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் என்பது அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்—நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் —பொதுவாக இருக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக அரசியல் அங்கே இருக்கக் கூடாது. சாலை போடுவதிலேயோ, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தருவதிலேயோ எப்படி அரசியலை நாம் அனுமதிக்க முடியும்? ஆகவே, நிர்வாகம் என்று சொல்லுகிறபொழுது, உள்ளாட்சி மன்றத்திலே இருக்கின்றவர்கள் அரசியலுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசியல் கட்சியின் அடிப்படையிலே உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில் நிற்கக்கூடாது எறு சொன்னார்கள். பரவாயில்லை. தேர்தல் அரசியல்

கட்சி அடிப்படையிலே நடந்து விட்டாலும், அதனால் ஒன்றும் பாதகமில்லை. ஆனால் நகர்மன்றங்களிலேயோ அல்லது ஒன்றியங்களிலேயோ வருகின்றவர்கள் அரசியலை, எப்படிக் காலணியை வெளியிலே கழற்றி வைத்துவிட்டு வீட்டுக்குள் நுழைகிறோமோ அதைப்போல கட்சி அரசியலை அப்புறப்படுத்திவிட்டு உள்ளே வருவார்களேயானால் இந்தப் பிரச்சினைகள் வராது.

இங்கே ஜனாதிபதியிலேயிருந்து, பிரதம மந்திரி, மத்திய அமைச்சர்கள், மாநில அமைச்சர்களெல்லாம் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் போட்டிருக்கிறோம் என்றால் அதிலே குறை காணும் நோக்கம் வருகிறது என்றால் நாம் என்ன நினைக்கிறோம்? மாநில அரசைப் பார்க்கின்றபொழுது—எங்களையெல்லாம் பார்க்கின்றபொழுது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் என்ற உணர்வு வருகிறதே தவிர, தமிழக அரசின் அமைச்சர்கள் என்ற உணர்வு வருவதில்லை. மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்களைப் பார்க்கின்றபொழுது காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் என்ற உணர்வு வருகிறதே தவிர இந்தியாவினுடைய—மத்திய அரசின் அமைச்சர்கள் என்கிற உணர்வு வரவில்லை. இது ஜனநாயகமா? இதுதான் ஜனநாயகத்தை வளர்க்கின்ற போக்கா? ஆகவே, நிர்வாகத்தை . . .

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், அரசியல் அங்கே இருப்பதாகவும், தமிழக அமைச்சர்களைப் பார்க்கின்ற நோக்கில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதைப்போல பார்க்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள்கூட ஒரு தீர்மானமே போட்டு, அமைச்சர்களைக் கட்டாயமாக அழைக்க வேண்டுமென்று கட்சியிலே முடிவெடுத்து அறிவிக்கப்பட்டது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கக் கூடும். என்றாலும், வித்தியாசம் பார்க்காமல், அமைச்சர் என்ற முறையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரை நடக்க வேண்டுமென்றுதான் கருதுகிறதே தவிர, ஏதோ தனியாக உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் வித்தியாசம் பார்ப்பதாகத் தயவு செய்து கருத வேண்டாம்.

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

(இரவு 7-50)

இன்னொன்றையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளலாம், அடிக்கல் நாட்டலாம், திறப்பு விழா நடத்தலாம் என்று முன்னால் இருந்தது. இப்போது நீங்கள் போட்ட உத்தரவிலே இந்த இரண்டும் நீக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, நிர்வாகம் என்று சொல்கிறபோது உள்ளாட்சி மன்ற நிர்வாக மானாலும் சரி, மாநில அரசு நிர்வாகமானாலும் சரி, மத்திய அரசு நிர்வாகமானாலும் சரி, அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறபோதுதான் அரசியல் வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப் பினர் மணிமாறன் அவர்கள் எம்.எல்.ஏ-யை அழைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். முனிசிபல் மானுவல் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் யார், யாரை அழைக்கலாம், எவ்வளவு செலவு செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அதிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பது இதுதான்.

President of the Indian Republic, Governor of Tamil Nadu Ministers of the Government of India, Ministers of the Government of Tamil Nadu."

இது 1961-ல். அதோடு அது முடிந்து விடவில்லை. 1970-ல் யார், யார் இருந்தார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். 1970-ல் அவர்களை எல்லாம் அழைக்கலாம், ஆனால் செலவு எவ்வளவு என்றால் கொஞ்சம் கூட்டிச் செய்யுங்கள் என்றார்கள். ஏற்கெனவே செலவு செய்வதற்கான வரைமுறை இருக்கிறது. சில திட்டங்களை, அல்லது கட்டடங்களை அல்லது திறப்பு விழாக்களை யார் யாரை வைத்து செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. நான் விளக்க வேண்டிய அவசியம் அதனால்தான் வந்தது. நான் பணிவோடு அனைத்து அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்ற நிர்வாகத்தை நடத்துகிறபோது தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள்—

ஏதோ ஒரு கட்சிக்காரர்கள், தங்கள் விருப்பம்போல் தங்கள் கட்சிக்காரர்களை அழைக்கலாம் என்று ஆர்வத்திலே காரியங்களைச் செய்து உள்ளாட்சி மன்றங்களை கட்சிக் கூடாரங்களாக ஆக்கிவிடக் கூடாது.

கர்நாடகத்திலே ஜனதா கட்சி சார்பிலே மாண்புமிகு ஹெக்டே அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்களை வைத்தா விழாக்களை நடத்துகிறார்கள்? மேற்கு வங்காளத்திலே ஜோதிபாசு அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தோழர் இ.எம்.எஸ். அவர்களை வைத்தா திறப்பு விழாக்களை நடத்துகிறார்கள்? அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியாத ஜனநாயகமா மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்துவிடப் போகிறது? ஆகவே, நிர்வாகத்தை நாம் மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நிர்வாகம் எது, அரசியல் எது என்ற வரையறையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டையும் போட்டுக் குழப்புகிறபோது பிரச்சினை வருகிறது. இதைத் தெளிவாக்குவதற்காக இந்த உத்தரவைப் போட்டோம், கொஞ்சம் சேர்த்து. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமல்ல, பொதுப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் ஸ்பீக்கரோ அல்லது ஸ்பீக்கரோ அல்லது மத்திய அமைச்சர்களோ அல்லது மாநில அமைச்சர்களோ அல்லது ஜனாதிபதியோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமல்ல. பொதுப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களும்.

those with public responsibility, public office-holders, elected Statesmen holding public offices

அவர்கள்தான் கொடி போட்டுக் கொண்டு போக முடியும். ஆகையால் பொதுவான ஒரு வரைமுறையை கொடுத்திருக்கிறோம். இதை அரசியல் ஆக்குவது, தங்களுடைய அரசியல் கருத்துக்களை நிர்வாகத்திலே புகுத்துவது என்பதெல்லாம் ஏதோ புறக்கடையைப் பிடித்துவிட்டோம், முன்பக்கத்தைப் பிடித்துவிட்டோம் என்று தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளுகின்ற கற்பனைக் கோட்டையிலே இருக்கிற காரணத்

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு.ச. இராமச்சந்திரன்]

தால் ஏற்படுகிற விபரீதங்களே தவிர வேறல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். எதை எடுத்தாலும் அரசியல் ஆக்க வேண்டுமென்ற போக்கு நல்ல ஜனநாயகத்திற்கு ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்கிறேன். விழாக்களை நடத்துகிறபோது, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் தங்கள் கட்சிக்காரர்களை அழைக்கிறபோது, இத்தகைய பொறுப்பிலே இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் நாகரீகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். பண்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். எங்களை அழைப்பது முறையல்ல. நாகரீகம் அல்ல; பொதுப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களை அழைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதுதான் நல்ல ஜனநாயகம் அதை விட்டுவிட்டு நகராட்சி மன்றங்களையும் ஊராட்சி மன்றங்களையும் கட்சிக் கூடங்களாக ஆக்கக்கூடாது. இதில் அரசியலுக்கோ கட்சிக்கோ சிறிதும் இடம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் செய்கின்ற தவறுகளை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்; வருத்தப்பட்டார்கள். எந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டாலும் அரசியல் குறுக்கிடுகிறது; தவறு நடக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. ஆர். எல். இ. ஜி. பி., என். ஆர். இ. பி. திட்டங்களின்கீழ் கட்டப்படுகின்ற வீடுகளைக் கொடுப்பதிலேகூட அரசியல் நடக்கிறது. எனக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது; உனக்கு வீடு வேண்டுமா? எங்கள் கட்சியில் உறுப்பினர் ஆகிறாயா, வீடு உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் தவறு நடக்காமல், முறைகேடு நடக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் இதற்கு என்ன பரிகாரம்?

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பொதுவாக நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். நிர்வாகம் சீர் குலைகிறது, நிர்வாகம் மோசமாகிறது என்றால், அரசு தலையிட்டு அவர்களை நீக்கினால் அது அரசியலாகும். ஆகவே மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் இதுபற்றி நாங்கள் விவாதித்தோம். புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மக்கள் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார்களோ அந்த மக்களுக்கே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்

தவறு செய்கிறார்கள் என்றால், ஊராட்சி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமன்ற உறுப்பினர்களாலும் சரி அந்தப் பிரதிநிதிகளைத் திரும்ப அழைக்கிற உரிமையைத் தரவேண்டும் என்பதற்குரிய வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களின் அரசு முடிவெடுத்து இருக்கிறது. விரைவில் அதற்குரிய சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்படும். 'தவறு செய்தால், அதைத் தெரிந்து செய்தால் அவன் தேவன் என்றாலும் விட மாட்டேன்' என்று பாடினரே புரட்சித்தலைவர் என்று கேட்டார்களே, அதற்கு இதுதான் பதில். ஆகவே குற்றம் செய்துவிட்டு, ஊழல் செய்துவிட்டு, அரசை ஏமாற்றிவிட்டு, மக்களையும் ஏமாற்றி விட்டு சொத்து சேர்த்துக்கொண்டு தங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதினால் இந்த அரசு அவர்களைச் சும்மா விடாது என்பதற்காக நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவருடைய அரசு மக்களுக்கே, அந்தத் திரும்ப அழைக்கிற உரிமையை, அதாவது 'ரைட் டு ரீகால்' என்பதை ஏற்படுத்த—தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டால் தங்களை யாரும் ஆட்ட முடியாது, அசைக்க முடியாது என்று அவர்கள் எண்ணுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல், தவறாக நடந்தால், ஒழுக்கக்கேடாக நடந்தால், முறைகேடாக நடந்தால், அதை மக்கள் உணர்ந்தால் அந்தப் பிரதிநிதிகளைத் திரும்ப அழைக்கிற உரிமையை மக்களுக்கு வழங்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

எனக்கு இன்னொன்றும் நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. ஒரு தலைவர் மாநில சுயாட்சி, மாநில சுயாட்சி என்று ஓயாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஒரு அழகான கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மாநில சுயாட்சி மட்டுமல்ல; மக்கள் சுயாட்சி அதாவது 'பவர் டு தி பீப்பிள்' என்பதைச் சொன்னார்கள். அருமை நண்பர் திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நிகாரகுவாவில் திரு. ஒர்ட்டேகா அவர்கள் அதிபராக இருந்து ஆட்சி நடத்துகிறாரே, அவர் சொன்ன கோஷம் என்னவென்றால் 'பவர் டு தி பீப்பிள்' என்ற உரிமையை மக்களுக்குத் தரவேண்டும். மக்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டு

1987 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மென்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அதிகாரத்தை மக்களுக்கு வழங்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து ஊழல் எங்கேயாவது நடந்தால், முறைகேடுகள் எங்கேயாவது நடந்தால் நிச்சய மாக இந்த அரசு பார்த்துக்கொண்டு இராது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லி, அதன்மூலம் நிச்சயமாக நீங்கள் மனநிறைவு பெறுவீர்கள் என்று நம்பி, இந்த மானியத்தை நீங்கள் வரவேற்று உங்கள் ஆதரவை அளிக்கவேண்டுமென்றும், வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்றும் கேட்டு முடிக்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் மா. சுந்தரதாஸ், சோ. மா. இராமச்சந்திரன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் கே. சுப்பராயன், சோ. வீரய்யன் ஆகியவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும்" என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 1,92,56,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (29—4—1987) காலை 10.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-58 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.